CARTEA NEMURIRII

SAU

CALEA LUI ZAMOLXE ARIANUL FIUL LUI DUMNEZEU

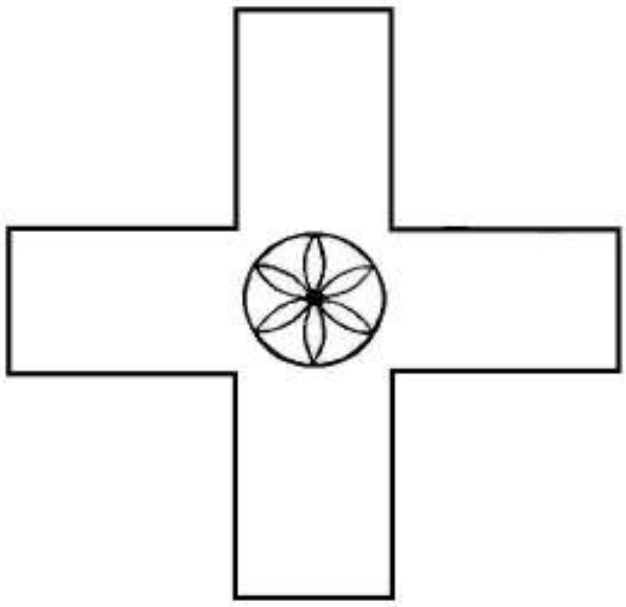

DOAR POPOARELE CARE-ŞI SACRALIZEAZĂ ISTORIA VOR DĂINUI

© Proprietate publică (Public Domain)
Autor: Neamul dacoromânesc
Prima ediție, anul 2012

CUPRINS

Pagina

CAPITOLUL 1 4
CAPITOLUL 2 9
CAPITOLUL 3 13
CAPITOLUL 4 18
CAPITOLUL 5 24
CAPITOLUL 6 33
CAPITOLUL 7 43
CAPITOLUL 8 48
CAPITOLUL 9 56
CAPITOLUL 10 60
CAPITOLUL 11 68
CAPITOLUL 12 73

CARTEA NEMURIRII
sau
CALEA LUI ZAMOLXE ARIANUL FIUL LUI DUMNEZEU

CAPITOLUL 1
Focul sacru dacic şi naşterea Lui Zamolxe. Zamolxe merge pe calea preoției. Zâna Ila şi chemarea iubitelor. Căsătoria Lui Zamolxe.

[1]Dumnezeu, Tată şi Mamă, era Focul Viu din cerul de purpură. [2]Şi a văzut Domnul că se cam tulburaseră apele luminii din inimile oamenilor. [3]Domnul se gândea la traci, poporul Său şi s-a hotărât să coboare pe pământ spirite alese ale luminii divine ca să le arate oamenilor iubirea Lui. [4]Şi cu ele a trimis spiritul Lui Melchisedec, Mare Preot în veac şi rege drept, ca să se întrupeze în Zamolxe.

[5]Pe dealurile de la Sarmisegetuza se aflau multe case din piatră şi lemn. [6]Şi una dintre ele era a lui Crăciun şi a nevestei sale Vetra, doi păstori de oi la munte. [7]Ei aveau două fete, pe Mierla şi pe Mia. [8]Crăciun şi Vetra şi-ar fi dorit să aibe şi un băiat. [9]Şi Crăciun a vorbit cu Zoda, preoteasa vestală, presbitera care locuia de cealaltă parte a dealului. [10]Zoda slujea la altarul Zânei Zânelor. [11]Şi Zoda i-a chemat pe Crăciun şi pe Vetra la focul sacru ca împreună să-I ceară Lui Dumnezeu un băiat.

[12]În ziua hotărâtă Crăciun şi Vetra au sosit la casa Zodei pregătiți să se întâlnească cu zeii. [13]Şi Zoda a aprins focul sacru dacic, iar Crăciun şi Vetra se țineau de mână şi ascultau cum Zoda invoca zeii. [14]Şi la sfârşit ea a chemat pe Zâna Fertilității astfel: „Zână bună, zână bună, fii aici la noi stăpână, acestor tineri cu noroc dă-le un băiat de foc!” [15]Apoi Crăciun a luat-o pe Vetra în brațe, a sărutat-o şi i-a spus: „O să avem un fecior ivit din foc”.

[16]După un an şi ceva Vetrei îi sosise timpul să nască. [17]Şi era vreme de iarnă, o moaşă şi două vecine o vegheau pe Vetra în casă.

[18]Crăciun, aflat în curte, se încălzea la foc şi aştepta. [19]Din când în când privea cerul şi vedea luna luminată mai mult de jumătate. [20]Şi-şi zicea Crăciun: „Băiatul meu se naşte când luna este în creştere cu lumina ei. Peste vreo cinci zile e lună plină”.

[21]Se apropia dimineața şi Vetra stătea pe pământul din casă şi era în durerile naşterii. [22]Şi când a auzit plânset de copil, Crăciun a privit atent spre cer şi a văzut vulturii zburând în cercuri mari deasupra Sarmisegetuzei. [23]Şi atunci au apărut primele raze de soare. [24]Pe bolta cerului Crăciun a văzut o cometă strălucitoare care va rămâne aşa timp de multe ceasuri. [25]Şi-şi zicea el mulțumit: „Sunt semne bune. Dumnezeu Părtatul Îi arată băiatului meu slava cerului şi lumina. Fiul meu va ajunge om mare în neamul nostru ales al arienilor”.

[26]Moaşa a spălat copilul şi L-a pus la pieptul mamei să sugă lapte. [27]Apoi ea a binecuvântat apa dintr-un vas şi a închinat-o zeilor, şi i-a stropit pe băiețel şi pe mamă cu busuiocul muiat în apă. [28]Şi l-a chemat pe Crăciun să-şi vadă băiatul.

[29]Când Crăciun a intrat în casă L-a învelit pe prunc cu o piele de urs. [30]Apoi L-a luat în braţe pe băieţel şi a ieşit cu El în curte. [31]Şi L-a dus la focul sacru şi a zis: „Te-ai născut pe pământul casei, să ai puterea marelui pământ. În viaţă să-Ţi sporească mereu puterea cu puterea lui. Să Te vadă acum şi focul şi soarele şi cerul. Eşti copil al focului, Te numesc Zamolxe şi Te închin Lui Dumnezeu. Cu trupul eşti fiul meu, dar cu sufletul să fii Fiul Lui Dumnezeu. Tu să aduci înţelepciune neamului nostru. Zău!”

[32]În dimineaţa aceea Crăciun a pornit prin sat cu un sac plin de daruri pe care le dădea copiilor pe măsură, că era tare bucuros că i se născuse un băiat. [33]De atunci, în fiecare an, Crăciun îşi luase obiceiul să facă daruri copiilor la aniversarea zilei naşterii Lui Zamolxe. [34]Aşa acest obicei s-a răspândit la toate neamurile tracilor. [35]Iar când darurile erau descoperite, fie puse sub perină, fie în cioarecii groşi de lână, oamenii ziceau: „A venit Crăciun cu daruri”.

[36]Când Zamolxe a împlinit şapte ani, Crăciun L-a dus la Zoda, preoteasa vestală şi i-a zis: „L-am adus pe băiat aici la tine. Îl înveţi să scrie, să citească şi să slujească la altar. [37]Nu-L dau preotului Dordas că el face sacrificii de animale. [38]Eu cred că jertfele sunt rele. [39]Dumnezeu Părtatul nu poate să ceară vărsare de sânge, luare de viaţă în numele Lui, nici de om nici de animal”.

[40]Şi Zoda i-a răspuns: „Bine rumâne. Dacă băiatul este harnic la învăţătură, el va ajunge presbiterum, preot”.

[41]Crăciun a mai zis: „Tu nu faci jertfe de animale la altar. [42]Eu cred că cine oferă sânge Domnului, primeşte tot sânge în schimb. [43]Neamul ăsta al nostru trebuie să înveţe să nu mai verse sânge. Asta nu-i bine, că Dumnezeu Părtatul vrea pace în tot ce facem”.

[44]Şi la plecarea lui Crăciun, Zoda i-a zis: „Aşa este. Mergi cu bine bade Crăciun. Voi avea eu grijă de băiat cât El va fi aici cu mine”.

[45]Lui Zamolxe îi plăcea învăţătura, dar îl ajuta şi pe tatăl-său în treburile gospodăreşti. [46]Adesea amândoi mergeau la târgurile unde veneau şi negustorii greci. [47]Atunci Zamolxe era curios să afle cât mai multe despre credinţele grecilor şi mereu îi întreba despre zeii lor. [48]Se împrietenise cu Nestor, băiatul lui Eteocles, un negustor de loc din insula Samos, Ionia. [49]Eteocles făcea comerţ cu dacii oferindu-le ulei de măsline, vase de metal, ceramică pictată, podoabe şi oglinzi. [50]Lua de obicei în schimb miere, grâne şi aur. [51]Zamolxe şi Nestor erau de vârste apropiate şi petreceau mult timp împreună. [52]Aşa au învăţat ei să vorbească limbile dacă şi greacă.

[53]Au trecut anii şi Zamolxe a devenit un tânăr înalt, bine legat şi chipeş. Era tare destoinic şi ajuta în toate cele ale gospodăritului.

[54]Şi la vârsta de şaisprezece ani Zamolxe a fost hirotonisit presbiterum, preot dac al Lui Dumnezeu. [55]De atunci Zamolxe purta la gât talismanul preoţesc, floarea vieţii gravată pe o piatră subţire şi netedă.

[56]I se dusese vestea Lui Zamolxe că era preot al Zeului Dumnezeu, Domnul Zeu, Marele Zeu al tracilor, şi că nu

făcea jertfe de niciun fel. [57]Zamolxe primea ca ofrande mâncare, fructe şi flori care, după ce erau închinate Domnului, ele erau date ca pomană celor prezenți. [58]Şi se mai ştia că preotul Zamolxe nu bea nici vin şi nici tării şi era priceput să cheme la focul sacru dacic pe oricare zeu sau zână.

[59]Când Zamolxe s-a apropiat de vârsta de douăzeci de ani, Crăciun, tatăl, L-a sfătuit să-şi găsească o fată, cu inimă iubitoare, cu care să se însoțească. Şi El i-a urmat îndemnul.

[60]Într-o zi, pe un vârf de deal, Zamolxe a pregătit altarul Zânei Vesta. [61]Şi a trimis veste tinerilor de însurat că seara la asfințit de soare El va conduce un ritual de chemare a iubitelor pentru flăcăii satului.

[62]Spre seară când flăcăii au sosit, Zamolxe le-a spus rânduiala, aşa cum vor face ca fiecare să-şi găsească perechea potrivită. [63]Şi le-a mai zis că atunci când doi oameni care se iubesc şi se însoțesc, bărbatul este ca Dumnezeu, iar femeia sa ca Domnazâna, perechea Domnului, căci iubirea dintre bărbat şi femeie este dată de la zei.

[64]Apoi Zamolxe a aprins focul sacru şi a chemat să fie prezenți acolo toți zeii neamului. [65]Şi când focul s-a întețit El a invocat-o pe zâna Ila, cea care aducea bucurie oamenilor, astfel: *Ila Ila Ila, să-mi trimiți tu zâna. Ce se potriveşte, care mă iubeşte. Vină făr-alai, p-un picior de plai. Să trăim no' hai, p-o gură de rai. Ila, Ila, Ila, Ila. Ila, Ila, Ila, Ila. Ila, Ilai, la. Mie îmi vei fi, din zori la chindii. Zâna Florilor, Zâna Zânelor. Şi când o fi noapte, ne-om iubi în şoapte. Una noi vom fi, până-n zori de zi. Ila, Ila, Ila, Ila. Ila, Ila, Ila, Ila. Ila, Ilai, la.*

[66]Şi înainte de a se despărți de flăcăi, Zamolxe le-a mai spus: „Chipul fetei hărăzite fiecăruia dintre noi ne va apare în vis, Să țineți minte visele. Le vom discuta apoi în serile ce urmează".

[67]În zilele de după aceea, ritualul focului sacru, făcut la asfințitul soarelui, s-a repetat la altarul Zânei Vesta. [68]Şi când ceremonia se termina toți îşi povesteau visele pe care Zamolxe le tălmăcea. [69]Aşa, noapte de noapte, visele tuturor le împlineau dorințele.

[70]La început, într-un vis, Zamolxe a întrezărit o tânără aflată departe şi nu i-a văzut chipul. [71]Apoi în visele din nopțile următoare fata a reapărut şi El a văzut-o din ce în ce mai aproape. [72]Zamolxe ştia că visele se înnădesc până când mesajul primit era descifrat. [73]Şi într-o noapte Zamolxe a primit în vis de la fată următorul îndemn: „Vino la târg! Vino la târg!"

[74]Dimineața Zamolxe l-a întrebat pe tatăl-Său: „Tată, când este târg la şes? [75]Crăciun i-a răspuns: „Poimâine. Şi vom merge şi noi". [76]Zamolxe i-a mai zis: „Eu voi fi acolo cu flăcăii satului. Vom face la târg un foc sacru, aşa că nu conta pe Mine ca să te ajut cumva". [77]Şi Crăciun I-a mai zis: „Bine. Îl iau pe frate-meu Vercu. Voi tinerii mergeți în pace".

[78]Seara Zamolxe s-a întâlnit iarăşi cu flăcăii la vatra Zânei Vesta. [79]Şi când ceremonia focului sacru dacic a luat sfârşit, tinerii şi-au împărtăşit părerile. [80]Cându, unul dintre băieți a zis: „Am visat o mare adunare de oameni unde noi făceam focul sacru". [81]Andru a zis şi el:

„Mâine e sărbătoare la câmpie. Să mergem şi noi”. [82]Şi ei toţi au hotărât să se ducă la târg. [83]La plecare Zamolxe le-a spus tuturor: „Ne întâlnim de dimineaţă în zori la casa lui Andru. Mergem la târg şi acolo vom face un foc mare”.

[84]La faptul zilei tinerii au pornit călări către şes cu Zamolxe în frunte. [85]El era îmbrăcat cu totul în alb şi purta la gât talismanul, preotului dac, având floarea vieţii gravată pe piatră.

[86]Când au ajuns la târg, tinerii au ales un loc numai bun şi au aprins acolo focul sacru dacic, cinstind cu invocaţiile lor pe Zâna Ila. [87]Mulţi oamenii s-au strâns în jurul lor, mai cu seamă fetele priveau atente la băieţii falnici coborâţi de la munte. [88]Unele fete erau de prin partea locului şi-i cunoşteau bine pe flăcăi.

[89]Şi după ce ritualul s-a sfârşit, fetele au intrat în vorbă cu băieţii.

[90]Cu paşi timizi, s-a apropiat de Zamolxe fata pe care El o văzuse în vis. [91]Şi ea I-a spus: „Iată-mă! Mă cheamă Bendisa. Ia-mă cu tine bădiţă şi-ţi dau năframă cusută în Noaptea de Sânziene”. [92]Când Zamolxe a auzit-o, Şi-a spus: „E Zâna Zânelor, are două cosiţe blonde lăsate pe spate. [93]Iată fata pe care o iubesc pentru sufletul ei, iată mama bună pentru urmaşii pe care Mi-i doresc”. [94]Atunci Zamolxe i-a zis: „Zâna mea, te voi duce la părinţii Mei să te cunoască”.

[95]Fârtaţii Lui Zamolxe şi-au aflat toţi alesele inimilor lor şi doreau să le ducă cât mai repede acasă. [96]Şi Andru i-a îndemnat: „Pe cai! Să pornim spre munte!”

[97]După care fiecare şi-a aşezat fata lui pe şa şi toţi au pornit cu caii la trap.

[98]Caii şi călăreţii odată ajunşi pe culmea dealului, perechile au poposit la casele băieţilor.

[99]Fiecare fecior s-a înfăţişat părinţilor cu aleasa inimii sale. [100]Era obiceiul ca fetele să doarmă separat până la căsătorie. Şi aşa ele să se obişnuiască cu casa unde vor locui.

[101]De a doua zi au început pregătirile pentru căsătoria sacră a tinerilor. [102]Şi au sosit şi părinţii fetelor. [103]Aşa cuscrii s-au întâlnit şi au aranjat nunţile. [104]Căsătoriile vor fi consacrate de către Zamolxe la altarul Zânei Vesta. [105]El, tânărul preot al satului, va rândui o ceremonie de grup. [106]Se va însura Zamolxe Însuşi cu Bendisa. [107]Se vor mai lega cu iubire în faţa Domnului, Andru cu Dachiana, Cându cu Tana, Iscru cu Mara, Anaton cu Sibila, Rodu cu Anuşa, Firu cu Ana şi Dragoş cu Felicia.

[108]Şi când a sosit ziua marii nunţi, la altarul din deal s-a strâns multă lume ca să vadă ritualul căsătoriei celor opt perechi. [109]La focul cel mare tinerii vor spune Jurământul Iubirii Sacre. [110]Toţi erau îmbrăcaţi după datină, mirii cu cămăşi cusute cu flori, cu pieptare şi cu cuşme cu pene de fazani, iar miresele aveau veşminte şi năframe cusute cu fir de aur. [111]Tuturor perechilor le vor fi naşi Crăciun şi Vetra, părinţii Lui Zamolxe.

[112]Când a sosit momentul căsătoriilor, Zamolxe şi Bendisa s-au apropiat de vatra focului sacru. [113]Şi Zamolxe a chemat pe celelalte perechi. [114]Fetele stăteau toate în stânga aleşilor lor.

[115]Şi Zamolxe L-a invocat pe Zeul Dumnezeu, apoi rând pe rând i-a chemat pe zeii şi zânele strămoşeşti ca să aducă perechilor sănătate, belşug în case, armonie şi urmaşi. [116]Şi toţi cei prezenţi au simţit cum erau cuprinşi de tihnă.

[117]Când a sosit momentul spunerii Jurământului Iubirii Sacre, Zamolxe i-a îndrumat pe miri şi pe mirese zicându-le astfel: „Toate perechile să repete după Mine cuvânt cu cuvânt aşa: [118]*De astăzi eu fac legământ, pe tot ce-mi e mai drag şi sfânt, să onorez mereu iubirea ce-aduce-n viaţă împlinirea.* [119]Întindeţi-vă acum braţele cu palmele deschise către focul sacru şi repetaţi în continuare după Mine: [120]*M-oi închina Zânei Iubirii să primesc cheia nemuririi şi astfel voi simţi iubirea şi-oi şti ce e nemărginirea.* [121]Fiecare pereche, băiat şi fată, uniţi-vă mâinile între voi. [122]Acum întindeţi-le împreunate spre foc şi ziceţi după Mine: [123]*Din foc cu mâinile-mpreună pornim să facem casă bună şi-n viaţă o inimă vom fi tot timpul cât ne vom iubi*”.

[124]Şi tinerele perechi au urmat întocmai ce le-a spus Zamolxe care le-a explicat: „Dumnezeu şi Domnazâna, Tatăl şi Mama vieţii, nu au chipuri precum ne imaginăm noi. [125]Ei sunt spirite care pot descinde în oameni. [126]Dumnezeu în bărbat. [127]Şi Domnazâna în femeie care, dacă primeşte deplin această influenţă a spiritului, este ca şi Zâna Zânelor. [128]Acum e timpul ca băieţii să ţuce fetele”.

[129]Şi Zamolxe, El Însuşi, a dat exemplu, luând-o pe Bendisa în braţe şi sărutând-o tandru pe buzele gurii.

[130]Şi aşa căsătoriile s-au încheiat. [131]Participanţii toţi au izbucnit în urale. [132]Apoi Zamolxe a anunţat: „E timpul petrecerii. Veniţi toţi la vatra satului”.

[133]Nuntaşii au chiuit, instrumentiştii au pornit muzica şi alaiul cântând s-a îndreptat în paşi de joc către locul ales. [134]Cele opt perechi au stat în capul meselor şi bucatele au început să sosească. [135]Şi marele ospăţ a durat până după miezul nopţii când ultimii rămaşi s-au retras pe la casele lor.

[136]A doua zi a sosit lada de zestre a Bendisei, straiele ţesute din borangic, bumbac şi lână, unele cusute cu fir de aur şi mătase, peste care erau presărate flori de busuioc, flori de câmp şi tămâie de brad.

[137]După un an de zile Bendisa i-a născut Lui Zamolxe un băiat. [138]I-au dat numele Călin şi vroiau să-l pregătească să fie şi el preot dac. [139]După încă opt ani Zamolxe şi Bendisa au avut o fată, pe Mari. Toţi îi spuneau Măruca.

[140]Şi treptat Bendisa a învăţat de la Zamolxe ritualurile potrivite şi a devenit preoteasă a Zânei Zânelor.

[141]Se întâmpla atunci că cei care Îl rugau pe Zamolxe să facă ritualuri pentru ei, acei oameni ajungeau prosperi şi aveau inimile în lumină şi adevăr cu Dumnezeu. [142]În fiecare an dacii petreceau Crăciunul cu mare bucurie. [143]Atunci se împărţeau daruri şi era obiceiul ca în noaptea aceea oamenii să stea la vatra satului pe lângă un butuc mare de lemn arzând.

[144]Şi a trecut timpul. Când Măruca avea unsprezece ani, Călin împlinise deja

nouăsprezece ani. [145]Familia se pregătea să-l căsătorească pe Călin, care era preot al zeului Dumnezeu ca şi Zamolxe, tatăl său. [146]Şi Călin s-a însurat cu două surori, Gema şi Iza, care erau fiicele unui preot dac de la şes. [147]Nunta celor trei a avut loc la Sarmisegetuza şi ceremonia a fost ţinută de Bendisa şi Zamolxe la altarul Zânei Zânelor.

CAPITOLUL 2
Grecii la nedeea Zânei Florilor. Despre Pitagora din insula Samos. Zamolxe pleacă spre Grecia. Întâlnirea cu Pitagora.

[1]Totul mergea bine în familia Lui Zamolxe, doar El era gânditor. [2]Ar fi vrut să plece undeva departe ca să înveţe înţelepciunea altor popoare. [3]Şi aşa să facă mai mult pentru neamul Său. [4]Zamolxe avea deja patruzeci de ani şi setea Sa de cunoaştere a zeilor Îi era mai vie ca niciodată.

[5]De-a lungul anilor Zamolxe avusese ocazia să călătorească, împreună cu prietenul Său Nestor, în Tracia, în Grecia continentală şi în insula Samos, de unde era de loc Nestor. [6]Şi întâlnise prin lume oameni înţelepţi în cunoaşterea zeilor, dar parcă ceva Îl oprise pe Zamolxe să vrea să înveţe cu ei. [7]Până într-o bună zi.

[8]Era nedeea Zânei Florilor. Crăciun, Zamolxe şi Călin au coborât la câmpie la sărbătoarea populară. [9]Duceau cu ei încărcate pe măgari câteva vase cu miere de albine, iar în săculeţi ţineau plante medicinale şi plante aromate. [10]Vroiau să se întâlnească cu negustorii greci şi să ia la schimb, măsline, ulei de măsline şi altele. [11]Crăciun avea cu el şi grăunţi de aur cu care la nevoie putea plăti şi alte lucruri de trebuinţă.

[12]Au ajuns la târg şi au văzut că mulţimea era în mare forfotă. [13]Acolo Zamolxe l-a întâlnit pe prietenul Său Nestor, care venise cu o caravană mare de negustori, pornind din Samos şi luând cu ei şi pe alţii întâlniţi pe drum, precum şi slujitori din Tracia. [14]Şi după ce au încheiat negoţul în avantaj reciproc, Zamolxe şi Nestor au stat pe îndelete la vorbă.

[15]Nestor a întrebat: „Cum sunt ai Tăi?” [16]Zamolxe a zis: „Pe tata şi pe băiatul Meu Călin i-ai văzut. Sunt bine sănătoşi, slavă Domnului! [17]Mama şi nevasta mea Bendisa şi fata noastră Măruca sunt şi ele bine. Măruca s-a făcut mare”.

[18]Nestor s-a bucurat să afle că Lui Zamolxe Îi mergeau toate bine. [19]Şi i-a povestit şi el Lui Zamolxe că şi lui îi merg bine treburile.

[20]Şi Zamolxe l-a invitat pe Nestor să mănânce împreună şi totodată să mai povestească zicând: „Dar vino să mănânci cu noi! Ne mai spui şi nouă ce mai e prin lumea voastră şi câte cele despre filosofii greci şi preoţii voştri”.

[21]Apoi Zamolxe, Crăciun, Călin şi Nestor s-au depărtat de mulţime şi au întins să mănânce pe iarbă. [22]Acolo Zamolxe l-a întrebat pe Nestor: „Cum mai e viaţa pe la voi în insula Samos?” [23]Nestor a răspuns: „Ne merge bine. Suntem prosperi, slavă Lui Zeus. [24]Avem o mare flotă şi facem comerţ peste mări şi ţări. [25]Bunăstarea ne deschide dorinţa de a învăţa şi de a filosofa”.

[26]Şi Zamolxe s-a interesat dacă acolo în insula Samos se afla vreun filosof mai de seamă. [27]Nestor i-a spus: „Acum îl avem printre noi pe Pitagora care s-a întors de curând acasă, după mult timp de umblat prin lume. [28]El este un om la o vârstă matură, are şaizeci de ani. [29]Eram un copilandru, de vreo cincisprezece ani, când el a plecat din Samos, dar mi-l amintesc bine”.

[30]Auzind acestea Zamolxe l-a rugat pe Nestor: „Vorbeşte-Mi despre filosoful Pitagora”. [31]Şi Nestor I-a povestit astfel: „Stau aproape de casa lui Mnesarchos, tatăl lui, care a murit acum câțiva ani. [32]De la revenirea sa în insula Samos am vorbit mult şi pe îndelete cu Pitagora. [33]Mi-a istorisit ce a văzut şi trăit. Câte şi mai câte, lucruri uimitoare de care nu auzisem vreodată!”

[34]Nestor a mai mâncat câte ceva şi şi-a turnat vin dintr-o ulcică, apoi a continuat: [35]„Din tinerețe Pitagora îl însoțea pe tatăl său care făcea negoț pe mări. [36]Mergeau des la Tir în Fenicia, de unde era de loc Mnesarchos, dar mama lui Pitagora, Pitais, este născută în Samos. [37]Pitagora a învățat cu preoții fenicieni, dar şi cu înțelepți ai altor popoare. [38]Tatăl lui a cheltuit o avere ca să-i dea o bună educație. [39]A studiat chiar şi cu marele filosof Tales din Milet. [40]Pitagora vorbeşte cursiv limbile greacă, feniciană, caldeeană şi egipteană. [41]În Fenicia el a învățat aritmetica, în Babilonia, Caldeea cum i se mai spune, astronomie, astrologie şi medicină, cu preoții caldeeni. [42]Avea patruzeci şi cinci de ani când regele persan Cirus, Koreş îi zic perşii, a cucerit Babilonul unde Pitagora stătuse şapte ani. [43]Când Cirus i-a eliberat pe iudei din captivitate lăsându-i să plece spre Ierusalim, Pitagora a părăsit şi el Babilonul alăturându-se caravanelor de iudei care se întorceau în Palestina. [44]Se împrietenise cu Zerubabel, o căpetenie a lor”.

[45]Nestor a mai mâncat ceva, şi-a turnat din nou vin din ulcior, într-un corn sculptat, apoi a continuat povestirea: [46]„Cum spuneam, ajungând cu iudeii în Ierusalim, Pitagora i-a ajutat la construcția noului altar pe locul templului vechi, al lui Solomon, care fusese ars de către babilonieni. [47]Apoi s-a întors la rudele tatălui său în Tir de unde a mai venit o dată pentru o şedere scurtă în Samos, dar apoi a plecat în Egipt, la Luxor adică Teba sau Diospolis, cum îi spun grecii acelui oraş. [48]A stat la Teba zece ani, cel mai mult la templul zeiței Maat, slujind acolo ca preot egiptean. [49]Dar atunci când perşii au invadat Egiptul, Pitagora a fost luat captiv şi dus în Babilon împreună cu alți învățați. [50]Acolo l-a luat în grijă preotul zoroastru Zarates cu care a şi rămas să-i slujească timp de cinci ani. [51]De la Zarates şi de la preoții *magoi* ai Lui Zoroastru, Pitagora a deprins principiile credinței sănătoase şi practici care fac viața omului frumoasă. [52]Apoi Pitagora s-a întors în insula Samos. [53]Are acum şaizeci de ani. [54]Învățătura lui Pitagora despre Zeus şi alți zei este neîntâlnită până acum, el ştie multe feluri de a intra în legătură cu zeii”.

[55]Zamolxe a rămas uimit după toate cele povestite de către Nestor care a continuat: [56]„Se zice despre Pitagora că

este încarnarea lui Apollon Likeios, Apollon Hiperboreeanul, Zeul Lupilor, venit la noi grecii de pe meleagurile voastre ale tracilor. [57]Pitagora este şi un mare vizionar şi vindecător, un iatromant cum spunem noi grecii, adică vindecător apollonian. [58]El cântă minunat la câteva instrumente muzicale. [59]Suntem mulţi oameni, în Samos, care îl considerăm *theios aner*, adică om divin. [60]Nicicând în insula noastră nu a trăit un om aşa de valoros".

[60]După toate cele spuse s-a înstăpânit tăcerea. [61]Zamolxe era încântat de cele aflate în conversaţia Lui cu grecul Nestor. [62]Un gând I-a încolţit în minte şi i-a spus lui Nestor: [63]„Pitagora este un mare filosof. Mă întreb dacă-i învaţă şi pe alţii cele câte le ştie?"

[64]Şi Nestor I-a răspuns: „Desigur. Vrea să deschidă o şcoală filosofică în Samos şi să întemeieze o societate iniţiatică secretă". [65]Zamolxe a mai spus: „Mă minunez drept să-ţi spun! N-am mai auzit de un om cu atâta înţelepciune! [66]Oare aş putea să învăţ cu el? [67]Poate că el primeşte la ucenicie numai tineri? [68]Eu am acum patruzeci de ani".

[69]Şi Nestor L-a încredinţat zicând: „Sunt convins că Te va accepta mai ales că eşti din neamul tracilor pe care Pitagora îi preţuieşte ca fiind primii adoratori ai zeului Apollon Lykeios. [70]Poţi merge cu noi în Samos, vom aranja acolo totul".

[71]Propunerea lui Nestor L-a luat prin surprindere pe Zamolxe care s-a gândit temeinic la cele spuse de amicul Său pe care l-a mai întrebat: „Când plecaţi voi grecii acasă?" [72]Şi Nestor I-a răspuns: „Mai stăm cel puţin zece zile. Ne-am făcut tabără aici. Tovarăşii mei de călătorie mai au treburi de rezolvat". [73]Zamolxe i-a mai zis: „Bine prietene. Îţi dau răspuns în câteva zile".

[74]După ce Zamolxe s-a despărţit de Nestor i-a cerut părerea tatălui Său astfel: „Ce spui tată? Pitagora este om cu mare învăţătură. Aş vrea să merg să-l cunosc. [75]Grecii se roagă tot la Dumnezeu, nu? Ei Îl numesc Zeus, dar trebuie să fie tot acelaşi ca şi al nostru".

[76]Şi Crăciun a fost de acord: „Fără îndoială! Pitagora este un mare filosof de a putut el să adune în minte înţelepciunea lumii. Nu poate exista un învăţător mai bun pentru Tine, fiule".

[77]Când cei trei au ajuns acasă şi-au descărcat produsele aduse. [78]Zamolxe a vorbit cu Bendisa, soţia Sa, şi i-a spus toate câte s-au întâmplat în târg cu negoţul lor. [79]Şi i-a mai spus şi ceea ce vorbise cu grecul Nestor, prietenul Său. [80]Şi i-a zis Bendisei: „Aş merge în Samos să stau un timp la învăţătură cu înţeleptul Pitagora". [81]Atunci Bendisa i-a răspuns în credinţă: „Cum vrei Tu domnul meu. Eu Te voi aştepta cât va fi lumea".

[82]A doua zi Zamolxe a coborât călare la şes în tabăra grecilor. [83]Vroia să se mai sfătuiască cu Nestor despre plecarea lor şi despre şederea Lui în Ionia. [84]Şi Nestor I-a zis: „Prietene, vino peste şapte zile. Noi vom ridica tabăra curând după aceea, şi vom pleca spre Atena. De acolo ne îmbarcăm către Samos.

[85]Şi Zamolxe l-a încredinţat: „Îţi voi plăti în aur pentru toată cheltuiala ce-o vei face pe timpul şederii mele acolo.

[86]Cu sâmbria pentru filosoful Pitagora, voi vedea ce-mi pretinde el”.

[87]Astfel Zamolxe s-a înțeles cu Nestor că vor pleca în câteva zile spre Ionia.

[88]În ziua plecării, familia Lui Zamolxe şi vecinii, s-au strâns cu toții să-L vadă pe preotul satului înainte de a se duce în lume. [89]Vetra, bătrâna Lui mamă, era în lacrimi. Ea se gândea că poate n-o să apuce să-L mai vadă vreodată.

[90]Şi înainte ca Zamolxe să încalece Vetra I-a dat un talisman din piatră rotundă gravată cu simbolul capului de lup şi I-a spus: [91]„Asta Te va feri de rele, fiul meu. O am de la străbuni. [92]Fie ca să fii înțelept şi viteaz. [93]Zeul nostru Dumnezeu să Te țină în pază. Zău! [94]Pentru Tine băiatul meu o să fac o grădină ca să-mi amintească mereu de Tine până Te întorci. Voi sădi pomi şi voi pune în ea cele mai frumoase flori”.

[95]Crăciun tatăl, L-a îmbărbătat: [96]„Să-L găseşti pe Dumnezeul străbunilor noştri şi la acei oameni pe unde mergi. [97]Şi să aduci de la ei pe toți zeii şi toată înțelepciunea pământului aici la neamul Tău fără pereche în lume. [98]Suntem cei mai bravi, dar avem nevoie la noi în Dachia de mai multă lumină, a Lui Dumnezeu, pe care să o sporim cu cea pe care El a dat-o multor altor neamuri”.

[99]Cu lacrimile şiroind pe obraji, Zamolxe i-a spus tatălui Său: „Voi face precum Mi-ai spus tată. Zău pe Dumnezeu!” [100]„Mergi cu Domnul, băiete” I-a mai spus Crăciun.

[101]Zamolxe a coborât la şes. [102]Vor pleca peste două zile şi Nestor L-a făcut cunoscut tuturor neguțătorilor cu care vor călători. [103]Unii dintre ei vor rămâne în Grecia continentală, dar grupul lui restrâns va reveni în insula Samos. [104]Şi I-a zis Nestor: „De la Atena, eu cu alți cinci tovarăşi şi cu tine luăm un vas care ne va duce în Samos. [105]Dar mai întâi trecem fluviul cel mare Istros. [106]Înspre Grecia ni se pot alătura şi alți oameni care merg din Tracia spre sud. [107]Vom fi mereu într-o companie numeroasă şi n-avem teamă pe drumul de întoarcere”.

[108]Şi în două zile au ridicat tabăra. [109]Au traversat fluviul Istru pe bacuri şi trecând prin Tracia şi Macedonia au intrat în Grecia continentală. [110]Acolo în portul Atena, negustorii şi-au încărcat bagajele pe un vas comercial şi curând au sosit pe insula Samos. [111]Şi Zamolxe şi Nestor au mers la casa lui Nestor.

[112]În zilele ce au urmat Zamolxe a umblat prin împrejurimi să întâlnească cunoştințele şi prietenii pe care îi ştia din vizitele anterioare. [113]Insula Samos i s-a părut aproape neschimbată, trecuseră cinci ani de când nu mai fusese pe acolo.

[114]Şi cu bună ştiință Nestor a întârziat să-L prezinte pe Zamolxe lui Pitagora. [115]Aştepta un moment favorabil doar de el ştiut. [116]Dar într-o bună dimineață cei doi au mers împreună la casa lui Pitagora.

[117]Şi cei doi au fost conduşi la Pitagora care, în grădină fiind, îi observase pe musafiri încă de departe. [118]Zamolxe şi Nestor s-au apropiat de Pitagora în fața căruia s-au înclinat cu adâncă reverență. [119]Şi Nestor i-a spus maestrului: „Bineție şi bucurie să ai învățătorule!”

[120]Pitagora i-a întâmpinat: „Bun sosit oaspeți dragi. Cu ce treburi vă aflați aici la mine, oameni buni?” [121]Şi Nestor a răspuns: „M-am întors de curând de la negustorie în Tracia şi în țara geților. [122]Sunt însoțit de un om care trăieşte în Geția, mai sus de fluviul cel mare Istros. [123]Este get, preot al Lui Dumnezeu, o zeitate de-a lor. [124]Îl cheamă Zamolxis. [125]Ar vrea să învețe filosofie cu domnia ta, înțeleptule Pitagora. [126]Zamolxis vine din acele ținuturi ale lupilor pe unde a trăit pe vremuri marele nostru zeu, Apollon Lykeios”.

[127]Şi Pitagora l-a privit pătrunzător pe Zamolxe, şi-a ridicat o spânceană, ca semn că a descoperit ceva deosebit la El, zicând: „[128]Da, geții sunt oamenii cei mai drepți şi mai viteji dintre traci, arienii cei vechi, nobilii în suflet. [129]Zamolxis, Zamolxion, câți ani ai?”

[130]„Patruzeci de ani, învățătorule” a răspuns Zamolxe. [131]„Şi vrei să înveți înțelepciunea cu mine?” a mai întrebat Pitagora. [132]Şi Zamolxe a zis: „Să-L cunosc mai bine pe Dumnezeu. Voi afla apoi toate de la El”.

[133]Pitagora l-a privit şi mai cu luare aminte pe Zamolxe spunându-şi în gând: [134]„Este om matur, are experiență de viață, ştie bine ce vrea”.

[135]„Ce vei face cu înțelepciunea dobândită, Zamolxion?” a întrebat Pitagora. [136]Şi Zamolxe i-a răspuns cu mândrie: „O voi duce geților, neamul Meu”.

[137]Filosoful a apreciat calitățile bărbatului aflat în fața sa spunându-şi: [138]„Este aparte, are rafinamentul unui grec, promite foarte mult şi este ferm”.

[139]Şi Pitagora a acceptat: [140]„Bine. De mâine începi învățătura. [141]Bănuiesc că locuieşti la Nestor. [142]Vino dis-de-dimineață, pe la răsăritul soarelui”.

[143]Nestor a fost încântat că planul le-a reuşit, că Zamolxe va studia cu un filosof adevărat. [144]Şi i-a spus lui Pitagora: „Într-adevăr getul locuieşte în casa mea”. [145]După care Nestor şi-a luat rămas bun: „Noi plecăm şi te lăsăm cu bine *didascalos*, învățătorule”.

[146]Cei doi au ieşit din curtea maestrului şi Nestor Îi explică Lui Zamolxe: [147]„Filosoful este în curs să-şi constituie o şcoală filosofică, aici la noi în Samos. [148]El a dobândit mare înțelepciune de la zei, ca urmare a uceniciei prin lume. [149]Pitagora primeşte învățăcei în tot timpul anului, vrea să formeze cu ei o confrerie spirituală, un fel de ordin al înțelepților, bărbați şi femei”.

[150]Zamolxe a fost copleşit de evenimentele zilei şi i-a mărturisit lui Nestor: [151]„Astăzi este un moment deosebit de important din viața mea. [152]L-am cunoscut pe înțeleptul lumii şi el m-a acceptat să-i fiu învățăcel. [153]Lui Dumnezeu Îi mulțumesc din toată inima!”

CAPITOLUL 3

Zamolxe Îşi începe învățătura cu Pitagora. Pe calea înțelepciunii. Metodele învățăturii lui Pitagora. Despre Zeitatea Supremă şi zei. Omul şi lumea. Puterea gândurilor. Lumina zeităților.

[1]A doua zi, dimineața, Zamolxe a sosit acasă la Pitagora. [2]Şi a aflat că va lua lecții în grădina maestrului împreună cu doi localnici, un bărbat, între două vârste, pe nume Alkibiades şi o tânără femeie, Olimpia.

[3]Pitagora şi-a început lecția teoretică, *akousmatos* explicându-le învățăceilor metoda sa de predare astfel: [4]„Pentru început rețineți că înțelepciunea trebuie să se dezvolte în minte, nu să fie scrisă, căci adevărul nu poate fi exprimat în întregime prin cuvinte. [5]Dar, va trebui mai întâi să deprindeți metodele de purificare pentru corp, minte şi suflet. [6]Numai prin *katharsis* percepția omului se rafinează şi poate atinge valori înalte. [7]În acest fel mintea are acces uşor la cunoaşterea zeilor. [8]Pe parcurs vom mai discuta şi despre ordine şi haos. [9]Subiectele sunt inepuizabile. [10]Rețineți de asemenea faptul că noțiunile pe care vi le voi expune pot aparține anumitor crezuri religioase sau filosofice. [11]Eu vă înfățişez o esență a ceea ce am învățat până acum în cursul peregrinărilor mele”.

[12]După care Pitagora le-a recomandat practici de purificare, *katharsis* şi le-a atras atenția asupra rezultatelor lor astfel: [13]„Nu vă faceți din trupuri morminte sufletelor. [14]Va trebui ca pe timpul cât învățați cu mine să vă abțineți de la mâncatul cărnii. În acest fel vi se elimină treptat toxinele din corp. [15]În mod gradat veți avea simțământul că trupul vi s-a uşurat şi veți observa că mintea devine din ce în ce mai calmă şi capabilă de concentrare pe un timp mai îndelungat. [16]Aceste aspecte sunt doar preliminarii. [17]Sufletului trebuie să-i dăm cea mai mare importanță şi să-i creăm posibilitatea ca treptat să se manifeste deplin. [18]Prin urmare veți parcurge o cale care permite trei optimizări în paralel: a sufletului, a minții şi a trupului. [19]Vă mai pot spune că medicina pe care o veți învăța de la mine acționează concomitent asupra acestor trei domenii care în activitatea lor se întrepătrund. [20]Veți deveni iatromanți, vindecători şi prezicători capabili să vă amintiți vieților anterioare, să realizați călătorii extatice, translații în spațiu, să faceți minuni, să puteți fi prezenți în mai multe locuri în acelaşi timp, să vă puteți controla impulsurile omeneşti sau să înfăptuiți preziceri. [21]Calitățile enumerate au explicații raționale nu mistice. [22]Toate acestea sunt puteri în folosul binelui. Ele necesită cunoaşterea de sine”.

[23]Învățăceii au fost uimiți de cele câte au auzit. [24]Alkibiades a mărturisit: „Sunt învățături pe care noi nu prea le înțelegem. Eu aş fi vrut să începem cu noțiuni mult mai simple”. [25]Iar Olimpia a intervenit şi ea zicând: „Ştim că predai şi muzică învățătorule”.

[26]Atunci Pitagora le-a spus: „De mâine muzica ne va însoți lecțiile. Melodiile vor permite minții să fie relaxată şi în timp veți învăța să cântați la harpă. Muzica va fi folosită şi în scop terapeutic”.

[27]Au trecut aproape două ore şi Pitagora şi-a încheiat prima lecție trăgând concluzia zilei şi făcând anunțuri: „Pentru astăzi am terminat lecția introductivă. [28]Ați aflat în linii

mari cum va decurge ucenicia voastră pe calea înțelepciunii. [29]Mâine să veniți la aceeaşi oră şi vom dezvolta sistematic alte subiecte".

[30]Învățăceii s-au despărțit de maestrul lor. [31]Pe drum Zamolxe a vrut să afle impresiile colegului Alkibiades care a oftat cu îngrijorare spunând: „*Didascalos* cunoaşte foarte multe lucruri. Nu ştiu cum vom învăța toate câte ne spune". [32]Însă Zamolxe îl încurajează: „Pas cu pas aflăm toate secretele lumii".

[33]A doua zi, când învățăceii au sosit la Pitagora, se afla acolo şi un harpist. [34]Înțeleptul le-a vorbit însoțit de acompaniament muzical astfel: „Tema zilei este Zeitatea Supremă. [35]În religie, fiecare popor şi-O înfățişează şi O denumeşte în felul său propriu, regăsind în acea definire trăsături de caracter specifice predominante acelui popor. [36]Noi însă vom porni de la ideea că la început, *ein arhe*, nu a fost nimic. [37]Dar credem totuşi că o anumită zeitate a creat cosmosul care se afla inițial în starea de haos. [38]Tot acea zeitate a creat şi legile de funcționare ale universului, permițând astfel o ordonare cosmică ca necesitate în relaționarea componentelor lui. [39]Treptat neorânduiala s-a liniştit pe alocuri datorită în primul rând luminii. [40]Chiar şi acum cosmosul continuă să se ordoneze pentru că există mereu materie nouă care apare şi această materie se află în forma ei inițială tot în starea de haos. [41]Remarcați faptul că în cosmos asociem haosul cu întunericul, dezordinea şi distrugerea. [42]Ca o juxtapunere, în lumea umană acest haos înseamnă răul precum sunt ignoranța, lipsa de cunoaştere, minciuna, hoția, laşitatea, violența, neorânduiala umană în multiplele ei aspecte. [43]Scopul înțelepciunii pe care o căutăm este să ştim cum poate orânduiala să fie manifestată din plin şi în acest mod cazurile negative enumerate de mine să dispară. [44]Astfel haosul va înceta acolo unde ordinea se manifestă. [45]Remarcați de asemenea faptul că aceste idei vă oferă doar o perspectivă generală asupra temelor expuse pe care de acum le vom aborda pas cu pas".

[46]Învățăceii lui Pitagora erau uimiți de panorama largă oferită de maestrul care, simțindu-i îndeaproape, a continuat astfel: „[47]Nu fiți copleşiți! Vă va lua ceva timp până să înțelegeți mai clar aceste noțiuni. [48]Dar acum ne vom ocupa de altceva. Veți crea cu simplitate momente de armonie. Iată cum vom proceda".

[49]Şi Pitagora i-a chemat pe toți să se apropie de harpă şi le-a zis: [50]„Atingeți fiecare pe rând coardele harpei. [51]Fiți în acelaşi timp atenți la vibrație ca sunet care vă pătrunde prin urechi. [52]Şi totodată să deveniți conştienți de sincronizarea sunetului cu inspirarea aerului pe nări. [53]Deci atunci când inspirați creați şi sunetul prin atingerea corzilor sau a unei singure coarde".

[54]Fiecare învățăcel a urmat întocmai ce a spus maestrul. [55]Zamolxe a avut o experiență mentală aparte pe care i-a mărturisit-o lui Pitagora: „Domnul meu, aud nişte sunete ciudate în urechi. [56]În mod sigur ele nu vin din exterior, nu sunt de harpă şi nu se aseamănă cu altele de la vreun alt instrument muzical cunoscut mie. [57]Pur şi simplu sunetele îmi sunt generate în interiorul capului".

[58]Şi maestrul le-a spus: „Iată experiența personală pe care aşteptam să mi-o mărturisiți fiecare dintre voi. [59]Aflați că această trăire este esențială. Ea reprezintă modul în care omul ştie că se află în prezența zeilor”.

[60]Atunci Olimpia a întrebat: „Care sunt acei zei?” [61]Pitagora le-a răspuns: „Sunetul subtil care pare că vine din interiorul capului este calea pe care se întâlnesc toți zeii. [62]Dar dacă vreți să căutați un zeu sau o zeiță anume, îi puteți invoca individual existența şi ei vor fi găsiți pe o cale care vi se deschide odată cu noile sunete pe care le auziți. [63]Toate aceste vibrații, redate de urechea noastră interioară, se numesc sunetele inimii sau sunetele sufletului”.

[64]Toți învățăceii au închis ochii dorind să perceapă sunetele menționate de maestru. [65]Dar se pare că Alkibiades şi Olimpia nu le-au auzit. [66]Totuşi Pitagora i-a încurajat: „Va lua ceva timp până le puteți percepe distinct”. [67]Şi astfel lecția s-a încheiat.

[68]În zilele ce au urmat Pitagora a repetat diferite noțiuni predate până atunci pentru ca ele să poată fi mai bine memorate, căci nimeni nu lua notițe. [69]Pe parcurs maestrul a introdus şi elemente noi care să lărgească viziunea de ansamblu. [70]Învățăceii au constatat că nu au o programă şcolară stabilită, [71]Pitagora se orienta mai mult după progresul lor la învățătură.

[72]Într-o zi maestrul le-a vorbit despre om şi lume astfel: „Omul şi lumea sunt într-o relație de interdependență, de corelație. [73]Omul are conştiință individuală, lumea are conştiință colectivă. [74]Cel mai important este să analizăm această codependență din perspectiva omului, astfel putem face predicții şi deci anticipa rațional desfăşurarea evenimentelor ce vor urma. [75]Umanitatea s-a preocupat din zorii ei să facă profeții. [76]Oamenii erau interesați de felul în care le va evolua viața. [77]Grecii, în particular, recurg la a o consulta pe Pitia, preoteasa care îi ajută să-şi afle destinul propriu. [78]Dar eu cred că ei fac o eroare crezând că destinul le este imutabil. [79]El pare într-adevăr de neschimbat dacă ar îndeplini o condiție, ca până la producerea acelor profeții, toate cele care s-au întâmplat, ca generând acel destin, ar evolua în aceeaşi direcție. [80]Dar căile omului sunt mereu în schimbare. [81]Cu adevărat noi ne creăm realitatea lumii prin intermediul conştiinței. [82]Omul poate să se redirecționeze şi să aibă parte de destinul pe care şi-l construieşte singur”.

[83]Atunci Zamolxe a întrebat: „Cum se face în mod practic acea redirecționare care înfirmă o profeție ce părea de neclintit?” [84]Şi Pitagora a răspuns: „Cel conştient de puterea gândurilor proprii le va reorienta într-o direcție nouă, astfel făgaşul care predestina profeția este părăsit. [85]Noua direcționare predispune la un alt rezultat atâta timp cât este menținută constantă prin puterea gândurilor”.

[86]Olimpia a întrebat şi ea: „Dar de câte ori putem oare face astfel de redirecționări ale vieții?” [87]Şi Pitagora le-a explicat: „Nu există un număr limită. [88]Sunt oameni care o fac de foarte multe ori, ei fiind cunoscuți ca nonconformişti.

[89]Pe când cei care se menţin mai constant pe un drum anume sunt conservatorii".

[90]Zamolxe a mai întrebat: „Şi care ar fi metoda cea mai bună de urmat, învăţătorule?" [91]Pitagora a răspuns: „Sunt împrejurări când optimul poate fi obţinut când pe o cale când pe cealaltă. [92]De exemplu atunci când am constatat că există un optim al felului cum dormim, îl vom urma. [93]Dar în cazul în care constatăm că acel optim nu mai funcţionează va trebui părăsit şi adoptată o nouă cale de armonizare. [94]Noi oamenii ne găsim practic mereu în dilema dacă să menţinem o anumită cale într-o împrejurare sau alta. [95]Doar prin înţelepciune putem găsi soluţiile cele mai bune. [96]Pentru aceasta avem nevoie de discernământ, de capacitatea de evaluare corectă a lucrurilor. [97]Discernământul este o calitate esenţială necesară candidatului la dobândirea înţelepciunii. [98]Pe parcursul uceniciei în ale filosofiei veţi obţine cu certitudine această calitate folositoare în orice împrejurare din viaţă".

[99]Temele filosofice abordate de maestru erau din ce în ce mai profunde şi mai diverse.

[100]Într-o zi Zamolxe l-a întrebat pe Pitagora: „Cum ar trebui urmată lumina zeităţilor?" [101]Şi maestrul a răspuns: „Armonia cu zeităţile înseamnă că păşim optim pe căile luminii lor, acolo unde trebuie să le înţelegem bine. [102]Precum ştiţi, zeităţile sunt principii, fenomene ale naturii, manifestări cărora noi oamenii le creăm o personalitate, le dăm un chip asemănător cu cel al omului, deci le facem antropomorfe. [103]Dându-le chipuri omeneşti zeităţilor, avem mai mult curaj să le abordăm şi să ne raportăm cumva la ele. [104]Fireşte că zeităţile nu au chipuri cu adevărat, obârşia lor o constituie elementele primare care stau la baza conceptelor de zeitate. [105]Doar calităţile lor le creăm cu bună-ştiinţă în noi. [106]Toate acestea se înţeleg prin prisma adevărului uman relativ, căci la cel absolut nu putem avea acces. [107]Omul se armonizează cu lumina zeilor şi zeiţelor numai atunci când se integrează în marele mecanism al cosmosului percepându-i intrinsec mişcările şi tendinţele, şi încorporând natura în persoana sa. [108]Aceasta îl face pe om parte din natură, fiind astfel un ecou al naturii şi prin urmare al zeităţilor. [109]Şi atâta timp cât există elementele primare care constituie obârşia zeităţilor, atunci putem spune că zeii sunt nemuritori. [110]Un exemplu este principiul devenit zeitate. [111]În acest caz putem spune cu certitudine că acea zeitate este eternă pentru că un principiu nu poate avea un sfârşit, el fiind mereu şi mereu preluat şi promovat de oameni. [112]Ca exemplu concret este zeul Cronos, timpul etern. [113]Şi astfel omul poate fi ecou al zeilor şi zeiţelor cu rol creator, devenind la rândul său creator".

[114]Noţiunile predate de Pitagora erau foarte dense, maestrul ştia foarte bine că ideile în atenţie solicita mult puterea de înţelegere a învăţăceilor.

[115]Într-o zi Zamolxe a remarcat: „Mă gândesc la faptul că prin acţiunile noastre determinăm ca răspuns reacţii fireşti din partea universului uman şi material în care trăim. [116]Eu cred că acesta este modul în care noi oamenii ne raportăm la

zei". [117]Atunci Pitagora a zis: „Este cât se poate de adevărat ceea ce spui. [118]Atunci când urmărim armonia din perspectiva noastră, primim reacţii de acelaşi fel din partea zeilor. [119]În mod practic în cazul naturii duale bine-rău, se poate afirma fără greş: să faci bine căci cândva acel bine se va întoarce la tine".

[120]Într-o zi maestrul le-a vorbit despre nemurire astfel: „Atunci când omul este îndeajuns de conştient de legătura sa cu Creatorul Lumii, el devine nemuritor prin cunoaşterea flăcării nemuririi din inima sa. [121]Sufletul are o evoluţie continuă până când atinge acel stadiu. [122]Este nevoie de încarnări succesive ale aceluiaşi suflet pentru ca să poată evolua sistematic. [123]Pe parcurs vom mai relua aceste noţiuni".

[124]Au trecut câteva săptămâni şi cei trei învăţăcei ai lui Pitagora – Zamolxe, Alkibiades şi Olimpia – au păreri diferite despre cele predate.

[125]Într-o zi, pe când se întorceau acasă, după o lecţie avută cu Pitagora, Alkibiades i-a spus Lui Zamolxe: „Noi grecii din Samos nu suntem obişnuiţi cu ideile filosofice ale maestrului. [126]Până acum filosofia greacă a abordat alte teme. [127]Eu cred că filosoful predă ceva ce nu ni se potriveşte nouă grecilor. [128]Poate alţii, din alte popoare, să accepte aceste învăţături. [129]N-aş mai dori să urmez şcoala. De mâine nu mai vin. [130]Te rog să-i spui maestrului că nu mai am timp de învăţătură, căci voi pleca din Samos să fac negoţ pe mări".

[131]Şi Zamolxe l-a asigurat că aşa va face.

[132]A doua zi Pitagora, aflând că Alkibiades a renunţat la lecţiile filosofice le explică învăţăceilor: „Învăţătura mea nu este pentru oricine. [133]Înţelegerea ei necesită, pe lângă capacitatea de a asimila idei noi, mult deosebite de filosofia greacă de până acum, şi o dorinţă sinceră a omului de a ieşi din tiparele mentale în care vieţuieşte. [134]El trebuie să se rupă cumva de cercul obişnuinţelor care creează şi folosesc aceleaşi deprinderi şi atitudini conducând la închistare mentală şi la tendinţa de a judeca în acelaşi mod oameni, evenimente şi fapte care sunt total diferite. [135]Omul este bine să încerce să-şi depăşească limitele pe care şi le-a creat singur. [136]Şi cauza principală care îl frânează este ignoranţa".

CAPITOLUL 4

Simboluri şi numere. Înţelepciunea egiptenilor. Pitagora învaţă de la Zamolxe. Spiritul lupului. Zeii şi credinţele geţilor. Semizei şi zei.

[1]În zilele ce au urmat Pitagora a folosit pentru predarea lecţiilor simboluri şi figuri geometrice. [2]El, la rândul lui, învăţase de la egipteni cum pot simbolurile să influenţeze mintea. [3]Şi le-a spus învăţăceilor: „Diverse popoare au un cult al simbolurilor şi numerelor magice care au anumite semnificaţii. [4]Ele ţin locul unei realităţi aproximative".

[5]Zamolxe l-a rugat: „Domnul nostru, te rog să ne vorbeşti despre Egipt". [6]Pitagora a răspuns: „În Egipt, din timpurile vechi, erau venerate spiritele luminii. [7]Preoţii erau conducătorii de

mare valoare care absorbeau în propria lor ființă aceste spirite. [8]Egiptenii aveau ca modele de conduită pe preoții cei mai buni. [9]Politica era inseparabilă de religie, faraonul însuşi era considerat ca întrupare a virtuților zeilor".

[10]Şi Zamolxe a mai întrebat: „Care ar fi zeii lor importanți?" [11]Pitagora le-a explicat: „În primul rând este Cel reprezentat de soare căruia i se spune zeul Ra, Amun sau Amen. [12]Într-un fel sau altul religia egiptenilor este centrată pe relația Soare-Lună reprezentată antropomorfic de mai multe zeități perechi. [13]De exemplu în cazul Osiris şi Isis, Osiris este prezent în cer sub forma constelației Orion, iar Isis ca steaua Sirius. [14]Deşi zeitățile au o întruchipare undeva în cosmos, totuşi ele se manifestă cumva pe pământ. [15]De pildă egiptenii spun că atunci când zeița Isis plânge se revarsă Nilul. [16]În linii mari egiptenii îşi conduc viața după ciclicitatea desfăşurării elementelor naturii care se află într-o ordine bine definită, şi aşa îi inspiră pe oameni să o urmeze".

[17]Atunci Zamolxe a remarcat: „Este interesant de constatat că şi noi geții avem un cuvânt care se apropie de numele zeului solar Ra al egiptenilor. [18]Noi spunem „raze" emanațiilor luminoase din soare. [19]Mai folosim silaba şi în numele dat marelui fluviu pe care voi îl numiți Istros. [20]Noi îi spunem Du-na-ra, adică „cel ce duce lumina" pentru că este strălucitor în bătaia soarelui".

[21]Şi Pitagora a tras concluzia: „Ai deschis un subiect interesant Zamolxion. [22]Există silabe magice descoperite în paralel de multe popoare. [23]Şi una dintre ele este într-adevăr RA. [24]Cei care practică meditația folosind această silabă obțin mari beneficii. [25]Silabele magice sunt legate de memoriile spațiale creând astfel predispoziții în dezvoltarea spirituală ulterioară a celui care le pronunță. [26]Desigur că de aceasta beneficiază şi viața lui personală precum şi mediul în care trăieşte omul respectiv. [27]Şi cum silaba RA este foarte veche, în ea s-au acumulat mari puteri care conduc practicantul ei de la simpla conştiință la supraconştiință".

[28]Şi Zamolxe a mai întrebat: „Cum oare se raportează egiptenii la spirite?" [29]Şi Pitagora le-a explicat: „Ei se orientează, în viața proprie şi socială, după spiritele naturii care uneori sunt reprezentate şi ca animale. [30]Dar desigur că în animalul respectiv nu se venerează ființa inferioară biologic în comparație cu omul, ci ordinea pe care o manifestă viața acelor ființe. [31]De exemplu noi oamenii avem multe de învățat de la modul de comportare al albinelor. [32]Chiar se recomandă unei femei măritate să fie cumpătată ca albina".

„[33]Dar sacrificiile făcute spiritelor zeilor cum decurg?" a mai întrebat Zamolxe. [34]Pitagora le-a spus: „Mult timp preoții lor nu au sacrificat ființe vii în ritualuri, [35]dar de un timp unii preoți, sub influențe străine, au adoptat aceste practici violente. [36]Religia egipteană a fost sănătoasă până când preoții lor au început să practice jertfirea animalelor. [37]Aceasta a atras mânia spiritelor luminii şi astfel au început declinul şi suferințele egiptenilor. [38]Țara lor a fost de curând cotropită de către perşi, un popor care nu

are obiceiul de a sacrifica animale, aceste cruzimi fiind interzise de profetul lor Zaratuştra. [39]Eu în Babilon am urmărit ani de zile, alături de preotul Zarates, focul sacru zoroastru, care este dătător de lumină sufletului".

[40]Au trecut câteva luni de când Zamolxe lua parte la lecţiile lui Pitagora şi nimeni nu s-a mai înscris la cursuri. [41]Alkibiades plecase, iar Olimpia a renunţat şi ea pe parcurs să le urmeze. [42]Singurul învăţăcel a rămas Zamolxe.

[43]Într-o zi Pitagora a vrut să ştie: „Spune-mi Te rog Zamolxion despre scrierea voastră a geţilor. Aş dori să văd alfabetul pe care îl folosiţi". [44]Şi Zamolxe i-a răspuns: „Avem alfabetul getic. [45]Pot aduce mâine un pergament cu literele ce îl compun şi corespondenţa lor în alfabetul grecesc".

[46]A doua zi Pitagora a privit cu atenţie literele şi a remarcat: „Într-adevăr sunt asemănări clare, dar este evident că alfabetul getic este distinct. [47]Nu ştim cine a împrumutat de la cine".

[48]Zamolxe a explicat: „Noi folosim această scriere de sute de ani. [49]Din păcate sunt foarte puţini oameni în Geţia care o cunosc. [50]De obicei preoţii sunt cei care o folosesc pentru a păstra mai bine invocaţiile către zei. [51]Comercianţii noştri, sub influenţa negustorilor greci, utilizează limba şi scrierea greacă".

[52]Şi Pitagora a spus: „Scopul de a avea o scriere este bun. [53]Îmi menţin totuşi opinia că scrierea nu va putea niciodată să înlocuiască trăirea spirituală din sufletul omului. [54]Dar în şcoală tinerii pot învăţa să scrie pentru că le poate folosi în viaţă. [55]Înţeleg importanţa pe care scrierea o poate avea în comerţ şi în comunicarea dintre oameni. [56]Toate popoarele pe unde am umblat eu au scrierea lor. [57]Voi păstra cu mine pergamentul cu alfabetul getic".

[58]Zamolxe a rămas atunci singurul învăţăcel al lui Pitagora. [59]Şi era din ce în ce mai apropiat sufleteşte de maestrul Său. [60]Filosoful Îl considera pe Zamolxe ca o persoană spirituală de excepţie şi a înţeles că ar avea de învăţat de la preotul get. [61]Maestrul şi el vroia să se împărtăşească din cunoştinţele Lui Zamolxe.

[62]Într-o zi Zamolxe a avut prilejul să-i vorbească lui Pitagora despre limbajul păsărilor astfel: [63]„La noi omul apropiat de Dumnezeu invocă spiritele naturii şi de aceea înţelege graiul păsărilor. [64]Se pot afla astfel multe informaţii atât de la păsări cât şi de la oameni. [65]Aşa sunt mierla, piţigoiul, sticletele, măcăleandrul, vrabia, barza, bufniţa. [66]Modul lor de comportare şi felul particular de a ciripi dau un mesaj anume celui care vede sau ascultă pasărea respectivă. [67]Cântecul păsării are o semnificaţie care trebuie descifrată în conjunctura în care are loc".

[68]Apoi Pitagora a zis: „O astfel de ideea am mai auzit-o până acum, dar se referea la graiul animalelor în general". [69]Şi Zamolxe a continuat: „Noi, învăţătorule, aşa credem, că toate vieţuitoarele, care sunt capabile să aibă un grai, fie el cât de rudimentar, anunţă o desfăşurare a ceea ce va urma, deci au rol de predicţie a evenimentelor".

[70]Pitagora a fost de acord spunând: „Da, asta este adevărat. [71]Universul este mereu în transformare şi este normal să

existe semne care să indice direcţii de evoluţie. [72]Noi grecii folosim şi profeţiile Pitiei, dar aceasta este o activitate predictivă pur umană. [73]În schimb, atunci când este vorba de animale şi de păsări, mesajele pe care le trimit zeii sunt cu totul diferite. [74]Ele trebuie descifrate pe când în cazul Pitiei ele au forma clară şi explicită a limbajului omenesc".

[75]Şi Zamolxe a mai întrebat: „Cum credeţi că procedează Pitia? [76]Cum îşi obţine ea mesajele care vin de la zei, în timpul consultării lor, pentru persoana care doreşte să-şi afle viitorul?"

[77]Pitagora a explicat: „Este un subiect care mi-a luat mult timp de studiu. [78]M-am tot gândit la modalitatea în sine şi am ajuns la concluzia că viitorul omului se află mai degrabă din mintea persoanei care o întreabă pe Pitia despre viitor, decât de a-l obţine cumva de undeva din afara minţii proprii. [79]Pare paradoxal că cineva merge la Pitia să-şi afle soarta care se găseşte deja în mintea sa. [80]Pitia nu face decât să ia informaţii chiar din mintea persoanei care întreabă, minte care are deja formaţi sâmburii acelei realităţi, [81]căci oamenii devin ceea ce cred ei în mintea lor că pot ajunge. [82]Dar Pitia poate da greş uneori pentru că ea nu are tot timpul supraluciditatea mentală dată de gazele care ies din peştera unde prezice. [83]Mintea ei se află într-o stare de recepţie care fireşte că poate fluctua. [84]Prezicătoarea foloseşte gazele intoxicante pentru a-şi stimula creierul, dar aceasta o stoarce de vlagă. [85]Drogul acelor gaze are efecte mentale distrugătoare, iar femeia respectivă, care este Pitia pentru un timp relativ, devine apoi un om ruinat".

[86]Şi Zamolxe a observat: „În schimb cazul aflării viitorului de la vieţuitoare este diferit. [87]Informaţia vine din exterior şi depinde doar de capacitatea omului de a interpreta semnele ce se arată".

[88]Pitagora a fost de acord. [89]Apoi L-a întrebat pe Zamolxe, zicând: „Mă întreb cum faceţi voi geţii ca să descifraţi cele transmise de către vieţuitoare?"

[90]Şi Zamolxe a răspuns: „În primul rând trebuie înţeles decorul în care se întâmplă acţiunile şi cunoscut comportamentul normal al acelei vieţuitoare. [91]Mesajul este un răspuns legat de cadrul respectiv, dar poate fi şi soluţia unui gând pe care omul îl are tocmai atunci în minte. [92]De exemplu, dacă cineva se gândeşte la o persoană iubită şi observă semnele care vin din exterior, i se pot revela sentimentele acelei persoane sau chiar ceea ce face persoana în cauză în acel moment. [93]Acestea se numesc premoniţii şi se pot aplica atât la persoane cât şi la grupuri de oameni sau chiar la naţiuni întregi".

[94]Auzind aceste vorbe Pitagora a remarcat: „Îmi aminteşti de profeţii poporului iudeu. I-am cunoscut bine în Babilon. [95]Ei aveau cunoştinţe avansate în domeniul prevestirii viitorului unei naţiuni. [96]Numai aşa a putut să supravieţuiască poporul lor. [97]Dar aş dori să continuăm subiectul nostru. [98]Ce s-ar mai putea spune despre limbajul vieţuitoarelor?" [99]Zamolxe a răspuns: „Unii oameni înţeleg şi limbajul lupilor".

[100]Pitagora tare s-a mirat şi a zis: „Limbajul lupilor? În ce fel îl pot pricepe oamenii?" [101]Şi Zamolxe a spus: „Află învăţătorule că noi geţii ne numim în

limba noastră rumâni, oameni de la râuri, dar şi daci, ceea ce înseamnă fiii lupilor. [102]Desigur că este vorba de spiritul lupului nicidecum de o filiație a naşterii.

[103]Şi Pitagora a dorit să afle mai mult zicând: „Mă interesează foarte mult ce înțelegeți voi geții prin spiritul lupului? [104]Noi grecii legăm spiritul lupului de Apollon Lykeios, mai cu seamă raportat la solaritate. [105]Dar Apollon Zeul Lupilor trebuie să fi existat ca spiritualitate originară".

[106]Zamolxe i-a răspuns: „La noi lupul este un animal atât solar cât şi lunar. [107]Este solar deoarece felul manifestării lui este legat de albul zăpezii. [108]Şi este lunar pentru că lupul urlă la lună, aceasta însemnând că este influențat de energia lunară. [109]Lupul, aşa cum este reprezentat antropomorfic de Apollon Lykeios, Zeul Lupilor, integrează în armonie cele două energii. [110]Nu este surprinzător faptul că Apollon ca zeu este model al curajului, virtuților şi vieții armonioase".

[111]Şi Pitagora a afirmat: „Da. Acum îmi este clară evoluția spiritului lupului, de la voi tracii, la noi grecii. [112]Eu leg acest spirit şi de viața sihăstrită. [113]Noi grecii am învățat ascetismul de la traci, căci ei erau aceia care puteau trăi singuratici şi dedicați căutării liniştii interioare şi a adevărurilor ultime. [114]Ei îşi săpau în stânci caverne unde se izolau. [115]În Egipt trăiesc anahoreții cărora noi grecii le spunem isihaşti". [116]Şi Zamolxe a remarcat: „Noi geții păstrăm încă această tradiție a pustnicilor. Preoții noştri au astfel de obiceiuri".

[117]Într-una din zile Pitagora a vrut să afle în ce credea neamul geților şi I-a spus Lui Zamolxe: „Spune-mi ceva despre zeii şi credințele voastre ale geților". [118]Zamolxe a zis: „Noi avem doi zei principali, Dumnezeu şi Domnazâna. [119]Ei sunt vii undeva în cer şi sunt creatorii noştri. [120]Nu Le ştim numele adevărate, dar I-am numit Dumnezeu şi Domnazâna. [121]Lui Dumnezeu, sau Domnezeu, Îi mai spunem şi Moşul, [122]iar perechii Lui, Domnazâna, îi spunem Moaşa. [123]Tot moaşă noi spunem femeii care ajută o femeie gravidă să nască".

[124]Şi Pitagora a spus: „Este foarte interesant. [125]Deci aveți un dualism masculin-feminin aşa cum este firesc să existe la un popor avansat spiritual. [126]Dar cum priviți voi geții natura?"

[127]Zamolxe a explicat: „Noi domnul Meu trăim înfrățiți cu natura. [128]Credem că Dumnezeu şi Domnazâna au coborât cumva din cer şi se află cu noi în multe chipuri. [129]Şi precum este şi în filosofia pe care am învățat-o aici, şi noi credem că sufletul omului este nemuritor. [130]Atunci când omul moare, sufletul lui se duce undeva. [131]Cei în viață sunt capabili să cheme sufletele moşilor noştri pe care noi îi credem că sunt vii undeva. [132]Ne amintim mereu de ei, avem un puternic cult pentru moşii şi strămoşii noştri pe care îi credem nemuritori. [133]Ei trăiesc nevăzuți printre noi până când se întrupează ca şi noi, cei văzuți cu ochiul. [134]Aceia dintre noi, care pot comunica cu strămunii, înțeleg cel mai bine ce înseamnă nemurirea la geți".

[135]Şi Pitagora a mai întrebat: „Cum se manifestă spiritele pe care le veneraţi?” [136]Zamolxe a răspuns: „În multe feluri. Atât ziua cât şi noaptea”. [137]„Noaptea!? În ce fel?” s-a arătat curios Pitagora. [138]Şi Zamolxe a zis: „Pe meleagurile Geţiei se petrec nişte lucruri care nu ştiu dacă există şi prin alte părţi în lume. [139]Pe pajişti, sub clar de lună, apar făpturile văzduhului nopţii. [140]Sunt zânele care dansează desculţe şi cântă. [141]Ele au veşminte albe diafane cusute cu fir de aur, cingători bătute în smaralde şi diademe împletite în părul lung până la pământ”.

[142]Atunci Pitagora a spus: „Sunt menadele, însoţitoarele lui Dionisos. [143]Şi noi avem această credinţă venită de la neamurile tracilor”.

[144]Zamolxe a continuat astfel: „Şi mai credem că există anumite spirite care fac soarele şi luna să strălucească, florile să răsară, apele să curgă, pomii să crească, vântul să bată, şi multe alte manifestări în natură”. [145]Şi Pitagora a spus: „Aceasta este geneza zeităţilor în care credem şi noi. [146]Din această revelaţie primordială sacră popoarele preiau ce le este folositor modului lor de a trăi. [147]Cei care au mult soare venerează acest astru, ca de exemplu cei din Egipt. [148]Oamenii mărilor respectă spiritul mării. [149]Voi geţii acordaţi importanţă spiritului lupului şi celui al muntelui”.

[150]Zamolxe a mai precizat: „Lupul este animalul de al cărui suflet ne apropiem prin curaj şi dârzenie. [151]Sunt mulţi oameni care detestă lupul fără a-i şti meritele. [152]Noi cunoaştem multe poveşti în care lupul este eroul principal. [153]Există chiar un popor despre care se spune că se trage din lupi, căci o lupoaică a hrănit doi copii abandonaţi”. [154]Şi Pitagora a spus: „Sunt romanii, latinii care trăiesc la nord de Magna Grecia, în peninsula Italia. [155]Aş dori ca într-o zi să merg prin acele locuri”.

[156]Pitagora a fost foarte bucuros de conversaţiile avute cu Zamolxe, de la care a învaţat chiar şi el care de decenii studiase înţelepciunea lumii.

[157]Dar maestrul mai avea încă multe de spus şi într-o zi I-a mărturisit Lui Zamolxe: „Învăţătura mea este o taină şi doresc să o dau numai celor care au credinţă şi după o bună chibzuinţă. [158]Prin purificarea sufletului său omul se apropie de Dumnezeu, cum Îl numiţi voi geţii pe Zeus. [159]Şi aşa omul poate deveni parte din El care este realitatea ultimă. [160]Atunci Dumnezeu se poate manifesta prin acel om şi de aceea spunem că Dumnezeu se poate întrupa. [161]Nivelul de conştiinţă al omului în relaţionarea lui cu realitatea ultimă îi stabileşte poziţia evolutivă. [162]Noi avem semizei şi zei”.

[163]Şi Zamolxe a vrut să ştie mai mult şi a întrebat: „Ce numeşti tu domnul meu, un semizeu şi un zeu? Cine poate fi semizeu şi cine poate fi zeu?”

[164]Pitagora a răspuns: „Există popoare care au înţeles bine ideea că divinul se poate manifesta în om. [165]Persoanele pătrunse de puterile zeilor au primit diferite nume, [166]noi grecii îi numim semizei, [167]iudeii le spun oameni-îngeri. [168]Esenţa este că aceste persoane percep *logos*-ul şi viaţa le este sacralizată. [169]Şi atunci când un astfel un om se ridică spiritual foarte sus, printr-o sacralizare a

vieții proprii, acea persoană poate fi numită chiar zeu, fiind o întrupare a unui zeu. [170]În acest domeniu popoarele au multe tradiții. [171]Unii cred că o zeitate majoră a creat spiritual un fiu sau o fiică care sunt apoi zeificați după ce au trăit printre oameni. [172]Adevărul este că orice om poate deveni zeu întrupat dacă cei printre care trăieşte îl consideră ca atare datorită valorii sale personale. [173]Zeul întrupat stăpâneşte o mai mare sau mai mică parte a cauzelor manifestărilor întocmai ca şi Dumnezeu care fireşte că le stăpâneşte pe toate".

[174]Şi Zamolxe a observat: „Prin urmare este necesară cunoaşterea Lui Dumnezeu pentru a se putea ajunge la un aşa înalt nivel spiritual". [175]Pitagora a explicat: „Fără dubiu, aceasta este condiția esențială. [176]Cunoaşterea Lui Zeus, a Lui Dumnezeu, implică înțelegerea ordinii din natură, o desfăşurare a lucrurilor care poate fi ciclică şi astfel o putem exprima într-o esență simplificată prin simboluri şi în cele din urmă prin numere. [177]În ultimă instanță realitatea se reduce la manifestarea ordinii, *maat*, cum îi spun egiptenii, sau *logos* cum îi spunem noi grecii. [178]Aceasta se face prin numere care, ca limbaj al realității, au încărcătură spirituală. [179]Dezordinea, ca revers al ordinii, poate şi ea fi exprimată prin numere. [180]Ordinea poate exista în manifestările din viața omului, în muzică, în fenomene ale naturii, şi în multe altele".

[181]Şi Zamolxe a mai întrebat: „Cum oare numerele pot exprima realitatea, învățătorule?" [182]Pitagora a răspuns: „Numerele nu pot niciodată substitui realitatea, dar pot reprezenta o realitate aproximativă. [183]Pornind de la numărul unu putem spune că este un punct, numărul doi o linie, numărul trei triunghiul, fiind cea mai simplă figură geometrică, numărul patru spațiul cel mai simplu, tetraedrul, numărul cinci este piramida, numărul şase este spațiul multidirecțional, adică format din cele patru puncte cardinale plus susul şi josul. [184]Cu cât numerele sunt mai mari cu atât ele pot reprezenta o realitate mai complexă, chiar şi una abstractizată. Se pot face astfel multe legături. [185]Dar desigur că există o dinamică a acestor corelații, a cărei înțelegere conduce la descoperirea ordinii, a *logos*-ului. [186]Mai mult chiar, numerele pot intra în combinații sau în formule, acestea din urmă fiind exprimări ale dinamicii numerelor şi prin urmare legi de mişcare. [187]Reține ideea că numărul două sute şaisprezece este deosebit în ceea ce priveşte lumea în general şi ciclicitatea evenimentelor în special. [188]Acest număr înseamnă unu ori unu ori unu ori doi ori doi ori doi ori trei ori trei ori trei, o combinație, de trei ori câte trei, a punctului, liniei şi triunghiului, deci a primelor trei elemente esențiale realității. [189]Mai târziu vei avea ocazia să afli mai multe despre acest subiect".

CAPITOLUL 5

Medicina sacerdotală şi sufletul. Astrologia şi soarta oamenilor. Despre nume şi puterea cuvântului. Heraclit din Efes şi puterea focului. Marele Lup Alb.

[1]Treptat Pitagora L-a introdus pe Zamolxe şi în tainele medicinei sacerdotale, medicina psihosomatică, spunându-I iniţial: „Află că preoţii pot fi cei mai buni medici, căci vindecarea bolilor oamenilor porneşte de la suflet. [2]Deşi pot exista succese în vindecarea bolilor minţii sau a celor trupeşti, totuşi sursa producerii lor trebuie căutată în lipsa de armonie din sufletul omului”.

[3]Dar Zamolxe s-a arătat nedumerit: „Mă întreb cum o rană fizică poate avea drept cauză un dezechilibru al sufletului? [4]Dacă de pildă cineva se loveşte la picior, cum poate sufletul omului să fie vinovat de acel accident?”

[5]Şi Pitagora a explicat: „Aparent s-ar crede că un accident este o întâmplare independentă de sufletul omului, dar nu este chiar aşa. [6]Pune-ţi întrebarea: Oare dacă sufletul celui accidentat era în starea de trezire, ar mai fi luat omul decizia să înfăptuiască acţiunea care l-a condus la acel accident?” [7]Zamolxe a admis: „Probabil că accidentul ar fi fost evitat”. [8]Şi Pitagora a fost de acord: „Aşa este. Un suflet treaz conduce la decizii înţelepte”.

[9]Zamolxe a precizat: „Totuşi sufletul nu poate vindeca o rană deja existentă, dar este limpede că, dacă posedă un grad înalt de conştientizare, poate preveni multe rele să se producă”.

[10]Pitagora a mai spus: „Sufletul poate chiar contribui la vindecarea unei răni existente prin acţiunea lui directă asupra mentalului care cheamă la intervenţie mecanismele de apărare şi vindecare ale corpului. [11]Dar uneori metoda aceasta nu este de ajuns. [12]Egiptenii folosesc o ştiinţă a medicinei bazată şi pe intervenţia exterioară. [13]Doctorii lor întreprind ceva care să vindece din exterior rana interioară. [14]Ei pot recomanda medicamente, de cele mai multe ori sub formă de ceaiuri, sau pot aplica anumite metode ca să oprească hemoragiile sau inflamarea unui loc rănit de pe corp. [15]Sunt multe plante care au felurite roluri în medicină. Uneori aceşti doctori aplică sucul unor plante pe răni intervenind astfel direct în ajutorul trupului”.

[16]Şi Zamolxe a spus: „Şi noi geţii cunoaştem astfel de metode”. [17]Atunci Pitagora a povestit din experienţa lui proprie astfel: „Eu am deprins câteva tehnici medicale, mai ales în Egipt. [18]Medicii greci, din păcate, nu au ajuns la rafinament în materie de medicină. [19]Eu aş vrea să le fac cunoscute aceste metode, celor care practică medicina printre greci, dar ei nu prea sunt interesaţi. [20]Sunt chiar surprins de lipsa lor de receptivitate. [21]Sper ca treptat medicina să ia o mai mare amploare în cultura greacă a acestor vremuri”.

[22]În zile următoare Zamolxe a învăţat de la Pitagora să distingă plantele locale şi să ştie vremea potrivită recoltării lor pentru a fi folosite în medicină. [23]Pitagora I-a mai explicat Lui Zamolxe: „Vei învăţa mai multe pe măsură ce se vor ivi cazuri de intervenţii medicale. [24]Din păcate ducem lipsă de pacienţi umani deoarece medicii greci ai insulei Samos au răspândit zvonuri. [25]Ei spun că eu aş practica o medicină periculoasă, învăţată de la popoarele barbare, de pe unde am umblat în lume. [26]Dar dacă

grecii nu vor să învețe aceste cunoştinţe înalte de medicină, eu sunt convins că Tu Zamolxe le vei deprinde".

[27]Şi treptat maestrul I-a spus Lui Zamolxe toate tainele medicale cunoscute de el. [28]În câteva luni Zamolxe era capabil să folosească plantele ca medicamente şi anestezice. [29]Şi când mai venea câte un bolnav la ei, Zamolxe îl vindeca şi aşa Îşi însuşea mai bine meşteşugul medicinei. [30]Şi-Şi spunea Zamolxe: „La întoarcere Mea în Dacia, voi avea prilejul să vindec oamenii din neamul Meu. Ei nu se vor opune noului aşa cum fac aici aşa-zişii „doctori" greci ai zilei".

[31]Un alt subiect de care se interesa Zamolxe era cel legat de astre. [32]Pitagora L-a instruit cu cunoştinţele dobândite de el atât în Egipt cât şi în Babilon. [33]Şi uneori lecţiile aveau loc noaptea, atunci când întunericul era deplin.

[34]Şi într-una din acele nopți Pitagora I-a arătat Lui Zamolxe bolta înstelată spunând: „Iată cerul şi astrele lui. [35]Stelele mențin focul universului, din ele iau ființă multe alte astre şi planete noi".

[36]Zamolxe l-a întrebat: „Este oare adevărat învățătorule că soarta oamenilor este scrisă în planete, stele și constelații?" [37]Pitagora a răspuns: „În Caldeea, adică Babilonia, unde eu am stat timp de cinci ani cu preotul Zarates, se credea în astfel de idei cuprinse în astrologie. [38]Dar eu le consider speculații. [39]Cum poate oare soarta unui om să atârne strict de evenimente cosmice? [40]Sunt de acord că putem spune că unele schimbări energetice petrecute în cosmos pot influența într-o oarecare măsură viața de pe pământ. [41]Dar de aici până la a face calcule când se îmbolnăveşte cineva sau când îi va veni ceasul morții este o cale lungă. [42]Eu cred că depinde de puterea energiei cosmice dacă ea va influența cumva soarta unei persoane, soartă care oricum nu este bătută în cuie, ci este adaptată condițiilor în care trăieşte acel om. [43]De pildă ființa care are o impregnare energetică cosmică favorabilă poate pierde şansa de a o folosi plenar în cazul în care nu este ajutată de mediul în care îşi petrece viața".

[44]Şi Zamolxe a mai spus: „Am înțeles acum elementele de speculație interpretativă derulate în astrologie. [45]Cred că opinia domniei tale este cea mai logică. [46]Mă întreb acum în ce măsură numele unei persoane are puterea de a-i determina destinul? [47]Oare numele atribuite locurilor, popoarelor, țărilor, pot ele influența viața oamenilor şi viitorul în general?"

[48]Pitagora a răspuns: „Te referi la onomanție. [49]Este adevărat că noi grecii ne-am preocupat de astfel de cunoştinţe. [50]Află că pe lângă exagerări şi speculații există totuşi o ştiință care tratează obiectiv această temă. [51]Cuvintele au putere în măsura în care ele determină anumite reacții. [52]De exemplu vorbele de ocară urmăresc să înjosească persoana căreia-i sunt adresate, [53]dar vorbele frumoase fac bine. [54]Numele atribuite unor persoane, unor locuri, unor popoare sau unor țări semnificau inițial o realitate, o caracteristică, iar cei care le cunoşteau astfel reacționau în mod aproape similar. [55]De exemplu, în cazul unor persoane, tindem să tratăm pe fiu ca

şi pe tatăl şi în general pe cei care sunt urmaşi ai aceleiaşi persoane. [56]Ne formăm tipare în gândire".

[57]Şi Zamolxe a precizat: „Dar un fiu, deşi i se spune fiul lui cutare, poate fi foarte deosebit de tatăl său". [58]Pitagora a clarificat: „Aceasta este adevărat. Anturajul îl tratează inițial pe fiu ca şi pe tatăl său. [59]Ulterior fiul dobândeşte o imagine proprie în mintea celor care-l cunosc atât pe el cât şi pe părintele lui. [60]Dar timpul, cât oamenii relaționează la fel cu cei doi, are mare importanță asupra fiului, care ca tânăr are caracterul în formare preluând, fără să vrea din credința anturajului, caracteristici ale tatălui. [61]Cu alte cuvinte tânărului i se jalonează un viitor similar tatălui. [62]Se poate astfel spune că destinul fiului îi este oarecum determinat; [63]dacă tatăl este comerciant va fi şi fiul, dacă tatăl este agricultor, fiul îl urmează în profesie, şi aşa mai departe. [64]Treptat s-au format în societate nume care predestinează datorită tradiției şi semnificației acelor nume în colectivitatea proprie. [65]Părinții care doresc ca fiii lor să aibe caractere eroice le dau copiilor lor nume glorioase din trecutul istoric. [66]Exemple sunt eroii de la Troia. [67]Tot la fel se întâmplă cu cei care le doresc copiilor lor să fie oameni de cultură, filosofi, etc. [68]Se poate spune fără tăgadă că numele date persoanelor influențează evoluția lor în viață".

[69]Zamolxe a ținut să spună: „Şi noi geții suntem atenți atunci când dăm nume copiilor noştri". [70]Şi Pitagora a răspuns fără surprindere: „Îmi închipuiam. [71]Judecata este similară şi atunci când ne referim la locuri, la popoare, la țări. [72]Numele diferite predispun la caracteristici diferite. [73]De exemplu noi grecii vă numim geți, pe când voi vă spuneți daci şi români. [74]În mintea voastră numele vă dă anumite predispoziții, pe când în a noastră altele, deşi este vorba de acelaşi popor care locuieşte la nord de fluviul Istros".

[75]Şi Zamolxe a mai vrut să ştie: „Crezi oare învățătorule că schimbarea numelui reorientează viața oamenilor, a locurilor, a popoarelor, a țărilor?" [76]Pitagora a afirmat convins: „Bineînțeles. [77]Este chiar de dorit ca acele nume care conduc la rele, la probleme şi dezastre să fie înlocuite cu altele pozitive. [78]Cred că toate popoarele înțeleg importanța folosirii cuvintelor ca nume, dar sunt puține neamuri care merg mai departe, schimbând acele nume nepotrivite în funcție de ceea ce doresc acele popoare să realizeze în bine".

[79]Dar Zamolxe a vrut să cunoască şi cauzele schimbărilor, spunând: „Mă întreb învățătorule despre puterea cuvântului. [80]Cum poate ea influența mintea omului?" [81]Pitagora a explicat: „Literele sau combinațiile de litere, în care intră şi cuvintele, au putere. [82]Ea se înfiripă mai ales prin repetiție sistematică şi astfel se creează realitatea celor afirmate. [83]Ca exemplu luăm cuvântul RA care este numele zeului solar la egipteni. [84]Repetiția celor două litere predispune la asimilarea valorilor care se află în spatele principiului zeului RA. [85]Şi aceasta este valabil şi pentru alte afirmații inteligibile. [86]Putem spune de exemplu „Zeule vino şi străluceşte în inima mea ca un soare" pe când vizualizăm aceasta. [87]Coborârea minții în inimă este metoda anahoreților din Egipt,

o tehnică repetitivă pe care noi grecii o numim *hesychasmos*, isihasm".

[88]Într-una din zile Pitagora I-a spus Lui Zamolxe: „Pe coasta Ioniei continentale, foarte aproape de insula Samos, se află marele oraş Efes. [89]Acolo trăieşte un tânăr filosof pe nume Heraclit. [90]Vom merge şi noi să-l cunoaştem şi cu această ocazie să vizităm templul zeiței Artemis. [91]Curând, în acea zonă sacră, unde va avea loc o mare sărbătoare".

[92]Şi aşa Pitagora şi Zamolxe s-au pregătit de plecare. [93]S-au îmbarcat pe un mic bac şi curând au ajuns la Efes unde au mers să se găzduiască la o cunoştință de-a lui Pitagora. [94]După-amiază s-au dus să-l întâlnească pe Heraclit căruia, deşi avea doar douăzeci şi cinci de ani, i se dusese vestea de filosof, departe în lumea greacă.

[95]Aflând că au ajuns la el doi oameni din insula Samos, tânărul Heraclit s-a înclinat respectuos în fața lor. [96]Şi s-a oferit să-i însoțească în timpul vizitării mărețului templu al zeiței Artemis, spunând: „Ați venit într-un moment favorabil. [97]Mâine este mare sărbătoare la templul zeiței Artemis. [98]Dimineața, la revărsatul zorilor, mă prezint să vă iau. Mergem împreună să asistăm la spectacol".

[99]A doua zi Heraclit a sosit punctual la întâlnire însoțit de Sibila, soția lui. [100]Onorând momentul zilei tânărul era îmbrăcat în haine deosebite. [101]Şi Heraclit i-a îndemnat pe oaspeți: „Să plecăm degrabă ca să nu pierdem nimic de văzut în această zi măreață. [102]Vor fi dansuri rituale ale preoteselor de la templu".

[103]Când Pitagora, Zamolxe, Heraclit şi Sibila au sosit la magnificul templu al zeiței Artemis, acolo era strânsă o mare mulțime de oameni. [104]Formațiunile de muzicanți erau gata pregătite să acompanieze dansul sacru, care era aşteptat să înceapă din clipă în clipă. [105]Şi deodată lumea a izbucnit în ovații. „Vin, vin" le-a spus cu entuziasm Heraclit. [106]Şi atunci au început să cânte instrumentiştii muzicali.

[107]Pitagora şi Zamolxe au admirat grupul preoteselor care, îmbrăcate în piei de urs, se apropiau în paşi de dans sacru către centrul scenei improvizate. [108]Şi Zamolxe le-a spus celor care-L însoțeau: „Iată un obicei vechi pe care-l avem şi noi geții. Doar că pe meleagurile noastre acest dans ritual este practicat doar de bărbați".

[109]Preotesele au defilat ceremonios prin fața spectatorilor. [110]La vederea lor publicul îşi manifesta bucuria. [111]Se aplauda cu frenezie ştiind că dansatoarele zeiței Artemis erau vestitoare ale bucuriei vieții şi iubirii. [112]Heraclit le-a spus despre Efes şi zei astfel: „Se spune, domnii mei, că templul zeiței Artemis din Efes este una dintre cele şapte minuni ale lumii. [113]Din legende ştim că Artemis este fiica Lui Zeus şi sora geamănă a Lui Apollon".

[114]Şi Pitagora a adăugat: „În perechea Apollon-Artemis avem un exemplu al parteneriatului masculin-feminin, deşi sunt gemeni, frate şi soră. [115]Ei reprezintă dualismul soare-lună, aceste astre complementare care reflectă în exterior un aspect uman interior".

[116]Zamolxe a mai adăugat: „Pentru noi geții, funcția de complementaritate masculină-feminină este dată de perechea Dumnezeu-Domnazâna. [117]Şi atunci când Domnazâna se face prezentă în femei, Ea se numeşte Zâna Zânelor şi femeia respectivă are ceva din spiritul Zânei Zânelor”.

[118]Şi spre delectarea mulțimii, spectacolul a continuat timp de câteva ore. [119]Apoi oaspeții au mers acasă la Heraclit. [120]Acolo Pitagora i-a îndemnat la discuții. [121]Vroia să cunoască conceptele filosofice ale tânărului amfitrion.

[122]„Să ne vorbeşti despre filosofia ta” l-a rugat Pitagora pe Heraclit. [123]Şi Heraclit i-a spus cu modestie: „Învățătorule Pitagora, eu sunt prea tânăr ca să pot instrui pe cineva. [124]Mi-am format opinii proprii, dar ele vor trebui să fie aprofundate”.

[125]Dar Pitagora a insistat: „Chiar şi aşa noi am dori să cunoaştem elementele pe care este construit adevărul în care crezi”. [126]Atunci Heraclit şi-a expus cu simplitate convingerile zicând: „Eu cred că există o ordine a lumii, iar schimbările din univers sunt supuse acestei ordini numită *logos*. [127]Noi oamenii putem să înțelegem această ordine şi să o exprimăm prin vorbire, fiecare după putința sa. [128]Şi mai cred că *logos*-ul este susținut de existența perechilor contrarii. [129]De exemplu, viața există tocmai pentru că are ca suport moartea şi formularea reciprocă este adevărată. [130]Şi iar cred că focul este agentul care produce în esență, prin formele pe care le poate lua, toate schimbările sau transformările care au loc în lume. [131]Focul este mijlocul cel mai rapid de transmutare profund calitativă a omului, căci sufletul omului este făcut din focul cel mai subtil, focul viu”.

[132]Spusele tânărului Heraclit l-au impresionat pe Pitagora care l-a mai întrebat: „Cum crezi că se explică schimbările în lume?” [133]Şi Heraclit a răspuns: „Datorită focului care este agentul transformării comun tuturor. [134]O înțelegere a modului în care focul lucrează, prin formele sale de manifestare, permite oricărei persoane să participe la ordonarea lumii. [135]Prin aceasta se conştientizează lumea din perspectiva *logos*-ului ducând astfel la viața armonioasă. [136]Şi mai cred că la fiecare etate există preocupări umane care pun în rezonanță armonică vârsta acelui om cu vârsta lumii în care el trăieşte. [137]Cel înțelept este mereu în schimbare şi-şi ajustează timpul vieții după *logos*”.

[138]Pitagora a fost impresionat de ceea ce a auzit şi i-a spus lui Heraclit: „Este cât se poate de interesantă înțelepciunea ta, mai ales că vine de la un om aşa de tânăr. [139]Mă întreb cum de ai dobândit-o Heraclit?” [140]Şi Heraclit a zis: „Este povestea vieții mele. [141]De mic copil am tot umblat prin lume, dar desigur că mult mai puțin decât domnia ta Pitagora. [142]Am rude într-o colonie de-a noastră numită, Istros, de la marea Euxin, portul Euxin cum spunem noi. [143]Tot prin acele părți de lume se află un fluviu mare pe care noi grecii l-am numit tot Istros. [144]Cu mai bine de o sută de ani în urmă colonia a fost întemeiată de ionienii din Milet. [145]Comerțul este înfloritor acolo,

rudele mele prosperă, au din abundență grâne şi lemn de construcție pentru flotă. [146]În copilarie am locuit la un frate de-al tatălui meu şi i-am cunoscut bine pe geți, locuitorii băştinaşi ai acelui ținut. [147]Ei se închinau unui anume zeu pe care-L numeau Dumnezeu".

[148]„Da. Aici de față se găseşte Zamolxion, bărbat din acel neam şi preot al zeului Dumnezeu", a zis Pitagora. [149]Heraclit L-a privit pe Zamolxe cu încredere şi respect şi a spus: „Ooo, închinăciune, Domnul meu".

[150]Pitagora dorea să ştie motivul pentru care Heraclit acorda o onoare atât de înaltă geților. [151]L-a rugat pe Heraclit: „Spune-ne, cum a decurs învățătura ta acolo la marea Euxin?"

[152]Şi Heraclit şi-a reluat firul istorisirii: „Cum ziceam, am cunoscut pe geții de acolo. [153]De la ei am aflat despre cultul şi importanța focului. [154]Eram copil şi mi-a rămas adânc întipărită în minte împresia acelor trăiri. [155]Treptat cu vârsta am căutat şi alte izvoare spirituale şi religioase care să ateste valoarea focului. [156]Şi după cum ştiți acest obicei de venerare a focului este larg răspândit în toată lumea. [157]Am înțeles astfel că oamenii au ajuns independent la venerarea focului. [158]Concluzia trasă de mine a fost că tot ce există are focul ca bază de schimbare".

[159]Pitagora a apreciat expunerea lui Heraclit şi a zis: „Este foarte corect ce spui. [160]Cum au decurs mai apoi practicile tale?" [161]Şi Heraclit a răspuns: „Am adoptat metoda simplă a geților, cea de a sta în preajma focului sacru fără a face nimic altceva decât a urmări flăcările şi a lăsa gândurile să curgă nestingherite. [162]Ulterior am constatat valoarea acestei metode, căci practica ei m-a inspirat să fac lucruri bune în viață".

[163]Atunci Pitagora a zis şi el: „Şi eu am adoptat practica focului sacru la mine acasă în insula Samos. [164]Sunt întru totul de acord că acest mod de legătură cu divinul favorizează cunoaşterea *logos*-ului. [165]Omul care a pătruns aceste taine dobândeşte ordine în gândire şi prin aceasta îşi conduce viața cu înțelepciune. [166]Cine posedă înțelepciune are virtute şi de aici se ajunge la fericire, trăirea în foc sacru spiritual".

[167]Şi Zamolxe le-a zis: „Printre noi geții se spune că pruncul al cărui suflet a fost chemat la focul sacru este un copil al focului. [168]Noi avem multe alte metode de a pune în practică valoarea focului sacru".

[169]Heraclit a mărturisit: „Domnii mei, cunosc şi eu astfel de metode. [170]Soția mea Sibila este din neamul tracilor, părinții ei s-au helenizat şi au locuit în colonia noastră Istros de la marea Euxin. [171]Ei au practicat obiceiul strămunilor lor atunci când au dorit un copil, pe Sibila, care este un copil al focului".

[172]Oaspeții au rămas impresionați de cele spuse. [173]Zamolxe a vorbit cu Sibila în limba dacă constatând că ea ştia bine limba strămoşilor ei. [174]Şi toți au fost mulțumiți de concluziile la care ajunseseră.

[175]Către seară Heraclit a pregătit şi a aprins un mare foc sacru în onoarea oaspeților săi. [176]În dimineața următoare Pitagora şi Zamolxe s-au pregătit să părăsească oraşul Efes. [177]Heraclit şi-a

condus oaspeții la port unde şi-a luat rămas bun de la ei.

[178]Pe timpul călătoriei cu bacul, Pitagora a evaluat experiența lor la Efes. [179]Şi I-a spus Lui Zamolxe: „Filosoful Heraclit are perfectă dreptate. [180]În esență realitatea este un rezultat al focului, elementul de bază care poate transforma orice. [181]Şi mai cred că o structurare a acestor idei prin numere poate duce la cunoaşterea multor taine. [182]Rămâne ca pe viitor să mai discutăm acestea".

[183]Şi cei doi au ajuns curând în insula Samos.

[184]Trecuseră aproape doi ani de când Zamolxe învața cu înțeleptul Pitagora care, în paralel cu învățăturile date Lui, era mereu curios să ştie şi alte lucruri despre neamul geților. [185]Zamolxe i-a vorbit despre zeii/ zânii, zeițele/ zânele şi despre tradiția sacră a geților, despre preoți, preotese şi preotese vestale".

[186]Şi într-o zi Pitagora I-a făcut Lui Zamolxe o surpriză: „Am adus astăzi cu mine un om de pe meleagurile Tale, ale zeului Apollon Lykeios, din ținuturile lupilor. [187]Eram în urbe când am observat pe acest tânăr. [188]După îmbrăcăminte mi-am dat seama că este trac, i se zice Likios. [189]I-am vorbit despre Tine şi el a dorit să Te cunoască".

[190]Şi zicând aceasta Pitagora a ieşit din cameră şi i-a lăsat pe cei doi oameni singuri. [191]Zamolxe s-a apropiat de tânăr ca să-l vadă mai de aproape. [192]Şi l-a întrebat în limba getă: „Cum te cheamă? De unde eşti?"

[193]Când a auzit vorba Lui Zamolxe băiatul a căzut în genunchi. [194]Trăia o manifestare divină. [195]Şi a spus cu lacrimi şiroindu-i pe obraji: „Dumnezeu, Dumnezeu s-a îndurat de mine!"

[196]Zamolxe a înțeles pe dată ce se întâmpla. [197]L-a lăsat pe tânăr să se liniştească, apoi l-a ridicat în picioare spunându-i: „ Eu sunt Zamolxe, un om din neamul tău. [198]Vin de mai sus de fluviul cel mare, Istru".

[199]Şi băiatul I-a spus: „Domnul meu, mă cheamă Licu. [200]Am şaptesprezece ani, vin din Tracia şi sunt din clanul Cogaion. [201]Grecii îmi spun Likios. [202]Am pornit de acasă pentru că am avut un vis despre un om. [203]El vorbea limba noastră şi era cu totul învăluit în lumină. [204]I-am ținut minte vocea".

[205]Zamolxe ştia că Licu se referea la El. [206]Şi i-a zis tânărului: „Aşa deci. Te înțeleg. Nu-Mi vorbi mai departe despre asta". [207]Şi Licu L-a rugat: „Vreau să rămân cu Tine şi să Te slujesc de bunăvoie, domnul meu".

[208]Şi Zamolxe a mai aflat de la Licu că făcea parte dintr-o familie înstărită din Tracia. [209]Tânărul avea o educație bună, scria şi vorbea greceşte foarte bine.

[210]Apoi Zamolxe a aranjat cu Nestor ca tânărul să stea cu ei ca slujitor al Lui Zamolxe. [211]Licu era ascultător, harnic şi întreprinzător şi din când în când stătea la picioarele Lui Zamolxe să învețe înțelepciunea în limba geților. [212]Zamolxe avea astfel prilejul să-şi formuleze cunoştințele, dobândite de la Pitagora, în limba neamului Său. [213]În dorința de a şti cât mai multe despre Licu

şi oamenii de pe meleagurile lui, Zamolxe îl îndemna să-şi aducă aminte de viaţa de acasă.

[214]Aşa tânărul I-a povestit: „Noi, domnul meu, avem în sat o Zână. O numim Domnazâna. [215]Ne strângem la altarul Ei, aprindem focul sacru, împletim cununi şi cântăm din toată inima pentru a ne chema iubitele hărăzite: [216]*Domnazână, Domnazână, Ţi-mpletesc acum cunună, bucuria să îmi crească, fetele să mă iubească, că eşti Zâna Zânelor, dragostea voinicilor.* [217]*Cine-n viaţă îşi vrea bine, Te cheamă mereu pe Tine.* [218]*Ne dă holde holdelor şi puterea zânelor.* [219]*Adă-mi mie noroc, zău, cum L-ai dat Lui Dumnezău.* [220]*Domnazână, Domnazână, Ţi-mpletesc acum cunună, pe cap o aşez la cea, ce-o să fie zâna mea, că eu vreau să mă însor, doar cu Zâna Zânelor”.*

[221]Şi Licu a povestit mai departe: „Apoi fiecare băiat care-şi căuta iubita, aşeza cununa pe capul fetei cu care dorea să se căsătorească. [222]Fiecare era încredinţat că aleasa lui era Zâna Zânelor pentru el, că în acea fată se afla spiritul de iubire al Zânei Domnazâna”.

[223]Atunci Zamolxe i-a spus: „Şi la noi geţii se face ceva asemănător. [224]Doar că pentru căsătorii şi bucuria vieţii noi o avem pe zâna Ila. [225]O chemăm să ne ajute să iubim, să ne căsătorim şi să muncim bucuroşi, întocmai cum faceţi voi cu Domnazâna perechea Lui Dumnezeu”.

[226]Venirea lui Licu la Zamolxe a schimbat multe lucruri. [227]Arianului i se făcuse dor de neamul său şi iată că Dumnezeu i-a trimis pe cineva ca să-L ajute să-Şi poată împlini cu bine misiunea”.

[228]Adesea Licu îl delecta pe Zamolxe cu cântece la cobză. [229]Pitagora a aflat şi el despre talentul muzical al tânărului şi a vrut să-l asculte. [230]După o performanţă a tracului dată la şcoală, Pitagora fost încântat şi i-a zis: „Noi grecii numim acest instrument muzical lira tracă. [231]Mi-a plăcut cum ai cântat şi te voi mai chema pe aici”.

[232]Şi în timp Zamolxe a aflat şi mai multe lucruri de la Licu care I-a mărturisit că înţelegea limbajul lupilor. [233]Într-una din zile Zamolxe i-a spus: „De acum te voi numi Lup Alb. [234]Şi vei fi protectorul Meu şi al neamului arienilor”.

[235]Şi a fost o întâmplare. Într-o zi, pe când se aflau într-o parte mai izolată a insulei, doi răufăcători vroiau să-L jefuiască pe Zamolxe. [236]Şi-au scos săbiile şi ameninţau că-L omoară dacă nu le dă punga cu bani şi aur. [237]Şi deodată s-a auzit un urlet sfâşietor de lup. [238]Cei doi hoţi au privit cu consternare la Licu şi nu înţelegeau cum un om poate fi aşa ameninţător. [239]Le-a intrat frica în oase, le-au căzut săbiile din mâini şi au rupt-o la fugă”.

[240]Zamolxe ştia că tânărul Îi era protectorul cu misiune divină. [241]Şi i-a spus: „Eşti Marele Lup Alb. Chemarea ta va face eroi nemuritori din neamul arienilor”.

[242]Şi Zamolxe s-a gândit la viaţa Sa şi-Şi spunea. „Faptul că Pitagora a adus aici un om din neamul Meu, ca să Mă protejeze, trebuie să facă parte dintr-un

plan al înțeleptului. [243]Fără doar şi poate că a primit inspirație de la zei".

[244]Într-o seară Zamolxe l-a vizitat pe Pitagora. [245]Vroia să-l consulte şi să-Şi clarifice unele nedumeriri. [246]Pitagora L-a întâmpinat pe get de când a intrat pe uşă zicându-I: „Bine ai venit. Te aşteptam. [247]A sosit timpul să mergi să cunoşti lumea sacerdoților, în Babilon, în Ierusalim şi în Teba Egiptului. [248]Sunt locurile cele mai bune pentru spiritualitate. [249]Tot aşa am făcut şi eu în timpul călătoriei mele de douăzeci de ani. [250]Am plecat de acasă pentru ca să înțeleg mai bine lumea zeilor. [251]Şi Tu ai părăsit temporar țara Ta pentru acelaşi scop. [252]Şederea cu mine în Samos Ți-a fost doar primul pas pe calea zeilor". [253]Şi Zamolxe s-a înclinat cu respect în fața lui Pitagora şi a zis: „Aşa voi face *didascalos*".

[254]Când a revenit acasă Zamolxe i-a împărtăşit lui Nestor planul Său de a pleca spre Babilon. [255]Şi l-a rugat ca atunci când va merge în Dacia, să dea de ştire familiei Sale că a pornit mai departe în lume în căutarea învățăturilor zeilor lumii". [256]Nestor L-a încredințat: „Aşa voi face prietene. [257]Casa mea Îți este mereu deschisă. Mergi cu bine şi dă-mi de ştire pe unde te mai afli".

[258]În următoarele zile Zamolxe şi Marele Lup Alb s-au pregătit de plecare.

[259]Când a sosit ziua plecării era timpul despărțirii de maestru. [260]Şi înțeleptul Pitagora I-a spus Lui Zamolxe: „Iată o epistolă de recomandare către preotul Zarates, slujitor al Lui Zaratuştra în Babilon şi preot al lui Ahura Mazdah. [261]Zarates este un om bun şi bine văzut printre conducătorii perşilor. [262]El este marele sfătuitor al tânărului Darius, din dinastia achemenidă, rege privit ca întruchipare a ordinii şi dreptății, *asha*, cum spun perşii. [263]Zarates Te va ajuta, găzdui, proteja şi învăța multe despre religia zoroastră. [264]Cât despre cele deprinse aici cu mine, în insula Samos, ele sunt doar o mijire a înțelepciunii. [265]Le-am învățat şi eu de la înțelepții lumii şi Ți le-am transmis din toată inima".

[266]Zamolxe s-a înclinat adânc în fața lui Pitagora spunându-i: „Învățătorule, *didascalos*, îți mulțumesc. [267]Neamul meu arian te va venera în toate veacurile ce vor urma". [268]Şi Pitagora I-a zis: „Ai dobândit puteri spirituale deosebite Zamolxe. [269]Eşti un daimon, erou păzitor al celor vii şi dătător de belşug tuturor. [270]Zeus şi Dumnezeu să fie cu Tine Zamolxion, arian şi daimon. Drum bun!"

CAPITOLUL 6

Zamolxe pleacă spre Babilon. Zarates din Babilon. Focul sacru zoroastrian. Arienii vedici. Regele Darius Îl întâlneşte pe Zamolxe. Ordine şi dezordine în lume. Zamolxe ca preot zoroastru. Prima schimbare la față a Lui Zamolxe. Profețiile lui Zarates.

[1]Zamolxe şi Marele Lup Alb s-au îmbarcat pe un vas, împreună cu un grup de negustori greci. [2]Şi au pornit spre Orient sosind în Fenicia, de unde şi-au luat cai şi cele necesare pentru drum. [3]Au mers călare către oraşul Tir ajungând la rudele lui Pitagora. [4]Apoi şi-au continuat drumul spre Babilon. [5]Zamolxe a arătat

trupelor persane scrisoarea lui Pitagora către Zarates, care era un preot cunoscut în tot imperiul persan. [6]Protejați de persani cei doi au ajuns cu bine în Babilon.

[7]Apoi Zamolxe a mers direct la templul mare al oraşului. [8]Preotul Zarates era acolo. [9]De cum l-a văzut Zamolxe i-a făcut o adâncă plecăciune şi i-a înmânat scrisoarea de la Pitagora.

[10]Înalt, slab, îmbrăcat în alb şi încins cu un şnur gros, Zarates era mai în vârstă decât Pitagora cu aproape cinci ani. [11]Pe lângă persană, limba sa maternă, Zarates vorbea curent caldeeana şi greaca.

[12]Şi Zarates l-a măsurat cu privirea pe Zamolxe, apoi a deschis scrisoarea de la Pitagora şi a citit: „*Mărite Zarates, preot al Lui Zaratuştra.* [13]*Multe respect de la Pitagora.* [14]*Trimit domniei tale pe Zamolxe care mi-a fost învățăcel aici în Samos timp de doi ani.* [15]*El are patruzeci şi doi de ani şi este din neamul geților, arienii care locuiesc peste fluviul Istros la nord de Tracia.* [16]*Zamolxe este preot al acelui neam.* [17]*Ar dori să învețe cu domnia ta tot aşa cum am făcut-o şi eu.* [18]*Vei afla că el ştie multe învățături, chiar şi unele pe care noi nu le-am cercetat.* [19]*Înțelepciunea de la Ahura Mazdah este mare şi El a dat-o şi altor oameni.* [20]*Rog pe domnia ta să-l primeşti pe Zamolxe la învățătură, el fiind un om în care asha, dreptatea, ceea ce noi grecii numim logos, străluceşte ca focul.* [21]*Eu voi pleca în curând din Samos. Zamolxe îți va povesti mai multe despre planurile mele.* [22]*Să continui mărite Zarates să ai parte de multă lumină de la Ahura Mazdah.* [23]*Primeşte domnul meu închinăciune şi respect de la Pitagora din insula Samos, Ionia".*

[24]Zarates era impresionat de alura bărbatului din fața lui şi de recomandarea scrisă care I s-a făcut. [25]Dorea să afle mai mult despre Pitagora, fostul lui învățăcel. [26]Şi Zarates L-a întrebat pe Zamolxe: „Ce mai face înțeleptul din Samos? [27]I s-a dus vestea. [28]Pitagora a plecat din Babilon acum doi ani. [29]Şi mărturisesc că îi duc lipsa, stătuse aici timp de cinci ani. [30]Îmi amintesc că intenționa să deschidă o şcoală filosofică".

[31]Zamolxe i-a răspuns: „Domnul meu, pe când eu eram gata să părăsesc insula Samos, Pitagora se pregătea să plece la Croton, o colonie greacă aflată în Magna Grecia. [32]Locuitorii din Samos nu erau interesați de învățătura lui. Li se părea deosebită şi complicată. [33]De aceea Pitagora a vrut să o facă cunoscută pe alte meleaguri locuite de greci. [34]Eu l-am lăsat gata să părăsească insula, urma să se îmbarce pe un vas al unui negustor pe nume Nestor, locuitor tot din Samos".

[35]Zarates a mărturisit nostalgic: „Mi-a fost cel mai bun discipol. [36]Inteligent, om de mare încredere, virtuos, Pitagora şi-a însuşit de la egipteni, printre care stătuse timp de zece ani, multe cunoştințe temeinice. [37]Cu el aici în Babilon am cunoscut şi eu înțelepciunea acelor oameni. [38]Noi perşii îi respectăm pe cei care-L caută pe Ahura Mazdah, zeu şi principiu al luminii. [39]Cât despre Tine, eşti get din neamul arienilor. [40]Noi perşii suntem tot arieni, strălucitori, nobili în suflet".

[41]Şi Zarates L-a rugat pe Zamolxe: „Spune-mi despre poporul Tău şi despre

credinţele voastre?” [42]Zamolxe a răspuns: „Noi geţii locuim mai sus de Grecia şi Tracia, peste fluviul cel mare Istros. [43]Suntem din neamul mare al tracilor, arieni de când lumea-i lume. [44]Zeul nostru se numeşte Dumnezeu care-Şi are pereche pe Domnazâna. [45]Dumnezeu este cerul, căruia i se atribuie numărul unu, aşa cum spunea înţeleptul Pitagora, iar Domnazâna, este pământul, numărul doi”.

[46]Zarates l-a privit cu mare atenţie pe Zamolxe. [47]Şi-a spus în gând: „Omul acesta este aparte, a pornit în lume în plină maturitate să caute adevărul”.

[48]Şi Zarates le-a spus Lui Zamolxe şi Marelui Lup Alb: „Veniţi cu mine şi vă voi da găzduire”. [49]Apoi cei doi au fost conduşi la clădirile anexe ale templului zoroastru unde au primit două camere alăturate. [50]Zarates a aranjat ca un slujitor al templului să aibe grijă de tot ce aveau nevoie noii sosiţi, inclusiv de mâncare”.

[51]La plecare Zarates I-a spus Lui Zamolxe: „Deocamdată eşti unul dintre aspiranţi şi adoratori ai focului sacru de la templu. [52]Treptat vei învăţa cum Îl onorăm noi pe zeul Ahura Mazdah. [53]Tânărul care a venit cu Tine rămâne slujitorul Tău. [54]De mâine Îţi voi trimite vorbă ce ai de făcut.

[55]Zamolxe şi Marele Lup Alb aveau camerele despărţite de o uşă. [56] Marele Lup Alb Îl putea sluji în voie pe Zamolxe având grijă de locuinţă, de curăţenie şi de primirea hranei.

[57]Şi a doua zi Zarates L-a chemat pe Zamolxe în incinta templului. [58]Prima însărcinare a fost să pregătească în fiecare dimineaţă lemnele pentru focul sacru şi apoi să asiste la ceremonia închinată zeului Ahura Mazdah. [59]Era ritualul pe care preoţii zoroastrieni îl îndeplinau zilnic.

[60]Şi Zarates I-a explicat astfel: „Lemnele trebuie alese, curăţate şi sortate astfel ca să nu existe printre ele din întâmplare obiecte străine. [61]Mai cu seamă să fii atent să nu aibă vieţuitoare precum sunt insectele. [62]Noi preoţii Lui Zaratuştra respectăm toate fiinţele create de Ahura Mazdah şi avem grijă să nu fie jertfite din neatenţie în foc. [63]Alte popoare au obiceiurile lor. [64]Caldeenii, de pildă, fac jertfe. [65]Ei îl au ca zeu al focului pe Baal, căruia îi aduc sacrificii pe care le ard în foc. [66]Aceasta este o mare eroare. [67]Cred că Pitagora Ţi-a vorbit despre aceste lucruri?”

[68]Zamolxe a răspuns: „Într-adevăr noi am discutat acestea. [69]Sunt încredinţat că jertfa exterioară nu este bună, ci numai cea interioară. [70]La focul sacru se ard impurităţile care atârnă greu pe sufletul omului, nicidecum fiinţele de orice fel”. [71]Şi Zarates a spus: „Întocmai. De acuma ştii ce ai de făcut”.

[72]În dimineaţa următoare Zamolxe a pregătit lemnele pentru focul sacru pe care Zarates l-a aprins într-un container metalic fixat pe un suport solid. [73]Patru preoţi zoroastrieni vor oficia pentru mulţimea de participanţi. [74]Zarates le-a spus tuturor: „Am aprins lemnele. [75]De acum suntem în prezenţa lui Ahura Mazdah prin focul sacru, *atash*. [76]Priviţi flăcările şi gândiţi-vă la tot ceea ce doriţi să întreprindeţi pentru vieţile voastre”.

[77]Şi preoţii au recitat invocaţia Ahunvar şi multe altele necesare. [78]Apoi s-a aşternut liniştea. [79]Zamolxe îşi observa respiraţia rărită şi mintea-i intrase într-o stare de beatitudine şi comuniune cu zeul venerat Ahura Mazdah, creatorul luminii, armoniei şi al binelui. [80]Ceremonialul s-a sfârşit cu un moment de mare profunzime şi toţi cei prezenţi s-au unit în pacea mentală.

[81]La sfârşit preotul Zarates a anunţat: „Pentru astăzi am terminat. [82]Poftiţi acum la ospăţ".

[83]Pentru prima dată în viaţa Sa Zamolxe avea ocazia să participe la veselia ce urmează unui ritual zoroastru. [84]Printre mesele îndestulate cu bogăţia de mâncăruri, cei prezenţi aveau prilejul să schimbe opinii, să discute pe teme spirituale. [85]Prin asistarea la focul sacru al Lui Zaratuştra sufletele lor erau purificate şi apoi umplute de un duh al înţelepciunii.

[86]Cei prezenţi la ospăţ erau de multe neamuri. [87]Zamolxe i-a recunoscut pe caldeeni, greci, fenicieni, egipteni, iudei. [88]Dar atenţia I-a fost atrasă de un om venit din India.

[89]Un grec a intrat în vorbă cu Zamolxe, arătând cu mâna dreaptă mulţimea din jur şi spunându-I: „Suntem adunaţi din toate părţile imperiului persan, chiar şi din afară. Priveşte în jur!" [90]Grecul, văzând îmbrăcămintea Lui Zamolxe, a crezut că era grec şi L-a întrebat: „Dar domnia ta de unde eşti de loc?"

[91]Şi Zamolxe a răspuns:. „Vin din insula Samos, Ionia. [92]Un timp am locuit acolo cu învăţătorul Meu Pitagora. [93]Numele Meu este Zamolxe. [94]Sunt arian de baştină din ţinuturile geţilor". [95]Şi grecul a mai zis: „Bucuros de cunoştinţă, Zamolxe. Eu sunt Lisandros, de felul meu din Milet, Ionia.

[96]Cei doi s-a împrietenit. [97]Zamolxe i-a povestit lui Lisandros câte ceva despre călătoria Lui spirituală. [98]Şi Lisandros a constatat bucuros: „Aşa deci! [99]Cauţi înţelepciunea lumii. [100]Te afli într-un loc potrivit. [101]Aici în Babilon s-au adunat mulţi învăţaţi. Puterea persană îi protejează".

[102]În zilele ce au urmat Zamolxe a avut prilejul să se mai întâlnească cu Lisandros. [103]Aşa a aflat că grecul locuia în Babilon de câţiva ani şi că avea drept cunoştinţe lume deosebită, inclusiv pe omul cel venit din India.

[104]Şi într-una din zile Zamolxe L-a rugat pe Lisandros: „Aş dori să vorbesc cu acel indian". [105]Lisandros I-a promis: „Bine. Vă voi aranja o întâlnire".

[106]Activităţile prestate de Zamolxe la templul zoroastrian erau din ce în ce mai fructuoase. [107]Treptat Zamolxe a reuşit să înveţe invocaţiile Lui Zaratuştra din Gathas, părţile cele mai vechi din scriptura perşilor numită Avesta. [108]Şi în acele scrieri a observat similitudini între limbile avestană şi cea dacă.

[109]Într-o zi preotul Zarates I-a spus Lui Zamolxe: „Există o înrudire între popoarele noastre. [110]Noi perşii suntem tot arieni veniţi de pe meleagurile de unde sunteţi voi tracii. [111]În vechime călăreţii traci şi familiile lor au poposit pe aceste pământuri, astfel născându-se popoarele mezilor şi perşilor. [112]Eu

înțeleg destul de bine ce zici atunci când vorbeşti cu Likios, omul care Te slujeşte".

[113]Atunci Zamolxe i-a mărturisit: „Şi eu pricep cuvintele din limba persană şi chiar şi *manthre*-le pe care deja le-am învățat de la domnia ta".

[114]Lisandros a luat legătura cu omul venit din India, pe care Zamolxe vroia să-l cunoască şi a organizat o întâlnire. [115]Şi la sosirea celor trei, indianul era îmbrăcat în alb şi purta diagonal peste piept un fir gros. [116]Omul s-a prezentat zicând: „Sunt preot brahman şi mă numesc Şastri. [117]Vorbesc limba sanscrită, care este destul de asemănătoare cu limba perşilor, avestana".

[118]Zamolxe şi-a făcut şi El cunoscut numele. Lisandros, care ştia bine limba avestană va traduce conversația.

[119]Şi Zamolxe l-a întrebat pe brahman despre crezurile lui: „Ce s-ar putea spune despre spiritualitatea indiană?" [120]Şi brahmanul a răspuns: „Noi avem scrierile sacre numite Veda. [121]Pe ele se bazează religia noastră vedică. [122]Cu o parte din ele, sub formă orală, au venit în India strămoşii noştri migrând peste stepele şi munții din ținuturile arienilor. [123]Scrierile sunt revelații. [124]Şi noi suntem arieni, urmaşii celor care au ajuns pe aceste meleaguri după ce au trecut prin ținuturile perşilor. [125]Arienii vedici şi-au continuat drumul către est ajungând în India. [126]Suntem deci rude apropiate cu perşii".

[127]Aşa Zamolxe a înțeles că originea vedicilor este tot ariană, aceeaşi cu cea a perşilor şi a tracilor. [128]Şi vroia să cunoască cât mai multe lucruri despre scrierile sacre numite Veda şi l-a rugat pe brahman: „Spune-mi te rog ce cuprinde scriptura voastră".

[129]Brahmanul Şastri a răspuns: „Veda are patru părți vechi, noi le numim *samhita*, anume Rig Veda Samhita, Yajur Veda Samhita, Sama Veda Samhita şi Atharva Veda Samhita. [130]Există preoți brahmani specializați în fiecare dintre ele, unii chiar le ştiu pe de rost şi le cântă. [131]Noi credem că învățătura trebuie să intre în inimă nu să fie doar citită, deşi avem alfabetul nostru *devanagari*, scrierea zeilor. [132]Scopul învățăturii noastre este de a crea ceea ce numim *sanatana dharma*, calea eternă a dreptății, adevărului şi luminii".

[133]Atunci Zamolxe a spus: „Maestrul meu spiritual Pitagora recomanda şi el învățătura orală. [134]Voi spuneți *sanatana dharma* la ceea ce grecii denumesc *logos*, persanii numesc *asha* şi noi geții *justiția*. Este de fapt aceeaşi esență. [135]„Exact" a remarcat brahmanul spusele Lui Zamolxe.

[136]Şi Zamolxe a înțeles că brahmanul stăpânea cunoştințe spirituale vaste. [137]Cu prilejul întâlnirii lor Zamolxe vroia să afle cât mai multe. [138]Şi l-a întrebat pe brahman: „Spune-Mi te rog domnul Meu, ce numere sacre aveți în religia vedică?"

[139]Brahmanul Şastri a răspuns: „Filosofia noastră are două puncte centrale care prin interacția între ele creează dinamica existenței noastre spirituale. [140]Este vorba despre numerele zero şi unu. [141]Am putea rezuma această dinamică în câteva cuvinte: numărul zero

este potențialul care se poate materializa în numărul unu. [142]Astfel zero este nimicul capabil să genereze ceva, adică pe acel unu. [143]Pe când numărul unu, adică acel ceva, poate fi absorbit în numărul zero, nimicul. [144]Toate celelalte numere sunt jocul iluzoriu, *lila* spunem noi, dintre zero şi unu. [145]Fireşte că această dinamică existențială are loc pe axa timpului".

[146]Şi Zamolxe a mai întrebat: „Oare aveți un număr sacru aflat în armonie cu curgerea timpului?" [147]Brahmanul a răspuns: „Da. Acest număr este o sută opt".

[148]Şi Zamolxe a zis: „Este foarte interesant. Maestrul Meu grec Pitagora Îmi vorbea despre o mistică a numărului două sute şaisprezece". [149]Brahmanul a răspuns: „Observați vă rog faptul că două sute şaisprezece este dublul lui o sută opt. [150]Numărul mistic o sută opt este atribuit atât perspectivei masculine cât şi celei feminine. [151]În existența lor complementară ele însumează cifra două sute şaisprezece, reprezentând practic dinamica masculin-feminin".

[152]Zamolxe a fost impresionat de brahmanul Şastri. [153]Convorbirea lor I-a lărgit orizontul de înțelegere a misticii numerelor. [154]La despărțire i-a mulțumit brahmanului pentru bunăvoința cu care a răspuns întrebărilor Sale. [155]Apoi Zamolxe şi Lisandros au revenit la templu".

[156]Au trecut câteva săptămâni de când Zamolxe era în Babilon. [157]Regele Darius a aflat că printre cei care slujeau la templul lui Zarates era şi un get pe nume Zamolxe. [158]Dorea să-L cunoască şi să afle cât mai multe despre neamul geților. [159]Se gândea regele că va putea trimite o expediție militară la ei. [160]Într-o zi Darius i-a cerut preotului Zarates să vină la palat împreună cu Zamolxe.

[161]Intrând în marea sală a tronului lui Darius, Zamolxe a fost impresionat de splendoarea fără egal din jur. [162]Oaspeții de seamă au fost invitați să stea la aceeaşi masă cu măritul rege. [163]Ca sfătuitor spiritual al lui Darius, preotul Zarates, însoțit de Zamolxe, a luat loc în dreapta regelui care, văzându-L pentru prima dată pe Zamolxe, a fost uimit de fizionomia şi prezența Sa de spirit.

[164]Şi regele I-a spus Lui Zamolxe: „Vorbeşte-mi despre neamul tău getule Zamolxe! [165]Ştiu că pe pământurile voastre aveți colonii prospere ale grecilor, aflate undeva pe lângă mare".

[166]Zamolxe a răspuns: „Mărite rege, grecii s-au aşezat în ținuturile noastre de pe lângă marea Euxin. [167]Dar ei ne sunt oaspeți nu cuceritori. [168]Noi suntem un popor aprig care nu a fost supus niciodată de nimeni de când ne ştim".

[169]Şi Darius a vrut să le cunoască temelia spirituală şi a întrebat: „Cine este zeul vostru cel mare?" [170]Zamolxe a spus: „Zeul nostru drept se numeşte Dumnezeu. [171]Află mărite rege că şi noi geții urmăm ceea ce perşii numesc *asha*. Noi îi spunem *justiția*".

[172]Dar Darius s-a arătat sceptic zicând: „*Asha*? *Asha*? Ştiți voi oare ce înseamnă cu adevărat *asha*?" [173]Atunci Zamolxe i-a răspuns: „Este dreptatea şi adevărul, lipsa minciunii şi a trădării. [174]Iubim cu dreptate oamenii, iar pe cei răi îi pedepsim, astfel că lumina lui

Ahura Mazdah, Domnul Înțelept, se va mări, pe când întunericul lui Angra Mainyu, Spiritul Rău, se va diminua".

[175]Auzind cuvintele Lui Zamolxe, Darius a fost uimit. [176]Se gândise cumva la cucerirea pământurile geților în urma unor sfaturi greşite. [177]Şi pe loc a renunțat la acel plan spunând: „Dacă neamul geților are un om care poate vorbi atât de nobil, atunci veți fi lăsați în pace să slujiți în continuare luminii spiritului. [178]Perşii nu vor încerca să vă cucerească. [179]Noi mergem doar împotriva acelora care sunt cuprinşi de întuneric în spirit. [180]Îi respectăm pe oamenii luminii".

[181]Şi cu aceste cuvinte regele Darius a încheiat conversația cu Zamolxe care era mulțumit că avusese ocazia să afle gândurile regelui despre geți. [182]Persanii aveau în spatele cuceririlor lor un scop spiritual şi credeau că Dumnezeu, pe care ei Îl numeau Ahura Mazdah, îi ajuta.

[183]După terminarea banchetului dat de regele Darius, Zarates şi Zamolxe s-au întors la templu. [184]Acolo Zarates I-a spus Lui Zamolxe: „După cum ai auzit de la măritul Darius, Rege al Regilor, noi perşii nu atacăm popoarele la întâmplare. [185]Noi distrugem răul şi întunericul celor care sunt sub stăpânirea Spiritului Răului, Angra Mainyu atunci când ei jefuiesc alte neamuri şi distrug bunuri omeneşti. [186]Acum când regele Darius a aflat mai multe despre voi geții arieni, perşii nu vor merge împotriva voastră. [187]Dar cu grecii este altceva. [188]În trecut am avut şi noi probleme cu un neam înrudit cu al vostru, masageții sau sciții pe care i-am supus în Bactriana cu vreo zece ani înainte ca marele rege Cirus să ocupe Babilonul. [189]Dar ei ne-au atacat, căci erau oameni agresivi puşi pe prădăciuni şi a trebuit să ripostăm".

[190]Preotul şi magul zoroastru Zarates Îl considera pe Zamolxe un personaj cu totul deosebit. [191]Şi vroia să-şi verifice anumite teorii despre influența astrelor asupra vieții oamenilor şi să afle împrejurările în care Zamolxe s-a născut.

[192]Şi într-o zi, pe când se aflau în grădina templului, Zarates L-a rugat pe getul arian să-i povestească: [193]„Ştiu că ai patruzeci şi doi de ani. [194]Vorbeşte-mi despre timpul când ai venit pe lume Zamolxe".

[195]Zamolxe a zis: „Despre acel timp iată ce mi-au spus părinții mei, domnul meu. [196]Era iarnă, mama m-a născut în casă pe pământ. [197]Aşa este obiceiul la noi geții. [198]Chiar numele meu înseamnă pământ în sensul de sursă germinativă, de creştere şi înflorire, de aspirație către lumină. [199]Spre dimineață când mama mă năştea la răsăritul soarelui, tata a văzut pe cer o stea mare cu coadă. [200]Astrul acela a rămas mult timp să lumineze cerul. [201]Şi tata a crezut că este un semn bun pentru tot neamul geților. [202]La maturitate am ajuns preot şi am făcut cât am putut pentru ei. [203]Dar mă ardea o dorință fierbinte, să cunosc înțelepciunea de peste tot. [204]Şi aşa am plecat în lume, de aceea mă aflu aici, domnul meu".

[205]Zarates a remarcat: „Este interesant. [206]În limba avestană *zam* înseamnă tot pământ. [207]Toate cele spuse de Tine încep să capete sens".

[208]Şi se gândea Zarates făcând calcule: „Getul este născut cu douăzeci de ani

după Pitagora. [209]Deci Zamolxe avea douăzeci şi cinci de ani atunci când perşii au cucerit Babilonul şi treizeci şi cinci de ani când au cucerit Egiptul". [210]Şi Zarates I-a spus Lui Zamolxe: „Mă voi mai gândi la cele ce mi-ai spus".

[211]Adesea, după ceremoniile rituale ale focului sacru *atash*, Zamolxe stătea de vorbă cu Zarates. [212]Şi i-a spus într-o zi: „Învățătorule, în insula Samos am avut prilejul să discut cu înțeleptul Pitagora despre existența lumii. [213]El spunea că în esență realitatea se reduce la manifestarea ordinii, ceea ce voi perşii numiți *asha*, reprezentată prin numere. [214]Tu domnul meu ce părere ai?"

[215]Şi Zarates a răspuns: „Eu cred că nu putem face prea uşor o aşa afirmație. [216]În primul rând că nu există ordine peste tot ca să o putem exprima prin simboluri şi prin numere. [217]Şi chiar dacă am reuşi să găsim numerele potrivite şi legile prin care acele numere arată ordinea, ce ne vom face cu dezordinea? [218]Ne este practic imposibil să aplicăm numerele şi în cazul dezordinii".

[219]Zamolxe a spus: „Aşa ar părea la prima vedere. [220]Dar să ne gândim la faptul că întunericul înseamnă lipsa luminii şi dezordinea este lipsa ordinii. [221]Pe aceste considerente putem spune ca Angra Mainyu, Spiritul Rău, este lipsa lui Ahura Mazdah, Spiritul Bun. [222]Prin urmare Angra Mainyu nu există".

[223]Şi preotul Zarates a căzut pe gânduri, fiind pus în dificultate. [224]Apoi a mărturisit: „Ceea ce spui Tu este foarte interesant. [225]Dar totuşi realitatea lumii înseamnă atât ordine cât şi dezordine. [226]Deşi dezordinea este lipsa ordinii ea ar trebui cumva măsurată".

[227]Şi Zamolxe a zis: „Mă gândesc că în timp dezordinea se ordonează urmând anumite legi. [228]Deci ea ar putea fi exprimată prin numere, chiar dacă se află în stadiul de dezordine". [229]Şi Zarates a fost de acord: „Aceasta este adevărat. [230]Dar până la acea ordonare trebuie să remarcăm faptul că orice evaluare a unei situații existente într-un anumit punct din timp găseşte atât ordine cât şi dezordine. [231]Dinamica relației lor nu salvează corelarea pentru că haosul apare mereu în lume".

[232]Şi Zamolxe a continuat argumentul filosofic în fața lui Zarates zicând: „Deci putem spune că atât Ahura Mazdah cât şi Angra Mainyu, ca forțe ale realității, vor exista mereu". [233]Zarates a răspuns: „Asta este corect. [234]Dar noi zoroastrienii credem că va exista un timp când Ahura Mazdah îl va învinge pe Angra Mainyu. [235]Şi atunci salvatorul nostru numit Saoshyant va sosi în lume".

[236]„Ce înseamnă anticipata apariție a acestui personaj?" a întrebat Zamolxe. [237]Şi Zarates a răspuns: „În general noi zoroastrienii credem că este vorba de venirea unui om, în carne şi oase, precum a fost Zaratuştra. [238]Şi mai credem că spiritul Lui Zaratuştra va coborî în acea persoană. [239]Salvarea va consta în aducerea înțelepciunii pentru toți, va fi o reînnoire a lumii. [240]Noi numim aceasta *frashokereti*. [241]În prezent, după cum se observă, sunt foarte puțini înțelepți printre oameni. [242]Noi mai credem că există o permanentă luptă între Ahura Mazdah şi Angra Mainyu. [243]Dar lumina

şi binele nu sunt dominante, ci mai degrabă stăpâneşte opusul lor. [244]Adică întunericul şi răul, au rol prevalent în societăţile umane. [245]Dar atunci când lumina şi binele vor exista în cel puţin jumătate din gândurile, vorbele şi faptele oamenilor, ca expresii ale conştiinţei colective, atunci putem spune că Ahura Mazdah este pe punctul să-l învingă pe Angra Mainyu. [246]O astfel de victorie nu înseamnă dispariţia manifestărilor lui Angra Mainyu, spiritul dezordinii, ci doar diminuarea prezenţei lui. [247]Dualitatea ordine-dezordine se va menţine cât timp va fi lumea. [248]Dar în anumite societăţi ordinea şi binele vor predomina asupra răului. Şi astfel armonia va fi prezentă. [249]Cred că deja ai discutat cu Pitagora dualismul lumină-întuneric?"

[250]Zamolxe a admis: „Într-adevăr domnul meu. [251]Am abordat tema, dar aspectul de salvare în viitor al oamenirii a fost tratat doar la suprafaţă. [252]Acum ideile Îmi sunt mult mai clare".

[253]Zamolxe a vrut să ştie mai multe fapte despre fondatorul crezului perşilor spunând: „Aş dori să-L cunosc mai bine pe marele profet Zaratuştra". [254]Şi preotul Zarates a răspuns: „Zaratuştra a trăit cu aproximativ cinci sute de ani înainte de aceste timpurile. [255]La vremurile acelea perşii şi mezii aduceau zeilor ca ofrande animale sacrificate, obiceiuri învăţate de la popoarele vecine. [256]Dar Zaratuştra s-a opus, înţelegând răul care venea de la uciderea rituală. [257]El l-a convins pe regele Viştaspa să facă reforme şi în primul rând să interzică jertfa. [258]De atunci noi perşii am tot progresat. Precum se vede, aproape că suntem stăpânii lumii. [259]Şi vom continua încă să ne ridicăm spre şi mai multă lumină pentru că învăţăturile Lui Zaratuştra sunt cele mai înţelepte din lume. [260]Nouă persanilor lumea ne spune adoratorii focului. [261]Şi pe bună dreptate, căci noi venerăm focul pentru că îi ştim puterea de a transforma, de la obiectele materiale până la sufletul omului. [262]Şi ai observat cum, treptat în prezenţa focului sacru, oamenii se schimbă în bine. [263]Iar cei care au atins o înaltă comuniune cu Ahura Mazdah, Spiritul Luminii, dobândesc şi darul profeţiei".

[264]În activităţile zilnice de la templu, Zamolxe a primit însărcinări din ce în ce mai importante. [265]Devenise un bun cunoscător al *manthre*-lor din Avesta, scriptura perşilor zoroastrieni. [266]Şi vroia să afle cât mai multe despre spiritualitatea zoroastră, astfel că într-o zi l-a întrebat pe preotul Zarates: „Ce reprezintă simbolul omului cu aripi?"

[267]Şi Zarates a răspuns: „Noi îl numim *faravahar*. [268]Este un simbol vechi pe care perşii l-au luat de la asirieni. [269]Într-o formă apropiată îl au şi egiptenii şi iudeii. [270]Cred că prima dată a apărut la neamul hitiţilor, veniţi de undeva de pe lângă Pontul Euxin. [271]Pentru noi *faravahar* înseamnă Ahura Mazdah. [272]La hitiţi, la egipteni şi la iudei în locul bustului uman este reprezentat soarele. [273]S-au dat felurite alte interpretări simbolului, anumite legende foarte vechi vorbesc despre oamenii puternici cu aripi, care au coborât din cer şi s-au împreunat cu fiicele pământenilor. [274]Noi legăm acest simbol de naşterea Lui Zaratuştra, al cărui nume înseamnă stea strălucitoare. [275]Profetul nostru a avut

ceva din acei oameni cu aripi, purtători ai luminii stelelor. [276]*Faravahar* este un simbol al zeităţilor solare care prin puterea lor divină susţin pe conducătorii lumeşti cei buni".

[277]Preotul Zarates era foarte mulţumit de tot ce făcea Zamolxe Arianul. [278]Într-o zi i-a adus o veste aparte: „Curând va sosi momentul când vei fi iniţiat ca preot al marelui Zaratuştra" [279]„Sunt gata domnul meu să servesc lumina spiritului" i-a răspuns Zamolxe.

[280]Şi ceremonia de investitură a Lui Zamolxe ca preot zoroastru a fost fixată să aibe loc peste zece zile. [281]În ziua hărăzită, patru preoţi, printre care şi Zarates, au pregătit totul. [282]Evenimentul deosebit va dura aproape o jumătate de oră şi la el vor participa doar câţiva invitaţi.

[283]Candidatul la preoţie a fost îmbrăcat în haine de culoare albă şi încins în jurul mijlocului cu un brâu. [284]Apoi, cu *manthre* alese, preoţii au invocat prezenţa la focul sacru a spiritului Lui Ahura Mazdah. [285]Şi au urmat ritualurile de purificare care desăvârşeau consacrarea preoţească a Lui Zamolxe. [286]La sfârşit Zarates I-a spus Lui Zamolxe: „Te-ai schimbat la faţă. [287]Lumina Lui Ahura Mazda a intrat în tine".

[288]Când ceremonia s-a încheiat a urmat festinul, bucuria colectivă a investiturii noului preot. [289]Şi Zarates a luat loc la masă, împreună cu Zamolxe, proaspătul iniţiat, şi I-a vorbit astfel: [290]„De acum eşti atât preot al Lui Zaratuştra cât şi medic sacerdot, Zamolxe. [291]Poţi conduce ceremonii ale focului conform ritualurilor noastre şi poţi face tratamente de boli şi răni cum crezi de cuviinţă că e bine. [292]După cum ştii prea bine, activităţile noastre aici la templu s-au intensificat. [293]Sunt multe căpetenii de oaste care ne solicită ajutorul, iar noi, cei câţiva preoţi şi medici sacerdoţi, care servim la templu, abia facem faţă cererilor".

[294]Şi Zamolxe a intrat în serviciile sacerdotale cele mai importante de la templu. [295]Avea acum prilejul să servească singur pe cei care solicitau aprinderea focului sacru şi prezenţa acolo a Lui Ahura Mazdah. [296]Marele Lup Alb Îl ajuta la pregătirea a tot ce era necesar ceremoniilor".

[297]Treptat, Lui Zamolxe i s-a dus vestea despre calitatea deosebită a serviciilor Sale. [298]Personalităţi, din armata persană şi din administraţia oraşelor şi a satrapiilor, apelau la trezirea spirituală dată de prezenţa focului sacru condus de Zamolxe în Babilon. [299]Sacerdoţii erau plătiţi prin donaţii, iar beneficiarii care foloseau serviciile religioase ale preotului Zamolxe erau foarte generoşi.

[300]Regele Darius bătuse moneda de aur, daricul şi pe cea de argint, siculul. În scurt timp, ca preot al Lui Zaratuştra, Zamolxe s-a îmbogăţit.

[301]Timpul, cât Zamolxe a deprins marea înţelepciune a Lui Zaratuştra, învăţând de la preotul Zarates şi servind la templul zoroastru din Babilon, a fost de trei ani.

[302]Şi într-o zi pe neaşteptate Zarates L-a sfătuit pe get: „Ar trebui să mergi să vezi cum merg lucrările la construcţia

templului iudeilor, care se pare că se apropie de finalizare. [303]Ei îl slujesc tot pe Domnul Domnilor. [304]De aceea iudeii au fost eliberați din captivitate de către regele Cirus Cel Mare, după ce acesta a ocupat Babilonul. [305]Treci prin Ierusalim şi apoi pleci în Egipt".

[306]Şi Zamolxe s-a gândit la spusele preotului Zarates. [307]Aici, în Babilon, stătuse timp de trei ani şi pătrunsese adânc înțelepciunea Lui Zaratuştra. [308]Devenise El Însuşi preot al marelui înțelept al perşilor. [309]Era vremea să meargă să cunoască şi alți oameni ai căutărilor divine. [310]Şi Zamolxe i-a răspuns lui Zarates: „Domnul meu voi face precum spui. [311]E timpul să plec din Babilon".

[312]Şi Zarates L-a asigurat de sprijinul său spunând: „Îți voi da scrisoare de recomandare către armata persană şi către toți supuşii imperiului. [313]La Ierusalim Te va ajuta Zerubabel, care-l cunoaşte bine pe Pitagora. [314]Vei primi din visteria templului aur şi bani destui ca să-Ți ajungă pentru mult timp. [315]Eşti unul dintre *magavan*, preoții Lui Zaratuştra şi ai o poziție înaltă printre toți oamenii din împărăția lui Darius".

[316]După câteva zile Zamolxe a primit de la Zarates recomandarea scrisă în limba avestană. [317]Şi când pregătirile de plecare au fost aproape gata, Zamolxe a dorit să aibe o ultimă conversație cu înțeleptul Zarates. [318]Şi i-a spus: „Domnul meu, ştiu prea bine că spiritul profetic care te animă îți spune multe şi despre ce va face sufletul Meu în viitor. [319]Aş vrea să ştiu, când Mă voi reîntrupa ca să pot ajuta neamul Meu şi în viitor? [320]Oare cum Mi se aplică ciclicitatea de două sute şaisprezece ani a sufletelor? [321]Pitagora Mi-a vorbit câte ceva despre aceasta, dar nu a făcut nicio predicție".

[322]Şi preotul Zarates I-a răspuns astfel: „Eşti foarte deosebit Zamolxe. [323]Află că multe evenimente importante, legate de spiritul Tău, se vor întâmpla cu puțin timp înainte de a se împlini de douăsprezece ori câte două sute şaisprezece ani, deci vor trece două mii cinci sute nouăzeci şi doi de ani de la naşterea Ta. [324]Cu treizeci de ani înainte de acel moment va apare o stea strălucitoare pe cer şi va sta aşa multe zile. [325]Atunci spiritul Tău va coborî în poporul Tău şi va lucra cu sufletele oamenilor care treptat se vor întoarce pe calea dreptății *asha*. [326]Tot în neamul Tău se vor întrupa la acea vreme spiritele celor optsprezece ancestori ai noii omeniri spirituale. [327]La acel timp Te vei renaşte în toți cei care vor primi spiritul Tău şi care sunt urmaşii neamului Tău. [328]După împlinirea misiunii de treizeci de ani spiritul Tău propriu va reveni în cer la Dumnezeu, Ahura Mazdah. [329]În felul acesta urmaşii neamului Tău vor avea sufletele lor strălucind cu al Tău alături ca şi cum ai renăscut în ei".

[330]Zamolxe a fost profund mişcat de profețiile lui Zarates şi i-a spus: „Îți mulțumesc înțeleptule. Rămâi cu bine. [331]Fie ca Ahura Mazdah să continue să lumineze neamul perşilor".

CAPITOLUL 7

Zamolxe merge în Iudeea. Zerubabel şi Zamolxe. Sfințirea templului din Ierusalim. Zamolxe este mâhnit de sacrificiile de animale. Simbolul

soarelui cu aripi. Zamolxe pleacă spre Egipt.

[1]Zamolxe şi Marele Lup Alb au pornit către Ierusalim. [2]Pe drum au întâlnit trupe persane patrulând spre Iudeea. [3]Comandantul lor a citit cu atenție scrisoarea lui Zarates: *Către oştenii armatei Marelui Rege Darius şi toți oamenii din împărăția perşilor.* [4]*Aflați că purtătorul acestei scrisori pe nume Zamolxes este preot al Lui Zaratuştra şi om al dreptății, asha, iubit de Ahura Mazdah.* [5]*El are dreptul la onoare, respect şi ajutor oriunde s-ar afla în imperiul perşilor.* [6]*V-am scris aceasta eu preotul Zarates al regelui Darius.*

[7]Şi comandantul militarilor perşi L-a tratat cu respect pe Zamolxe însărcinând patru soldați să-L ajute şi să-L protejeze pe tot timpul drumului.

[8]Când Zamolxe a ajuns la Ierusalim, l-a căutat pe Zerubabel care, cunoscând bine limba persană, a fost impresionat la citirea scrisorii lui Zarates. [9]Şi L-a privit pe Zamolxe cu respect şi admirație spunând: „Sunteți unul dintre preoții *magavan*, un învățător *magos*, un *rabin*, cum spunem noi iudeii. [10]Eu am trăit în Persia şi cunosc bine religia lui Zaratuştra. [11]Cu ce vă putem ajuta domnul nostru?”

[12]Şi Zamolxe i-a zis: „Sunt în drum spre Egipt. [13]Dar dacă tot mă aflu aici la Ierusalim aş dori să văd templul lui Iehova. [14]Preotul Zarates îmi spunea că ar trebui să fie deja gata. [15]În ce stadiu vă găsiți cu zidirea?”

[16]Zerubabel a răspuns vesel: „Templul nostru este terminat, spre bucuria tuturor iudeilor. [17]Am făcut şi toate decorațiunile, urmează ca în câteva zile să-l sfințim Domnului Iehova. [18]Ați sosit chiar la timpul potrivit. [19]Ca preot zoroastru puteți asista la momentul în care vom face ceremonia. [20]Noi iudeii îl considerăm pe regele persan Cirus Cel Mare ca pe un salvator, Mesia. [21]Şi respectăm perşii pentru că ne-au eliberat din captivitatea babiloniană”.

[22]Zamolxe S-a obişnuit repede cu oraşul Ierusalim. [23]Zerubabel I-a făcut cunoştință cu profeții timpului acela, pe nume Hagai şi Zaharia. [24]Căutările spirituale ale Lui Zamolxe l-au impresionat mai ales pe Zaharia care I-a spus: „Ce călătorie extraordinară ați făcut! [25]Nu puteați să nu veniți şi la Ierusalim! [26]Aici Îl veți cunoaşte pe Iehova al cerului! [27]De acum înainte El va locui în templul nostru. [28]În curând vom face sfințirea templului şi veți asista la un moment grandios”.

[29]Şi în câteva zile totul era pregătit. [30]Zamolxe şi Marele Lup Alb au fost invitați în rândul din față, ca să aibă o vedere cât mai bună a evenimentelor ce vor urma. [31]Sfințirea templului va fi făcută de preoții din spița lui Aaron, fratele lui Moise, şi de leviți. [32]Şi au fost spune rugăciuni şi invocații către Iehova. [33]Iar când a sosit momentul culminant, preoții, leviții şi poporul de rând au asistat la sacrificiul a o sută de tauri, două sute de berbeci şi patru sute de miei. [34]Ritualul de sfințire a templului a cuprins şi jertfa a doisprezece iezi, pentru păcatele celor douăsprezece triburi ale lui

Israel, deşi zece dintre ele fuseseră pierdute cu circa două sute de ani în urmă pe timpul imperiului asirian.

[35]Zamolxe a privit cu cutremurare şi adâncă mâhnire sacrificiul animalelor făcut cu ocazia sfinţirii templului. [36]Ştia din învăţăturile lui Pitagora şi ale lui Zarates că popoarele care jertfesc animale vor suferi.

[37]Şi ceremoniile au luat sfârşit. [38]În cele câteva săptămâni, cât a mai stat în Ierusalim, Zamolxe s-a împrietenit cu profetul Zaharia. [39]Şi a avut astfel prilejul să cunoască mai îndeaproape religia iudeilor.

[40]Profetul Zaharia I-a mărturisit: „Noi Îl venerăm pe Iehova încă de pe vremea patriarhului Abraham. [41]Poporul nostru a suferit mult de-a lungul veacurilor, dar mereu Iehova şi-a întors faţa luminoasă către noi şi ne-a scăpat din urgii. [42]Ultima Sa iertare este ieşirea iudeilor din captivitatea babiloniană. [43]Perşii învingători ne-au permis să construim al doilea templu tot pe locul unde înţeleptul rege Solomon îl făcuse pe primul distrus cu peste şaptezeci de ani în urmă de către babilonieni”.

[44]„De ce crezi că Iahve s-a mâniat pe voi?” l-a întrebat Zamolxe. [45]Şi profetul Zaharia a zis: „Iudeii se înstrăinaseră de El şi venerau zei străini, dar acum ei Îi sunt credincioşi”.

[46]Atunci Zamolxe i-a mustrat pe iudei: „Domnul meu Zaharia, ai studiat cu învăţaţii zoroastrieni şi ai cunoscut faptul că jertfele prin ucidere făcute oricăror zei atrag vărsare de sânge poporului care le face. [47]De ce oare voi iudeii încă mai aduceţi ofrandă lui Iehova sub forma sacrificiilor animale? [48]Am văzut cum la sfinţirea templului au fost omorâte câteva sute de animale. [49]A fost un adevărat măcel! [50]Este o grozăvie pentru un popor ca al vostru care pretinde că urmează lumina vieţii!”

[51]Cuvintele Lui Zamolxe l-au pus în mare încurcătură pe profetul Zaharia care într-un târziu a răspuns: „Strămoşul nostru Abraham a făcut jertfe. [52]Moise în Tora ne spune cum să facem aceste sacrificii, iar noi îi urmăm”.

[53]Şi Zamolxe l-a mustrat pe profetul Zaharia: „Dar tu ca profet, om al luminii, ce crezi? [54]Oare Iehova are nevoie de sacrificiile voastre de tauri, de berbeci şi de miei?”

[55]Profetul Zaharia s-a adâncit şi mai mult în gânduri. [56]Întrebările Lui Zamolxe îl surprinseseră şi a zis: „Poporul urmează învăţăturile din Tora. [57]Dar când va veni salvatorul nostru Mesia vom înţelege mai bine aceste idei şi vom fi salvaţi. [58]Acest neam trebuie să sufere căci noi iudeii suntem un destin. [59]Ştim că în viitor, în acele zile de pe urmă, va fi un măcel cumplit de oameni. [60]Eu le-am spus preoţilor şi leviţilor să nu jertfească animale la sfinţirea templului, dar nu m-au ascultat. [61]Acum îi aşteaptă pedeapsa – templul pe care l-au sfinţit ei cu atâtea jertfe va fi distrus într-o zi. [62]Când Mesia va veni pe pământ atunci Iehova va conduce întreaga lume şi va fi singurul zeu pentru toţi oamenii”.

[63]Şi Zamolxe a mustrat şi poporul iudeu zicând: „Poporul iudeu are obiceiul să jertfească nu numai animale, dar să ucidă chiar şi pe profeţi. [64]Este rău ce

faceți! [65]Vă asumați suferința datorită obiceiului de a jertfi".

[66]Profetul Zaharia a mai spus: „Urmăm scriptura. [67]Chiar dacă ea ne-a dus de-a lungul timpului în suferință, tot ea ne-a şi salvat".

[68]Şi a mai zis Zamolxe: „Crezi că este mai bine să treci prin suferință ca să fii salvat? [69]Dacă salvatorul Mesia va veni pe pământ, cândva în viitor, atunci de acum înainte în mod sigur lucrurile vor merge din ce în ce mai rău. [70]Există în religia voastră o componentă a întunericului care cu timpul va creşte în putere".

[71]Profetul Zaharia a fost de acord: „Asta în mod cert. [72]Eu cred că din acea parte neagră a iudaismului vor răsări ramuri care să răspândească răul în lume până în zilele cele de pe urmă".

[73]Zamolxe a luat aminte la cuvintele profetului Zaharia. [74]Şi cu durere sufletească se întreba pe Sine: „Oare acest rău despre care vorbeşte Zaharia va ajunge şi la neamul Meu? [75]Numai Dumnezeu ştie!"

[76]După o lună şi ceva iudeii au serbat Paştile şi cu această ocazie au sacrificat mielul pascal. [77]Sărbătoarea a durat şapte zile şi Zamolxe a asistat la ea. [78]Şi a vrut să afle de la profetul Zaharia cum vedea el viitorul poporului iudeu, dar şi al omenirii în general.

[79]Zaharia a zis: „Lumea se află în suferință. [80]Într-o bună zi salvatorul nostru Mesia va veni să aducă pacea pe pământ. [81]Până atunci vor fi mulți profeți mincinoşi care vor aduce dezbinare între oameni. [82]Poporul iudeu, în mare parte, va fi măcelărit de duşmani, dar Iehova va distruge pe duşmanii lor care se vor omorî între ei, iar ținuturile le vor fi pustiite. [83]Când va fi asta? Nu ştim!"

[84]Zamolxe S-a hotărât să părăsească Ierusalimul. [85]Şi şi-a luat rămas bun de la cunoscuții din Ierusalim. [86]A avut o ultimă conversație cu profetul Zaharia care a spus: „Vei învăța lucruri foarte interesante în Egipt. [87]Noi iudeii păstrăm câteva obiceiuri bune deprinse în timpul sclaviei noastre de patru sute de ani în Egipt. [88]Ele au devenit deprinderi esențiale în religia noastră. [89]Spunem *amen* atunci când dorim ca rugăciunea să se împlinească. [90]Amen, Amun sau Ra sunt trei nume ale zeului cel mai important la egipteni, astfel că invocația *amen* îl cheamă pe zeu să împlinească ruga. [91]Tot în Egipt noi am învățat ce înseamnă deschiderea ochilor omului către lume, ochiul fiind fereastra spiritului care se trezeşte la o nouă realitate. [92]Şi aplicăm aceasta cu rugăciunea făcută la *menora*, sfeşnicul cu mai multe brațe, unde copiii noştri îşi deschid ochii în lumină. [93]Acesta este unul din marile noastre secrete, iluminarea noilor generații încă din fragedă copilărie. [94]Iehova a făcut ca de-a lungul timpului să învățăm şi alte înțelepciuni de la caldeeni şi zoroastrieni. [95]Putem spune că noi iudeii ne aflăm în acest moment istoric pe Calea Lui Zaratuştra, într-un fel propriu. [96]Altfel nu puteam fi eliberați din captivitatea babiloniană de către perşi. [97]De la ei am preluat în iudaism un concept fundamental, cel de nemurire a sufletului şi de reînviere a lui".

[98]Şi Zamolxe i-a spus: „De-a lungul istoriei religiei voastre ați asimilat multe idei bune de la alte popoare. [99]Doar că ofranda sângeroasă vă ține încă în întuneric. Este un sacrilegiu împotriva vieții”.

[100]Profetul Zaharia I-a mai spus Lui Zamolxe: „Iudeii sunt elementul uman de liant al marilor culturi ale omenirii, cea caldeeană, cea egipteană şi în prezent cea zoroastră. [101]Indiferent ce se va întâmpla în timp cu aceste culturi noi iudeii vom supraviețui. Este destinul nostru”.

[102]Când s-a apropiat momentul despărțirii de profetul Zaharia, Zamolxe a mai vrea să afle încă ceva de la el zicând: „Spune-mi, te rog, ce ştii despre simbolul soarelui cu aripi şi împreunarea oamenilor veniți din stele cu fiicele oamenilor?”

[103]Şi profetul Zaharia a răspuns: „Noi am luat simbolul de la egipteni care îl aveau de la hitiți. [104]Acolo în Egipt simbolul reprezenta o divinitate solară, pe Amen, nemuritorul flancat de două chei *ankh*. [105]Cât despre împreunarea oamenilor veniți din stele cu fiicele pământenilor, Moise a scris în Tora în Cartea Facerii următoarele: [106]„în zilele acelea erau pe pământ uriaşi, şi chiar după aceea, când fiii zeilor au intrat la fiicele oamenilor şi acestea le dăruiau fii: [107]aceştia sunt uriaşii din vechime, oamenii cei vestiți”. [108]Zeilor noi le spunem Elohim, un nume care apare frecvent în Tora. [109]Este cât se poate de clar că femeile pământene au născut copii avuți cu oamenii stelelor. [110]Regele nostru Ezechia purta simbolul soarelui cu aripi care-i reprezintă pe acei zei ai stelelor. Cam atât cunoaştem despre aceasta”.

[111]Zamolxe a mai spus: „Şi noi în Dacia avem multe legende despre uriaşi. [112]Voi avea suficient timp să-mi lămuresc în Egipt toate aceste lucruri. [113]Până atunci rămâi cu bine Zaharia şi Domnul Iehova să fie cu tine”. [114]„Drum bun Zamolxe” I-a urat profetul Zaharia. [115]Şi cei doi s-au despărțit.

[116]Zamolxe a pornit împreună cu Marele Lup Alb către vest pe drumul care ducea spre mare. [117]Ajutați de scrisoarea preotului Zarates, cei doi s-au alăturat convoiului unor trupe persane care mergeau către Egipt. [118]Drumul era greu trebuind să traverseze şi zonele aride, dar în cele din urmă au sosit în Delta Nilului, după care au pornit în susul fluviului.

[119]Ținta călătoriei lor era Teba, Luxor, cum era numit oraşul în vechime. [120]Zamolxe ştia de la Pitagora că grecii dădeau Tebei numele Diospolis. [121]Dorea în primul rând să ajungă la templul zeița Maat, o divinitate egipteană care exprima ceea ce egiptenii numesc *maat*, ordinea, dreptatea şi adevărul. [122]Teoretic şi practic aceasta însemna *asha* pentru persani, iar pentru greci era *logos*.

[123]Zamolxe ştia că la templul zeița Maat a studiat Pitagora care, ca preot egiptean, slujise la acel lăcaş religios. [124]Şi se întreba dacă la templul Maat va mai găsi pe cineva care să-l fi cunoscut pe Pitagora. [125]Maestrul grec ionian fusese dus în captivitate în Babilon cu douăzeci de ani în urmă, la venirea perşilor în Egipt.

[126]În drumul lor către Teba, Zamolxe şi Marele Lup Alb s-au alăturat unei caravane de cămile. [127]Călătoria, de-a lungul Nilului, s-a dovedit anevoioasă, dar în cele din urmă cei doi au ajuns la destinația dorită.

CAPITOLUL 8

Sosirea la Teba. Despre preoțimea egipteană. O noapte în templu în prezența focului sacru. Zamolxe la Karnak. Cum se poate crea viitorul. Zamolxe la Sfinx şi în Marea Piramidă. A doua schimbarea la față a Lui Zamolxe. Investitura în preoția Lui Amen.

[1]Când au sosit la Teba, Zamolxe a solicitat ajutorul şi protecția garnizoanei persane de acolo. [2]Gradul său înalt, de preot zoroastru, impunea respect şi a primit imediat locuință.

[3]Şi în zilele următoare Zamolxe şi Marele Lup Alb au dorit să cunoască mai bine oraşul şi zona dimprejur. [4]Teba era o urbe cu zeci de mii de locuitori, cei mai mulți dintre ei fiind afiliați activităților templului.

[5]Într-una din zile Zamolxe a cunoscut-o pe Nefertibet, preoteasa de la templul zeiței Maat. [6]Era fiica preotului Senefer de la templul Luxor, dedicat zeului Amun în aspectul lui de creator, soției sale zeița Mut şi fiului lor Khonsu. [7]Preoteasa vorbea bine greceşte şi i-a povestit Lui Zamolxe despre Pitagora. [8]Avea douăzeci şi unu de ani atunci când Pitagora fusese luat captiv în Babilon de către perşi. [9]La cei patruzeci şi unu de ani ai ei, Nefertibet deținea titlul onorific de soție a zeului la templul lui Amun, dar slujea şi la templul zeiței Maat. [10]Astfel, cu ajutorul preotesei Nefertibet, Zamolxe şi-a început ucenicia spirituală, interesându-se mai întâi despre viața sacerdoților egipteni.

[11]Aşa Zamolxe a aflat că un preot egiptean, numit în mod curent *hem netjer*, servea zeitatea templului respectiv. [12]Preotesele numite *hemet netjer* erau considerate soții ale zeului respectiv, fiind în fapt căsătorite de obicei cu preoții. [13]Oraşul era împânzit de temple, având fiecare un lac cu apă sacră ca simbol al creației continue.

[14]Atât preoții cât şi preotesele aveau capul ras, se spălau pe corpuri de două ori pe zi şi de două ori pe noapte, se depilau complet, se ungeau cu uleiuri speciale, iar bărbații aveau făcută circumcizia. [15]Toți sacerdoții egipteni se abțineau de la activități sexuale cu câteva zile înainte de intrarea într-un templu [16]şi nu purtau îmbrăcăminte din piele sau lână, [17]iar sandalele le erau făcute din papirus. [18]Ei urmau reguli stricte în desfăşurarea atribuțiilor ce le aveau pe lângă temple, [19]cei mai mulți dintre ei dormind chiar în anexele aşezămintelor religioase.

[20]Casa zeului era templul, numit *per netjer*, având o statuie a zeului respectiv ca punct focal al locului. [21]La ea aveau acces numai preoții de rang înalt. [22]Inscripțiile din temple erau considerate cuvinte divine *medu netjer*, reprezentând o simbolistică încărcată de potențialitate. [23]Crucea *ankh*, simbolul vieții eterne, era considerată ca având mari puteri.

[24]Zamolxe a fost foarte mulțumit cu informațiile primite de la preoteasa Nefertibet. [25]A doua zi a mers din nou la templul zeiței Maat unde a rugat-o pe Nefertibet să-i povestească despre timpul când Pitagora trăise în Egipt. [26]Cu adâncă nostalgie preoteasa şi-a adus aminte de acele vremuri spunând: „Ar fi dorit să rămână întreaga lui viață aici la Teba. [27]Pitagora era preot *hem netjer*. [28]Eu şi el vroiam să ne căsătorim. [29]Dar au venit persanii care, aflând că era grec şi fenician, l-au luat în Babilon. [30]Am mai primit apoi veşti de la el, se hotărâse să rămână acolo la templul unui preot persan numit Zarates".

[31]Şi Zamolxe i-a spus: „Pe Zarates l-am cunoscut şi eu în Babilon. [32]Este un mare înțelept de la care am învățat foarte mult".

[33]„Ce-ți propui să faci aici în Egipt?" a întrebat Nefertibet. [34]Şi Zamolxe a răspuns cu hotărâre: „Vreau să-mi continui ucenicia în cunoaşterea zeilor. [35]Mă întreb dacă domnia ta preotească Nefertibet mă poți ajuta?"

[36]Atunci Nefertibet a zis: „Egiptenii cred că învățătura cea mai bună vine de la zei şi zeițe. [37]Noi preoții şi preotesele de aici nu facem decât să transmitem altor oameni frânturi din ceea ce am învățat şi noi de la zeități. [38]Personal te pot ajuta atât cât ştiu, dar cel mai bine este să apelezi direct la ajutorul zeilor".

[39]„Şi cum se face aceasta?" a întrebat Zamolxe. [40]Nefertibet a răspuns: „Există metode bine cunoscute. [41]Altele vor putea fi descoperite de către căutătorul spiritual. [42]Important de ştiut este faptul că o cale a zeilor este totdeauna specifică fiecărui om care vrea să o urmeze".

[43]„Cum aş putea să pornesc pe un astfel de drum?" a mai întrebat Zamolxe. [44]Şi Nefertibet a mai spus: „O primă întâlnire cu zeii are loc atunci când ucenicul doarme noaptea în templu în prezența focului sacru. [45]Prin aceasta aspirantul la cunoaşterea zeilor îşi testează percepția către lumea misterelor lor şi zeii îl pot vizita în somn. [46]Ce urmează numai acel om ştie. [47]De multe ori Pitagora a dormit prin temple ca să poată primi inspirația zeilor".

[48]„Aş dori să dorm chiar în această noapte la templul zeiței Maat" a rugat-o Zamolxe pe Nefertibet. [49]Şi ea a fost de acord spunând: „Bine. Voi pregăti cele trebuitoare. [50]Focul sacru va fi făcut în curte ca să poată ține până a doua zi dimineața. Vino astă seară la amurg".

[51]Zamolxe a mers acasă şi i-a spus Marelui Lup Alb planul Său. Vor merge împreună şi vor lua cu ei câteva pleduri pe care vor dormi.

[52]Cei doi au ajus la templul Maat, imediat după apusul soarelui. [53]Nefertibet era acolo şi le-a dat instrucțiuni pentru întreținerea focului. [54]Şi le-a mai spus câte ceva despre zeitățile care ar putea lua parte la ceea ce va urma zicând: „Folosiți cu chibzuință lemnele pentru focul sacru. [55]Rămânând aici noaptea să țineți seama de faptul că zeița Maat este fiica zeului suprem Amun şi consoarta zeului înțelepciunii Thoth. [56]Puteți intra în bazinul cu apă al templului".

[57]Apoi Nefertibet s-a retras într-una din construcțiile anexate templului.

[58]Marele Lup Alb a aşternut un pled pentru Zamolxe, într-un loc mai aproape de focul sacru, iar el va sta mai deoparte. [59]S-a lăsat noaptea şi focul sacru s-a întețit. [60]Şi Zamolxe a intrat în lacul templului pentru ritualul de purificare.

[61]Apoi, după miezul nopții, Zamolxe a adormit şi a visat: [62]*Era în zori de zi.* [63]*Se afla singur la poalele unui deal şi luna plină strălucea puternic pe cer.* [64]*În cercul lunii a apărut capul unui egiptean care I-a spus: „Deschide-ți ochii mai bine şi priveşte-mă”.* [65]*Zamolxe s-a uitat atent la chipul din lună şi a observat ochii omului aprinzându-se din ce în ce mai tare.* [66]*Apoi luna a dispărut brusc şi a apărut soarele în care se afla un alt chip de om înconjurat de raze de soare.* [67]*„Priveşte, priveşte. Vino mai aproape. Urcă dealul!” I-a spus el.* [68]*Zamolxe a început să urce, iar în spatele Lui s-au ivit oameni.* [69]*Şi Zamolxe a ajuns chiar în vârf.* [70]*Soarele se afla încă pe boltă.* [71]*Şi acolo pe deal se găsea o femeie aşezată pe un tron regal.* [72]*Şi ea I-a zis: „Bun sosit fiule.* [73]*Priveşte razele soarelui Ra, căci aici eşti în rai, cum spuneți voi geții la locul paradisului.* [74]*Eu sunt regina ta.* [75]*Îți dau cheia ankh a vieții eterne”.* [76]*Şi Zamolxe a primit în mână cheia marilor puteri, apoi s-a trezit.*

[77]Dimineața preoteasa Nefertibet a vrut să afle ce a visat Zamolxe, care i-a povestit totul. [78]Şi ea a spus: „Nu încape îndoială că te-a vizitat în somn, Khonsu zeul lunii, apoi Amun zeul soarelui şi în cele din urmă ai văzut-o pe zeița Mut. [79]După prima ta întâlnire în vis cu zeii Egiptului, va trebui să-i cunoşti şi la templele lor”.

[80]Şi Nefertibet I-a propus Lui Zamolxe să viziteze împreună templele din zonă. [81]Primul va fi templul Luxor, acolo unde slujea chiar tatăl ei, preotul Senefer. [82]Despre acest templu se ştia că era dedicat zeului Amun, în aspectul său de creator, soției sale zeița Mut şi fiului lor Khonsu. [83]Zeița Mut era venerată ca regină a zeilor şi mamă a tuturor ființelor, iar Khonsu reprezenta astrul lunar, fiul perechii divine Amun-Mut. [84]Când au ajuns la Luxor, vizita le-a fost scurtă. [85]Preotul Senefer, tatăl lui Nefertibet, era momentan ocupat, dar i-a invitat să vină altă dată.

[86]A doua zi, Nefertibet, însoțită de doi slujitori, va continua călătoria cunoaşterii templelor împreună cu Zamolxe şi Marele Lup Alb. [87]Vor merge la Karnak, o localitate din apropiere. [88]Acolo se găsea Templul Karnak, edificiu dedicat tot zeului Amun, ca zeu originar al Tebei. [89]Era cel mai mare templu din tot Egiptul.

[90]Când au ajuns la Karnak, Zamolxe a fost foarte impresionat de calea străjuită pe ambele părți de sfincşi. [91]În aria imenselor colonade Nefertibet I-a explicat: [92]„Marele coridor cu colonade este decorat de vestitul faraon Ramses al II-lea cu peste şapte sute de ani în urmă. [93]Mai încolo vei vedea şi lacul sacru al templului”.

[94]Şi trecând printre coloanele gigantice Zamolxe le-a simțit măreția.

[95]După-amiaza toți au revenit la templul Maat unde Nefertibet I-a spus Lui Zamolxe: [96]„În curând va avea loc festivalul Opet. [97]Amun, Mut şi Khonsu, cei trei zei principali de la Karnak, vor fi

transportați cu bărcile la Teba. [98]Va fi un spectacol magnific, idolii vor fi văzuți călătorind în bărci".

[99]Şi ziua mult aşteptată a sosit, când zeci de mii de spectatori, asistenți şi organizatori se aflau prezenți la festival. [100]Cântăreții, organizați în grupuri, acompaniau cortegiile cu instrumente de percuție, flaute şi harpe, atrăgând spiritele cele bune. [101]Preoții invocau bunătatea zeilor.

[102]Întregul spectacol a fost un bun prilej pentru ca Zamolxe să învețe mai mult despre obiceiurile egiptenilor de a-şi venera zeii. [103]„Cum ar arăta oare acasă o sărbătoare similară onorând zeii dacilor?" S-a întrebat El.

[104]Timpul a trecut cu folos pentru Zamolxe. [105]Într-una din zile arianul a vrut să afle ceva deosebit de important de la preotul Senefer – cum să cunoască viitorul. [106]Şi l-a vizitat pe Senefer la templu. [107]Putea astfel să vadă pe îndelete întreaga arie sacră, mai puțin camera idolului.

[108]Şi Senefer L-a dus pe Zamolxe într-o cameră anexă în care să poată sta nestingheriți de vorbă. [109]Acolo Zamolxe l-a rugat: „Domnul meu, cum se poate afla viitorul? Este o mare dorință a mea de a şti. [110]De-a lungul anilor am învățat multe, dar încă nu pot spune că stăpânesc această taină". [111]Senefer şi-a privit atent interlocutorul, apoi a spus: „Viitorul are multe fețe, Zamolxe. [112]Mulți dintre cei care spun că ştiu că-l cunosc nu percep decât frânturi, care în timp se pot înfăptui sau nu. [113]Află deci că viitorul nu poate fi ştiut cu exactitate decât rar, în schimb putem crea viitorul".

[114]„Să-l creăm în loc de a-l cunoaşte mai dinainte?" a întrebat Zamolxe foarte mirat. [115]Senefer a răspuns: „Exact, să-l creăm şi atunci îl cunoaştem mai dinainte. [116]Cel care este capabil să creeze secvențe din viitor, implicit îl va şti cu exactitate".

[117]„Oare cum putem crea astfel de secvențe, domnul meu?" s-a arătat Zamolxe foarte curios. [118]Şi Senefer a răspuns: „Mai întâi trebuie înțeles cum funcționează lumea. [119]Mai precis cum se manifestă ea în desfăşurare cauzală a evenimentelor".

[120]Zamolxe a zis: „Ştim că lumea este continuu supusă schimbărilor. [121]Despre aceasta am discutat atât cu Pitagora, cât şi cu tânărul Heraclit, în Ionia". [122]„Conştientizarea schimbării este bună, dar cel mai important este să pătrundem în acea schimbare şi să contribuim la dinamica ei" a precizat Senefer.

[123]„Cum se procedează?" a mai întrebat Zamolxe. [124]Şi Senefer a explicat: „Imaginează-ți că eşti un spectator care priveşte lumea ca pe un râu curgând neîncetat. [125]Dar în realitate tu eşti cufundat în acel râu de unde poți fi în măsură să antrenezi dinamica dorințelor tale în care autoobservația joacă un rol esențial.

[126]„Ce înseamnă autoobservație?" a mai întrebat Zamolxe. [127]Şi Senefer a răspuns: „Este atunci când te priveşti pe tine însuți ca şi cum ai fi un observator al existenței proprii, a ceea ce ți se întâmplă. [128]Treptat vei fi în măsură să înțelegi de ce ai parte de toate câte se petrec cu tine şi astfel poți interveni la crearea direcționată a unor trăiri. [129]Cu

alte cuvinte participi conştient la propria existenţă şi astfel nu mai eşti dus de valurile manifestărilor, valurile vieţii cum se spune, create mai mult sau mai puţin conştient de către alte fiinţe. [130]Cu cât această conştientizare atinge un nivel mai ridicat cu atât aportul tău la creaţie este mai mare. [131]Aici nu mai este vorba de o simplă creaţie care te priveşte exclusiv pe tine, ci de creaţia lumii în general".

[132]„Dar creaţia lumii nu este ea oare făcută de zeul Amun, domnul meu?" a mai întrebat Zamolxe. [133]Şi Senefer a zis: „Amun se manifestă în procesul de creaţie prin factorul uman conştient de propria sa putere. [134]Există oameni care stăpânesc dinamica naturii, ei putând crea prin voinţă".

[135]„Atunci ce rol pot avea eu în lumea plină de schimbări?" a mai spus Zamolxe. [136]Şi Senefer a răspuns: „Lumea pe care o percepi cu simţurile, cu mintea şi cu sufletul eşti chiar tu. [137]Iar dacă această lume Te reprezintă pe Tine, nu este oare firesc să poţi interveni să faci schimbări în ea?"

[138]Zamolxe a înţeles cele spuse de Senefer căruia i-a mărturisit: „Este cât se poate de firesc, domnul meu. [139]Dar cum aş putea interveni în mod concret?" [140]Şi Senefer a zis: „Imaginează-ţi că toate câte-Ţi apar ca posibilităţi în viaţa Ta sunt uşi deschise, iar Tu trebuie mereu să alegi pe care uşă vei intra. [141]Dar va trebui să fii atent şi să-Ţi consulţi vocea interioară. [142]Ea-Ţi va spune încotro să păşeşti. [143]În felul acesta Îţi creezi lumea proprie".

[144]Şi Zamolxe s-a adâncit în gândurile profunzimii ideilor expuse de Senefer. [145]„Iată mari învăţături pe care nu le-am auzit nici chiar la marele Pitagora. Secretele zeilor sunt nelimitate" Şi-a spus El.

[146]Zamolxe s-a arătat recunoscător preotului Senefer spunându-i: „Am aflat astăzi învăţături de seamă, şi-ţi mulţumesc domnul meu. [147]Tot am discutat astăzi despre viitor, mă întreb ce părere ai despre astrologie?" [148]Senefer a răspuns: „Sunt preoţi, mai cu seamă în tradiţia caldeeană, care agonizează pe tema aflării viitorului oamenilor ca urmare a unor configuraţii astrale existente la momentul naşterii cuiva. [149]Totul este o speculaţie şi o farsă servind exploatării celor creduli. [150]Soarta oamenilor depinde în special de capacităţile lor naturale şi de mediul familial şi social în care se dezvoltă ca persoane. [151]Este adevărat că energiile cosmice pot avea influenţe asupra mentalului colectiv, aceasta explicând diferitele cicluri ale civilizaţiilor. [152]Şi uneori, în cazuri extrem de rare, există chiar prunci care pot fi influenţaţi de explozii energetice cosmice, aceasta contribuind la o oarecare predestinare dacă există condiţii sociale ca acea orientare de destin să se împlinească".

[153]Şi Zamolxe a revenit acasă meditând adânc asupra temelor discutate cu Senefer.

[154]La vremea potrivită Nefertibet a organizat o călătorie în timpul căreia Zamolxe să viziteze piramidele de la Giza. [155]Preoteasa le cunoştea prea bine şi-I va servi Lui Zamolxe ca ghid.

[156]Şi totul a fost pregătit pentru drum. [157]Nefertibet va fi însoțită de o slujnică şi alți doi servitori care vor avea grijă de transportul bagajelor. [158]Zamolxe va veni împreună cu Marele Lup Alb.

[159]Călătoria către piramidele Egiptului de Jos le-a luat destul timp. [160]Pe drum Zamolxe s-a folosit de scrisoarea lui Zarates, o epistolă de mare ajutor în Egipt, noua provincie a imperiului persan.

[161]Şi când în sfârşit au ajuns la Memfis s-au odihnit două zile. [162]Apoi au mers direct la Giza în zona construcțiilor sacre. [163]Nefertibet avea rolul de ghid şi le-a spus: „Iată intrarea în templu la Giza. [164]Şi cele două obeliscuri. [165]Mai încolo se văd mulțimea de statui ale marelui faraon Ramses II şi ale soției sale favorite Nefertari, o încarnare a zeiței Maat”.

[166]Mergând mai departe, Nefertibet le-a arătat şi le-a explicat: „Iată Sfinxul! [167]A fost construit cu vreo două mii de ani înainte, tot cam în aceeaşi perioadă cu Marea Piramidă Akhet Khufu care înseamnă orizontul lui Khufu. [168]Se referă la faraonul Khnum Khuf, căruia noi îi spunem mai simplu Khufu. [169]Trebuie să ştii Zamolxe că Sfinxul şi piramidele au mari puteri. [170]Se spune că celui ce ştie să invoce la Sfinx, Zeul Amen în viitor îi va ciopli chipul în piatră, acolo în pământul de unde provine acel om. [171]Iar prin puterea zeilor Marea Piramidă îi va împlini dorințele”.

[172]Zamolxe era foarte atent la tot ce vedea. [173]Nefertibet L-a observat cuprins de devoțiune către zei şi s-a retras deoparte, căci arianul se apropiase cu evlavie de Sfinx, îngenunchease şi invoca astfel: [174]„Dumnezeule care ai multă lumină, revars-o şi în sufletul Meu. [175]Fă ca dorința tatălui Meu Crăciun, ca Eu să aduc înțelepciune neamului dacilor, să se împlinească. [176]Zeule Amen! Amen! Amen!”

[177]Şi atunci când au ajuns la piramide preoteasa Nefertibet a explicat: „Piramidele ascund mari secrete. [178]Ele sunt susținute de zeul înțelepciunii Thoth, soțul zeiței Maat”. [179]„Aş dori să dorm o noapte în Marea Piramidă” a rugat-o Zamolxe pe Nefertibet. [180]Şi ea a răspuns: „Se poate aranja aceasta cu sacerdotul de aici”.

[181]Mai târziu Nefertibet a discutat dorința Lui Zamolxe cu preotul egiptean de acolo care impresionat a zis: „Eşti temerar. [182]Te aştept astă-seară pe înserate ca să Te conduc în interior. [183]Va trebui să urmezi întocmai instrucțiunile mele. [184]Chiar doreşti să stai la noapte în piramidă?” [185]„Sunt neabătut, domnul meu” l-a încredințat Zamolxe.

[186]Şi la amurg dacul se afla la intrarea piramidei. [187]În curând a sosit şi preotul care I-a destăinuit: „Nefertibet mi-a spus multe despre curajul Tău. [188]Dar află că noaptea prezența zeului Thoth, în interiorul Marii Piramide, este deosebit de puternică. [189]Au fost mulți care după întâlnirea cu El, pur şi simplu au murit de frică. [190]Te mai întreb încă o dată dacă mai eşti hotărât să rămâi în piramidă peste noapte?” [191]„Nu mă abat de la dorința mea, domnul meu. [192]Şi nu am teamă de întâlnirea cu zeul Thoth”. [193]Atunci preotul a zis: „Bine. [194]Haidem înăuntru cu aceste două torțe aprinse.

[195]Există şi una de rezervă pe care o vei păstra".

[196]Şi au aprins torţele. [197]Zamolxe a primit şi torţa suplimentară şi au pătruns direct în labirint, după care au ajuns într-un coridor înalt, la Marea Galerie. [198]Preotul egiptean I-a spus: „Te voi duce direct la camera mortuară a regelui şi vei rămâne acolo noaptea. [199]Ai torţa cu Tine Zamolxe. După un timp se va stinge şi vei rămâne pe întuneric. [200]Poţi aprinde cu amnarul a doua torţă cu care vei găsi drumul înapoi".

[201]Când au ajuns în camera regelui faraon, preotul nu a vrut să mai stea acolo.

[202]„Îţi mulţumesc, domnul meu. [203]Ne vedem iarăşi mâine dimineaţă" i-a spus Zamolxe. [204]Preotul a răspuns: „Sper şi eu. [205]Dacă adormi să fii atent la ceea ce visezi, deoarece visul este un bun tărâm unde pot fi întâlniţi zeii".

[206]Şi preotul egiptean a pornit către ieşire lăsându-L singur pe Zamolxe care, rezemat de un perete, Şi-a început invocaţia, cu braţele ridicate în faţă şi palmele îndreptate în sus, zicând: [207]„Mărite Thoth, zeu al înţelepciunii. [208]Sunt acum în prezenţa Ta şi renunţ fără nicio reţinere la persoana Mea".

[209]Tăcerea s-a lăsat adânc. [210]Mintea Lui Zamolxe s-a liniştit, auzea în interiorul urechii sunetele inimii, sunetele sufletului, despre care Îi vorbise Pitagora că erau cele care vesteau prezenţa zeilor.

[211]Şi Zamolxe a adormit visând: *Se afla în Marea Piramidă, simţea o prezenţă fără formă.* [212]*Nu auzea niciun glas exterior, dar cineva Îi vorbea în minte.* [213]*„Zamolxe, om din neamul tracilor, de ce ai venit la mine?" a zis vocea.* [214]*„Pentru înţelepciune, Mărite Thoth. Vreau s-o duc neamului meu".* [215]*Şi Thoth a zis: „Află că Tu Zamolxe Arianul eşti sufletul tracilor şi întruchiparea înţelepciunii lor în vecii vecilor.* [216]*Chiar dacă vor trece urgii peste ei, nu vei fi niciodată uitat cu totul.* [217]*Ce mai doreşti să dai neamului Tău?"* [218]*„Domnul meu, mă aflu în această Mare Piramidă. Aş vrea să o duc poporului Meu.* [219]*Nu-Mi pot imagina cum se va putea face aceasta. Doar cu puterea Ta!" a zis Zamolxe.* [220]*Şi zeul Thoth a spus: „Egiptenii vor păstra această piramidă pe care au făcut-o cu mâinile lor.* [221]*Dar voi o aveţi deja în spirit şi în lumină".* [222]*„O avem deja în spirit şi în lumină? Ce înseamnă aceasta Mărite Zeu?" a întrebat Zamolxe.* [223]*Şi zeul Thoth a spus: „Marea Piramidă apare ca o umbră pe pământurile voastre, pe un vârf de munte la răsăritul Lui Ra, soarele.* [224]*Piramida aceasta poată fi văzută de Tine, de neamul Tău şi de urmaşii neamului Tău la timpul când înfloreşte planta marii voastre zeiţe Sânziana.* [225]*Şi muntele acela va avea un nume asemănător cu cel al Meu, Thoth".* [226]*„Mărite Zeu, ce urgii se pot abate în viitor peste neamul Meu?" a vrut să mai ştie Zamolxe.* [227]*Şi Thoth a răspuns: „Când cei din poporul Tău aproape că Te vor uita, atunci la acel timp ei vor suferi, iar când îşi vor aminti de Tine, suferinţa lor va dispare.* [228]*Şi acum Zamolxe primeşte cheia nemuririi* ankh. [229]*Eşti ca şi mort pentru această lume, dar acum eşti înviat în nemurire.*

[230]Şi imediat Lui Zamolxe I-a apărut la gât un şnur având atârnat pe el cheia ankh. [231]Aşa a înțeles Zamolxe că a fost inițiat în tainele înțelepciunii de către zeul Thoth. [232]Apoi a dormit un somn adânc până dimineața.

[233]În zorii zilei Zamolxe a ieşit din piramidă spre surprinderea preotului egiptean care, văzându-L cu cheia *ankh* atârnându-I la gât, se închina adânc în fața Lui. [234]Şi preotul egiptean a zis: „Faptul că ați stat o noapte înăuntrul piramidei este un fapt extraordinar. [235]O trăire atât de măreață echivalează cu moartea şi renaşterea, căci numai cineva născut a doua oară mai poate ieşi viu din piramidă după ce a petrecut acolo o noapte. [236]Noi de acum Vă credem un alt om şi Vă onorăm ca atare, căci ați dobândit puteri de semizeu”.

[237]Curând a sosit la fața locului preoteasa Nefertibet care a văzut crucea *ankh* la gâtul Lui Zamolxe. [238]Era uimită de alura Lui, că fața I s-a schimbat, nu mai era acelaşi om cu care venise la Giza. [239]Şi ea a înțeles ce s-a întâmplat zicându-I: „Zeul Thoth Te-a inițiat în tainele vieții şi ale învierii, altfel nu puteai ieşi viu din piramidă. [240]De acum trăieşti o altă viață, cea profană a luat sfârşit. [241]Acum conştientizezi nemurirea, Te-ai integrat în armonia cosmică”.

[242]După cele întâmplate la Giza, Zamolxe şi grupul s-au reîntors la Teba. [243]Nefertibet a pregătit o călătorie spirituală în preajma Tebei, în Valea Regilor. [244]Şi acolo preoteasa I-a explicat Lui Zamolxe: „Aici în Valea Regilor este locul de unde faraonii Egiptului şi cei apropiați lor pleacă spre lumea cealaltă. [245]Cam cu o mie de ani în urmă zona a devenit loc de înmormântare al trupurilor marilor spirite încarnate în Egipt. [246]Preoții egipteni au venit aici, multe secole de-a rândul, ca să invoce reîncarnarea acelor spirite. [247]Există o ciclicitate moarte-reîncarnare de care noi suntem conştienți de mult timp. [248]Se aplică mai ales familiilor faraonilor, ale căror suflete revin din timp în timp pentru a susține *maat*, ordinea, armonia şi dreptatea, ceea ce grecii numesc *logos* şi persanii *asha*”.

[249]„Ce spirite au faraonii?” a întrebat Zamolxe. [250]Nefertibet a răspuns: „Ei şi soțiile lor, care uneori le pot fi surori, vin de obicei în perechi ca încarnări ale marilor zeități, ca de pildă Osiris-Isis, Amen-Mut, Thoth-Maat”.

[251]Şi după ce au făcut înconjurul întregii arii din Valea Regilor s-au întors la Teba.

[252]Zamolxe Îşi făcuse obiceiul ca aproape în fiecare zi să-l viziteze la templul Amun pe preotul Senefer. [253]Îl ajuta la cele trebuincioase, prilej cu care pătrunsese tot mai mult în tainele spiritualității egiptenilor.

[254]Sârguința la învățătură a Lui Zamolxe l-a impresionat mult pe preotul Senefer care într-o zi I-a propus: „Ar trebui să fii preot al Lui Amun”. [255]„Sunt gata, domnul meu. [256]Dacă zeul a găsit ceva plăcut în mine Îl voi sluji cu devotament” a răspuns El.

[257]Şi ceremonia de investitură a Lui Zamolxe ca preot egiptean, *hem netjer*, a fost pregătită minuțios de către Senefer. [258]În camera idolului a fost aprins focul

sacru în prezența câtorva persoane care aveau acces să-I vadă chipul zeului. [259]După ritualurile de investitură, Zamolxe a primit în final veşmântul de preot al Lui Amun. [260]L-a îmbrăcat cu mare devoțiune şi a participat, alături de ceilalți preoți, la slăvirea finală a zeului".

[261]Şi inițierea Lui Zamolxe a fost cu totul aparte. [262]S-a ținut cont de faptul că era străin de Egipt şi nu I s-au aplicat toate restricțiile impuse altor preoți egipteni, precum erau rasul pe cap şi circumcizia. [263]Preotul Senefer a spus: „Momentul istoric pe care îl trăim ne face să nu fim prea severi cu inițierea Ta. [264]Şi aceasta pentru că eu cred că în viitor, cândva, spiritualitatea noastră se va renaşte în neamul Tău Zamolxe. [265]Eşti un preot egiptean de factură cu totul specială, un *hem netjer geticus*".

CAPITOLUL 9

Despre înțelepciunea egiptenilor. Oamenii veniți din stele. Zamolxe părăseşte Egiptul. Revenirea în insula Samos. Eliberarea sclavilor la Atena. Zamolxe trece prin Tracia şi ajunge în Dacia.

[1]Timpul a trecut şi, din ce în ce mai mult, Zamolxe se apropiase spiritual de preotul Senefer. [2]Aveau împreună discuții spirituale îndelungi şi Senefer era bucuros să-i împărtăşească Lui Zamolxe multe din valorile civilizației egiptene cu sentimentul că preda o ştafetă cu cele mai mari secrete ale unei culturi care apunea.

[3]Într-o zi s-au întâlnit iarăşi şi preotul Zamolxe l-a rugat pe preotul Senefer: „Domnul meu, aş dori să văd înțelepciunea egiptenilor scrisă pe papirus. [4]Ştiu că alte popoare au cărți sacre scrise". [5]Atunci Senefer I-a explicat: „Noi egiptenii nu păstrăm învățăturile cele mai înalte pe papirus. [6]Pe acestea nu le vei găsi consemnate decât în sufletele oamenilor. [7]Preoții noştri au cu legământ că înțelepciunea omului trebuie să fie vie. [8]Ea nu poate fi învățată de pe papirusuri. [9]Este drept că atunci când se iveşte pericolul ca acele cunoştințe să se piardă, ele pot fi scrise pentru ca urmaşii să preia înțelepciunea. [10]În vremurile vechi s-au făcut scrieri sacre pentru a ține învățătura. [11]Când înțelepciunea a intrat în sufletele preoților egipteni, scrierile acelea au fost în cea mai mare parte distruse".

[12]Şi Zamolxe a zis: „Este extrem de interesant ceea ce aud. [13]Oare înscripțiile existente pe frontispiciile templelor, pe coloane şi pe obeliscuri, în general pe toate construcțiile sacre pe care le-ați făcut timp de mii de ani, ce reprezintă ele?" [14]Şi Senefer a răspuns: „Sunt mărturii ale devoțiunii către zei, nicidecum învățături. [15]Noi imortalizăm în piatră o atitudine a poporului egiptean şi a oamenilor cei mai aleşi, mai cu seamă faraonii şi familiile lor, care sunt cei care mențin custodia devoțiunii, iar noi preoții pe cea a înțelepciunii". [16]Şi se gândea Zamolxe: „Modelul acesta ar putea fi folosit şi de poporul meu".

[17]„Sistemul pe care îl utilizați este foarte interesant" a zis Zamolxe. [18]Senefer a precizat: „Valoarea lui constă în faptul că modelul funcționează. Mai exact a funcționat un timp îndelungat.

[19]Acum, în această epocă istorică, sunt semne că civilizația egipteană apune".

[20]Şi Zamolxe a mai spus: „Subiectul acesta l-am discutat în treacăt şi cu maestrul Pitagora în insula Samos. [21]Mă întreb cum vezi tu domnul meu această descompunere socială şi de valori? [22]Şi în primul rând de ce se întâmplă toate acestea aici în Egipt?" [23]Şi preotul Senefer a explicat: „Civilizația egipteană se încheie după două mii cinci sute nouăzeci şi doi de ani, adică de douăsprezece ori câte două sute şaisprezece ani de existență continuă. [24]Decăderea ei se datorează introducerii sacrificiului animalelor, practică înterzisă de către preoți în vechime. [25]La folosirea jertfe crudei au contribuit atât preoții locali cât şi faraonii, influențați fiind de idei venite din afara Egiptului. [26]Faraonii au observat că popoare care făceau, în scopuri sacre, sacrificii de animale, precum erau asirienii şi babilonienii, aveau mare putere militară. [27]Au vrut şi ei să o dobândească tot prin acele mijloace rele, dar nu şi-au dat seama că atrăgeau şi mai multă vărsare de sânge. [28]Istoria le-a fost mărturie, căci imperiile asirian şi babilonian au sfârşit în bălți de sânge. [29]Preoții egipteni au fost uneori forțați să introducă în ritualuri sacrificiul animalelor, iar atunci când ei refuzau erau înlocuiți cu alți preoți veniți din afara Egiptului".

[30]„Dar domnia ta nu faci astfel de jertfe" a spus Zamolxe. [31]Senefer a răspuns: „Eu, Senefer, sunt un mărunt preot egiptean care nu poate repara ceea ce a început să se strice în această țară de zeci de ani. [32]Şi cum spuneam există o ciclicitate care într-un fel este şi voința zeilor. [33]Noi avem o istorie milenară. De la unirea Egiptului de Sus cu Egiptul de Jos au trecut peste două mii şase sute de ani. [34]Precum spuneam un ciclu mare al unei civilizații durează două mii cinci sute nouăzeci şi doi de ani de ani, adică de douăsprezece ori câte două sute şaisprezece ani. [35]Aceste lucruri sunt cunoscute şi de maestrul tău Pitagora. [36]Egiptul a încheiat de curând acest ciclu, a pierdut puterea politică odată cu cucerirea persană".

[37]„Va putea oare Egiptul să se redreseze cândva în viitor?" l-a mai întrebat Zamolxe pe Senefer. [38]Şi Senefer a răspuns: „Totul depinde dacă se vor găsi persoane care să invoce revenirea acele spirite care au făcut ca Egiptul să fie măreț. [39]Acesta este secretul aplicabil la orice cultură şi civilizație – reîntoarcerea prin reîncarnare a marilor suflete încărcate de ordine, armonie, adevăr, dreptate socială şi iubire de oameni". [40]Şi-Şi spunea Zamolxe: „Aşa va trebui să fac şi Eu când voi reveni la neamul Meu – să chem sufletele nobile, din întreaga lume, să se întrupeze în poporul dacilor arieni".

[41]Apoi Zamolxe a mai vrut să ştie: „Domnul meu, află că în Babilon şi în Iudeea am vorbit cu anumite persoane despre oamenii veniți din stele, aceia care sunt reprezentați în Iudeea de simbolul soarelui cu aripi şi în Babilon şi Asiria de omul cu aripi. [42]Profetul Zaharia Mi-a spus la Ierusalim că este vorba despre zeii care s-au împreunat cu fiicele pământenilor, aşa cum scrie în cartea lor sacră Torah. [43]Tu ce părere ai?" [44]Şi Senefer a zis: „Legenda aceasta am luat-o şi noi de la un popor vechi

numit hitiți, oameni veniți de undeva de la nord de Pontul Euxin. [45]În ea se spune că pe acolo au apărut uriaşii care ar trăi încă şi acum pe acele meleaguri. [46]Ei sunt ființele făcute de zei cu femeile pământene. [47]Noi am moştenit simbolul lor care combinat cu crucea *ankh* exprimă puterea divină".

[48]„Şi noi geții avem aceste legende. [49]Uriaşii încă mai trăiesc pe la noi" i-a spus Zamolxe. [50]Senefer a dorit să afle mai mult zicând: „Da? Tu ar trebui să știi mai multe despre aceste mituri. Te ascult!" [51]Şi Zamolxe a explicat: „Se spune că în trecut pe meleagurile noastre au sosit oameni veniți din stele care s-au împreunat cu femeile noastre. [52]Ele au dat naştere unor ființe puternice şi inteligente, uriaşii. [53]Cu timpul ei au fost tot mai puțini, însă neamul geților a crescut în înțelegere şi în viețuire mai bună. [54]Nu ştiu cum a fost în vremea dinaintea uriaşilor, dar oamenii spun că neamul nostru era destul de sălbatic. [55]Mai apoi ne-am mai înțelepțit. [56]Şi cred că mulți oameni de la noi au ceva din sângele acelor uriaşi, deşi corpurile nu le sunt tot aşa de mari ca ale uriaşilor dintâi". [57]Şi Senefer a recunoscut: „Iată că aflu de la Tine ceva ceea ce eu nu cunosc, Zamolxe. [58]Mă voi mai gândi la ceea ce am vorbit astăzi împreună".

[59]Au trecut aproape trei ani de când Zamolxe se afla în Egipt. Marele Lup Alb, omul Lui de încredere, era un bărbat în toată firea. [60]Împlinise douăzeci şi trei de ani, era atent la practicile sacerdotale, dar nu dorea să fie inițiat.

[61]Şi într-o zi Marelui Lup Alb i s-a trezit dorul de glia străbună şi L-a întrebat pe Zamolxe: [62]„Domnul meu, să nu-Ți fie cu supărare, când ne-om duce pe pământurile noastre?" [63]Şi Zamolxe a răspuns: „Şi Eu M-am gândit la asta Lup Alb. [64]Cred că a sosit timpul să ne întoarcem la ai noştri".

[65]Apoi Zamolxe i-a mărturisit lui Nefertibet dorința Sa să meargă acasă în Dacia. [66]Şi ea a spus: „De ce nu rămâi aici cu noi? [67]Vei găsi o femeie potrivită cu care să locuieşti. [68]Eşti doar preot al Lui Amun". [69]Atunci Zamolxe i-a răspuns: „Nu mai pot sta Nefertibet. [70]Mă cheamă în suflet neamul Meu". [71]Şi Nefertibet a fost de acord spunând: „Fie cum doreşti Zamolxe. [72]Îi voi spune tatei că vrei să ne părăseşti".

[73]Zamolxe şi Marele Lup Alb au început pregătirile de drum. [74]Au luat legătura cu trupele persane care patrulau de-a lungul Nilului. [75]Soldații îi vor însoți spre Delta Nilului de unde se vor îmbarca spre Grecia.

[76]Şi în ziua dinaintea plecării Zamolxe a mers la templul din Karnak să-şi ia rămas bun de la tatăl preotesei Nefertibet. [77]Acolo preotul Senefer I-a spus: „Învățăturile înțelepciunii Egiptului vor trece în timp la alte popoare. [78]Poate cândva în viitor Egiptul să renască. [79]Dar spiritele luminii de aici nu vor pieri nicicând. [80]Ele vor hălădui la templele şi la mormintele faraonilor şi oamenilor de seamă ai acestui neam până când îşi vor găsi odihnă prin alte părți de lume. [81]Cei care au cunoştințe cum să atragă aceste spirite, emanații ale marelui zeu Amun-Ra, vor ferici popoarele lor".

[82]„Eu cred, domnul meu, că pot lua cu Mine, pentru neamul Meu, câte ceva din

aceste puteri" a spus Zamolxe. [83]Şi la despărţire preotul Senefer I-a zis: „Fie Amun cu Tine". [84]Iar Zamolxe a răspuns: „Rămâi cu bine înţeleptule. [85]Şi nu uita neamul Meu atunci când vei ajunge acolo în cer la zeul Amun. [86]Te vom chema noi să te întrupezi printre tracii arieni".

[87]Apoi Zamolxe a revenit la templul zeiţei Maat. [88]Era timpul despărţirii de preoteasa Nefertibet care I-a urat: „Toţi zeii şi zeiţele Egiptului să fie cu Tine Zamolxe. [89]Lumina noastră se stinge acum după ce a strălucit în lume timp de peste două mii cinci sute de ani. [90]Dar zeiţa Maat nu va muri niciodată, căci toate popoarele care se vor ridica în lume o vor venera în felul lor. [91]Fără ordine, dreptate şi adevăr nu putem să-L cunoaştem pe Zeul Suprem, oricare ar fi numele Lui dat de oameni oriunde în lume". [92]Şi Zamolxe i-a zis: „Rămâi în lumină *hemet netjer* Nefertibet. [93]Noi geţii vom chema zeii luminoşi ai Egiptului să reverse razele lor de înţelepciune pe pământurile noastre".

[94]Şi Zamolxe împreună cu Marele Lup Alb au luat calea către Delta Nilului. [95]Duceau cu ei câteva bagaje grele încărcate pe cămile. [96]Când au ajuns în deltă s-au îmbarcat pe un vas comercial către insula Samos din Ionia şi după un timp au sosit acolo.

[97]Întâlnirea Lui Zamolxe cu Nestor a fost emoţionantă. [98]Şi Nestor I-a spus: „Au trecut şase ani de când ne-am despărţit. [99]Iar geţii Tăi acasă nu Te-au văzut de opt ani. [100]Când Te întorci în Dachia sau Dochia Ta, cum spuneţi voi?" [101]Zamolxe a spus: „Cât de curând prietene. [102]Vin din Egipt şi sunt doar în trecere pe la tine. [103]Cum îţi mai merg treburile Nestor?" [104]Nestor a zis: „Încă bine. [105]La noi în Samos s-au întâmplat multe schimbări în toţi aceşti ani de când ai lipsit. [106]Suntem acum sub stăpânirea perşilor. [107]Dar Grecia continentală este liberă. [108]Tracia este şi ea sub perşi".

[109]Şi Zamolxe a zis: „Am aflat şi Eu câte ceva despre aceste evenimente. [110]Regele Darius a trecut cu armata Helespontul pe un pod de vase şi a invadat Tracia. [111]În campania lui militară împotriva sciţilor, regele a încercat să ocupe şi părţi din Dacia cerând pământ şi apă, aşa cum le este obicei perşilor, dar nu a reuşit. [112]În Babilon, am vorbit chiar cu regele Darius şi l-am prevenit. [113]Îl credeam ce spunea, că urmează dreptatea, *asha*, dar până la urmă regele Darius m-a dezamăgit". [114]Nestor a răspuns: „Să-i lăsăm pe regi cu ale lor, dragă prietene. [115]Dar mai întâi să Te odihneşti după călătoria cea lungă. [116]Apoi să-mi spui pe unde ai umblat prin lume. [117]Văd că eşti bine înstărit".

[118]Apoi Nestor a chemat doi slujitori să-L ajute pe Zamolxe la descărcatul bagajelor.

[119]Şi în zilele următoare Zamolxe şi Nestor au avut timp să povestească. [120]Nestor vroia să ştie toate câte s-au petrecut cu Zamolxe în ultimii ani şi I-a spus: [121]„Mă întreb, oare L-ai găsit pe Dumnezeul vostru pe care-L căutai peste tot prin lume? [122]Şi Zamolxe i-a răspuns: „Află dragă prietene că Eu Îl cunoşteam bine pe Dumnezeu încă din Dacia, Ţara Zeilor, Ţara Soarelui. [123]Ceea ce am aflat

prin lume a deschis o cale spirituală mult mai largă. [124]Dacă neamul Meu o va putea susține, ea va fi lumină pentru noi și pentru întreaga lume. [125]Desigur că înțelepciunea Lui Dumnezeu este nelimitată. [126]Dar Eu am văzut că El le-a dat mult din ea și altor neamuri. [127]Și precum știi atunci când dai înțelepciune primești la rândul tău înțelepciune. [128]Un neam care dobândește înțelepciune va avea totul".

[129]Nestor a mai zis: „Sunt de acord cu Tine. [130]Noi grecii suntem mereu dezbinați între noi. [131]Și asta pentru că ne lipsește înțelepciunea ca aspirație a vieții. [132]Ne preocupăm de comerț, de agonisit, dar de aurul minții mai puțin. [133]Ai văzut cum Pitagora a trebuit să plece dintre noi. [134]Nici acolo în Croton nu cred că va avea mare succes".

[135]„Ce mai face maestrul Meu Pitagora? L-ai mai văzut?" a întrebat Zamolxe. [136]Și Nestor a răspuns: „De câteva ori. [137]Pot spune că îi merge mai bine acolo decât aici, dar tot există opoziție destructivă. [138]Unii oamenii sunt invidioși pe faptul că Pitagora nu-i primește în confreria lui".

[139]„Dacă mai ai ocazia să mergi la Croton la Pitagora să-i spui că este oricând binevenit la Mine în Dacia" l-a rugat Zamolxe pe Nestor care a răspuns: „Așa voi face".

[140]Șederea Lui Zamolxe în insula Samos a fost scurtă. [141]Curând și-a luat rămas bun de la Nestor și familia lui și împreună cu Marele Lup Alb s-a îmbarcat pe un vas spre Grecia continentală.

[142]Ajunși la Atena, acolo era zi de târg de sclavi. [143]Și Zamolxe a răscumpărat pe toți geții și tracii dați spre vânzare și i-a lăsat liberi să meargă înapoi la casele lor. [144]Erau opt traci și doi geți. [145]„Sunteți slobozi să mergeți unde doriți! [146]Nu mai sunteți sclavi, vă redau libertatea" le-a spus Zamolxe după ce oamenilor li s-au scos lanțurile.

[147]Și toți cei eliberați vroiau să se întoarcă acasă în Tracia și în Dacia. [148]Oamenii au spus: „Te vom însoți spre Tracia domnul nostru".

[149]Apoi Zamolxe cu Marele Lup Alb și cu toți oamenii eliberați au format o caravană și au pornit la drum. [150]Intrând în Tracia au întâlnit trupe persane, prilej cu care Zamolxe s-a folosit de poziția Lui înaltă de preot zoroastru putând merge nestingherit alături de toți oamenii care-L însoțeau.

[151]Treptat, pe drum, tracii au rămas pe la casele lor. [152]Marele Lup Alb L-a dus pe Zamolxe la familia lui unde toți au fost bucuroși să-l revadă pe tânărul rătăcitor. [153]Dar ședere lor a fost scurtă. [154]Tâcu, fratele Marelui Lup Alb, a vrut să-i însoțească în Dacia și Zamolxe l-a luat cu ei.

[155]Și cei cinci bărbați au trecut Istrul. [156]Când au păsit pe pământul Daciei toți au îngenuncheat și l-au sărutat. [157]Iar geții, veniți cu Zamolxe din Grecia, I-au spus: „Te ducem până acasă domnul nostru. [158]Apoi vom merge și noi la casele noastre".

CAPITOLUL 10

Zamolxe merge la Sarmisegetuza. Lucrările de construcții de la

Sarmisegetuza. Inaugurarea şcolii de înțelepciune. Noua preoțime. Împlinirea spirituală. Lecțiile iubirii date de Bendisa. Zamolxe în ținuturile carpilor.

[1]Zamolxe şi oamenii Lui au pornit spre Sarmisegetuza. [2]Pe drum se gândea la revederea cu familia Sa şi dorul de cei dragi Îi creştea pe măsură ce se apropia de casă. [3]Deşi trecuseră anii ştia că toți Îl aşteptau cu credință.

[4]Era luna florilor şi ziua aniversării naşterii Bendisei.

[5]Zamolxe urca dealul pe cal la galop. [6]Trecea pe lângă gospodăriile sătenilor şi mulți oameni Îl recunoşteau şi-L urmau pe jos sau călare. [7]Şi până să ajungă în fața porții casei Sale avea cu El un întreg alai însoțitor.

[8]Mama Vetra şi tatăl Crăciun se aflau în curte. [9]Au văzut oamenii adunându-se şi-au înțeles ce se petrecea. [10]Le-a sosit băiatul şi I-au ieşit în întâmpinare. [11]Revederea cu fiul plecat în lume a fost mişcătoare pentru mama Sa Vetra care I-a spus cu lacrimi în ochii: „Dragul nostru bine ai venit. [12]O, Doamne, ce țâfraş este! [13]O, Doamne, Ție-Ți mulțumesc că ne-ai adus feciorul acasă!”

[14]Bendisa şi copiii au venit şi ei degrabă. [15]L-au îmbrățişat veseli că li s-a întors soțul şi tatăl.

[16]Şi Zamolxe i-a spus lui taică-Său: „Uncheşule, vreau să fac din geți un popor renăscut din focul sacru. [17]Ei să fie oameni ai cerului, ai pământului, ai Lui Dumnezeu şi Domnazânei. [18]Multe am văzut în lume, dar nicăieri nu este un neam ca al nostru. [19]Niciunde nu sunt plaiurile sau gurile de rai ca la noi. [20]Dacă dacii vor învăța să-şi stăpânească deprinderile aspre şi să-L urmeze pe Domnul Adevărat vom fi neîntrecuți în lume. [21]Aşa să ne ajute Dumnezeu! Zău!

[22]Şi Crăciun tatăl, I-a spus Lui Zamolxe: „Te-am dat Lui Dumnezeu să-I fii fiu ca să aduci dreptatea, băiatul meu. [23]Că dacă un neam are dreptate apăi amu cu ea vin şi adevărul şi lumina şi bogăția şi fericirea omului”.

[24]Apoi mulți dintre cei cunoscuți L-au îmbrățişat pe Zamolxe. [25]Erau dornici să le spună pe unde a umblat şi ce a văzut în lumea largă. [26]Şi Zamolxe i-a încredințat: „Vă voi povesti, avem timp destul. [27]Dar acum vreau să rămân cu ai Mei”. [28]Şi treptat oamenii s-au împrăştiat pe la casele lor.

[29]Către seară sătenii s-au strâns la vatra satului şi au aprins un foc mare în cinstea celui abia venit. [30]Şi spuneau: „Este rugul Lui Zamolxe, preotul nostru. [31]Ne bucurăm că a revenit acasă”. [32]În atmosfera înălțătoare toți cântau şi erau veseli de sosirea Lui Zamolxe printre ei.

[33]Şi noaptea târziu Zamolxe împreună cu soția Sa Bendisa au mers acasă. [34]Erau acum singuri în camera lor şi puteau să-şi vorbească nestingheriți. [35]Şi Bendisa I-a spus în şoaptă: „Ți-am dus dorul dragul meu, domnul meu”. [36]„Şi eu zâna Mea, Zâna Zânelor, doamna Mea. Şi tot te iubesc” i-a răspuns Zamolxe.

[37]Dis-de-dimineață Zamolxe a vrut să-Şi astâmpere setea de dorul pământului strămoşesc şi a plecat prin împrejurimi. [38]Cu fiecare pas Îl năpădeau amintirile copilăriei, adolescenței şi maturității, atunci când muncea în pădure alături de

tatăl-Său sau lucra pe ogor cu Bendisa, cu băiatul lor Călin, cu rudele şi sătenii.

[39]Era ca vrăjit de grădina maicii Sale. [40]Vetra o făcuse după ce Zamolxe plecase spre insula Samos ca să-i amintească mereu de frumusețea feciorului ei. [40]Pomii sădiți erau acum mari. [41]Toți sătenii cunoşteau grădina Vetrei cu numele de Grădina Maicii Lui Zamolxe.

[42]Şi Zamolxe cutreiera locurile, dar cu alți ochi, căci privea în viitor. [43]Era bogat, avea patruzeci şi opt de ani şi se gândea să întemeieze o şcoală unde să instruiască preoțimea neamului. [44]Acolo tinerii şi tinerele vor învăța înțelepciunea pe care El Zamolxe a deprins-o cât timp a umblat prin lume.

[45]Şi primul lucru pe care L-a făcut a fost să-l inițieze la focul sacru dacic pe Marele Lup Alb ca preot dac al Zeului Dumnezeu. [46]Ceremonia de investitură a avut loc în mijlocul unui grup de oameni strânşi la vatra Zânei Vesta. [47]Zamolxe şi Marele Lup Alb au invocat întruparea în neamul dacilor a sufletelor nobile ale lumii, acelea încărcate de ordine, armonie, adevăr, dreptate socială şi iubire de oameni. [48]Toți cei chemați astfel să se întrupeze se vor numi copii ai focului.

[49]Apoi Zamolxe a căsătorit-o, la focul sacru, pe Mari, fata Sa, care avea nouăsprezece ani, cu Marele Lup Alb şi cu Tâcu fratele lui. [50]Marele Lup Alb avea douăzeci şi trei de ani, iar Tâcu douăzeci şi unu.

[51]Şi împreună cu Marele Lup Alb, omul Său de încredere, Zamolxe a început lucrările de construcții la Sarmisegetuza. [52]Vroiau să ridice câteva clădiri, iar în centru lor să se afle o casă înaltă cu o sală impunătoare. [53]Acolo Zamolxe plănuia să facă adunări mari de oameni, să dea ospețe şi să le vorbească dacilor despre înțelepciunea lumii. [54]Clădirile adiacente vor fi clase de studiu şi dormitoare pentru învățăcei. [55]Grădina Vetrei, maica Lui Zamolxe, va deveni parcul şcolii de sacerdoți.

[56]Când lucrările au fost terminate, şcoala trebuia inaugurată. [57]După obiceiul locului, Zamolxe a chemat prin tulnice pe oricine dorea să asiste la rugul sacru dacic. [58]Iar după ce marea sală de festivități va fi botezată cu busuioc, va urma un mare ospăț.

[59]Era în amurg, când la vatra Zânei Domnazâna, bărbați, femei şi copii s-au strâns cu mic cu mare. [60]Un rug uriaş era pregătit pentru ardere. [61]Şi preotul Zamolxe a aprins lemnele, focul s-a aţâţat, iar cei prezenți au cântat veseli invocând zâna să le dea sănătate, belşug şi bucurie în viață.

[62]Apoi a sosit marele moment al serii. [63]Din marea vâlvătaie a focului sacru dacic Zamolxe a aprins o făclie. [64]Şi asistat de câțiva tineri a dus torța în flăcări spre marea sală. [65]Mulțimea L-a urmat şi sala s-a umple treptat cu oameni. [66]Toți aşteptau să se întâmple ceva măreț. [67]Şi Zamolxe le-a spus: „Această făclie va aprinde acum vatra sacră a nemuririi dacilor arieni. [68]Lumina focului din vatră este întruchiparea spiritului divin. [69]De acum înainte această vatră sacră va arde supravegheată continuu de veghetorii la foc. [70]Ea va aprinde focul nemuririi în sufletele

dacilor arieni. [71]Aşa să ne ajute Domnul Dumnezeu. Zău!"

[72]Şi asistat de primii doi veghetori ai focului nemuririi dacilor, Zamolxe a aprins lemnele din vatră. [73]După obiceiul preoţilor daci s-a presărat tămâie pe focul încins. [74]Şi Zamolxe a trecut cu găletuşa cu apă printre rândurile de oameni şi-i boteza cu busuioc, cu apă vie, foc sacru şi spiritul Lui Dumnezeu.

[75]Apoi a început ospăţul. [76]Tuturor li s-au dat mâncăruri de tot felul, dar vin şi băuturi tari nu au fost aduse. [77]Aşa Zamolxe arăta la toţi că mintea omului frumos trebuia să fie limpede. [78]Şi ospăţul s-a încheiat noaptea târziu.

[79]Au trecut câteva luni de la revenirea acasă a Lui Zamolxe. [80]Sătenii şi oamenii din împrejurimi s-au obişnuit din nou cu prezenţa Sa. [81]Toţi însă, care L-au cunoscut, spuneau că era schimbat. [82]Dacă înainte era preotul dac care-ţi inspira încredere deplină, acum se ridica cu mult deasupra. [83]Avea o alură care emana respect şi iubire, iar în prezenţa Lui toţi simţeau că se trezeau la viaţă.

[84]Şi planul şcolii sufletului se înfiripa. [85]Treptat s-a format în jurul Lui Zamolxe un grup de oameni cărora El le dădea diferite însărcinări. [86]Unii se ocupau de curăţenia clădirilor, alţii de paza lor şi supravegheau focul nemuririi dacice, şi alţii aveau sarcini de administrare a şcolii.

[87]Când a sosit primăvara, şi zăpada s-a topit, era timpul ca dacii de pretutindeni să afle ce se întâmpla la Sarmisegetuza. [88]Zamolxe a trimis olăcari în Dacia să dea sfoară în ţară şi să înştiinţeze pe tinerii şi tinerele care vor să devină preoţi şi preotese. [89]Propunerea era făcută mai ales familiilor căpeteniilor şi oamenilor cu stare, *tarabostes*. [90]Şi cei care vroiau să-L cunoască pe Dumnezeu, şi aveau darul preoţiei, vor locui chiar la Sarmisegetuza.

[91]Curând au sosit primii tineri doritori ai preoţiei celei noi. [92]Erau cinci băieţi, Gruiu, Vercu, Dragoş, Zogru şi Şoimu, şi trei fete, Sorana, Zorela şi Simina. [93]De băieţi va avea grijă Călin, fiul Lui Zamolxe, iar de fete Bendisa şi nurorile ei, Gema şi Iza, soţiile lui Călin. [94]Marele Lup Alb, preot al Zeului Dumnezeu, va ţine lecţii alături de Zamolxe.

[95]Timpul învăţăturii va fi de un an. [96]Clase noi se vor forma doar la începutul fiecărui anotimp. [97]Astfel, într-un an se vor înfiinţa patru grupe de învăţăcei.

[98]Pentru început Zamolxe le-a făcut cunoscut tinerilor, veniţi la învăţătură, despre organizarea şcolii, modul de predare şi orarul cursurilor. [99]Şi de la primele lecţii El le-a vorbit despre unirea sacră Dumnezeu-Domnazâna, despre spirite şi zei, aşa cum învăţase de la Pitagora şi de la alţi preoţi, pe unde umblase în lume.

[100]Treptat şcoala s-a mărit, alţi tineri au venit să înveţe tainele preoţiei de la Zamolxe. [101]Se dusese deja vestea hăt departe. [102]Multe dintre marile căpetenii ale dacilor aflaseră despre generozitatea şi înţelepciunea Lui Zamolxe Arianul, preotul de la Sarmisegetuza.

[103]Iar pentru acei tineri care nu ştiau alfabetul dacic, Zamolxe a organizat clase aparte. [104]Ei învăţau scrierea pe plăcuţe de lemn ceruit, pe pergamente

cerate, pe diferite țesături textile ceruite şi pe pergamente şi papirusuri aduse de negustorii greci în Dacia. [105]Toate cele necesare cursanților erau oferite gratuit de către şcoală.

[106]Zamolxe îşi preda oral învățăturile, după felul cum deprinsese în timpul călătoriilor Lui prin lume. [107]Învățăceii nu luau notițe, căci Zamolxe le spusese că „înțelepciunea trebuie să se dezvolte în minte, nu să fie scrisă", tot aşa cum Lui Zamolxe îi spusese maestrul Pitagora, la începutul uceniciei sale în insula ioniană Samos. [108]Şi multe prelegeri se țineau în preajma focului sacru care purifica sufletul omului.

[109]Iar tinerilor care urmau şcoala zamolxiană li se recomanda, dar nu era obligatoriu, să fie vegetarieni, în cele ale mâncării, precum era şi Zamolxe. [110]Lor li se explica de ce preoțimea nouă a dacilor trebuia să urmeze practica nonuciderii. [111]Căci preoții Lui Zamolxe trebuiau să fie exemple pentru oamenii care căutau salvarea la Dumnezeu Tatăl şi Domnazâna Mama.

[112]Învățăceii vor fi pregătiți în matematică, astronomie şi medicină sacerdotală. [113]Vor învăța ce înseamnă cu adevărat *justiția*. [114]Şi vor fi instruiți să prețuiască valorile dreptății, adevărului şi responsabilității personale, ale prieteniei şi iubirii, ale curajului şi dăruirii pentru binele colectiv.

[115]Şi treptat, la şcoala Lui Zamolxe, au venit mulți tineri şi tinere. [116]Existau acum trei grupuri diferite. [117]În primul rând erau cei care vroiau să devină sacerdoți şi medici. [118]Ei proveneau de obicei din familii preoțeşti mai vechi, din presbiteri şi presbitere care doreau ca urmaşii lor să ştie noile învățături ale Lui Zamolxe. [119]Prin ei Zamolxe vroia să ridice şcoli de învățătură în toată Dacia. [120]Şi aşa înțelepciunea să îndrepte tot omul şi neamul dacilor la lumina Lui Dumnezeu. [121]Zamolxe scrisese deja în limba dacă un tratat de medicină naturistă pentru folosul tinerilor la preoție.

[122]Un alt grup îl formau cei care vroiau să învețe arta conducerii. [123]Erau tineri şi tinere aleşi dintre copiii de nobili *tarabostes* şi dintre cei ai unor căpetenii militare. [124]Ei vor veghea dreptatea socială, vor fi judecători, menținători ai ordinii şi militari de carieră. [125]Ca oşteni, comandanți de trupe, exarhi şi cavaleri zamolxieni, ei vor învăța să mânuiască armele şi să construiască *dave*, cetăți militare fortificate cu valuri de pământ, şanțuri de apărare şi palisade întărite.

[126]Al treilea grup era cel care învăța despre negoț, agricultură şi meşteşuguri. Zamolxe a organizat la Sarmisegetuza ateliere unde se fabricau unelte de lucru, printre care şi roata olarului.

[127]Treptat şcoala de la Sarmisegetuza a transformat inimile celor care o urmau, căci ei se luminau pe zi ce trecea la o viață pe care părinții lor nu au cunoscut-o vreodată. [128]Din focul sacru dacic a renăscut o generație de oameni ai luminii sufletului.

[129]Adesea, la lecții, Zamolxe le spunea: „Adevărata comoară a unui om este împlinirea spirituală. [130]Un sacerdot dac, pe lângă iscusința de a conduce ritualuri ale focului, trebuie să fie şi un înțelept. [131]Cu adevărat are înțelepciune

doar acela care poate să facă legătura directă între facultățile sale mentale şi cunoştințele sufletului. [132]Şi acestea din urmă sunt inepuizabile. [133]Drumul de urmat către înțelepciune duce la cunoştințele sufletului, susținut de experiența dobândită prin judecată şi deducție. [134]Şi astfel se ajunge la concluzii de valoare. [135]În schimb simpla abilitate mentală nu generează concluzii decât pe baza experienței".

[136]Sorana, una dintre cursante a întrebat: „Cum putem face deducții corecte?" [137]Şi Zamolxe a răspuns: „Înțelepciunea şi deducția se completează reciproc. [138]Înțelepciunea vine din suflet pe când deducția din rațiune şi experiență".

[139]Atunci Dragoş a întrebat şi el: „De unde se adună înțelepciunea omului?" [140]Şi Zamolxe a răspuns: „Parte din ea o moştenim din viețile anterioare, ca zestre spirituală. [141]Dar nu putem spune aceasta şi despre rațiune şi experiență, căci ele trebuie dobândite şi cultivate în viața prezentă. [142]De aceea ne străduim să acumulăm experiență şi să o judecăm prin prisma rațiunii. [143]Dar saltul spiritual al fiecăruia este făcut doar atunci când deducția rezultată, ca o concluzie din rațiune şi experiență, lucrează împreună cu înțelepciunea sufletului. [144]Voi tinerilor, pentru că ați optat pentru preoția dacică, aveți deja prezentă în voi calitatea înțelepciunii. [145]La ea se va adăuga dezvoltarea rațiunii şi experiența. [146]De acestea două veți beneficia aici la şcoală. [147]Veți studia cum să gândiți logic şi veți acumula experiență ce va fi folositoare profesiei pe care v-ați ales-o. [148]Dar în momentul în care veți reuşi ca deducția, rezultată din rațiune şi experiență, să vă fie asociată cu înțelepciunea sufletului, atunci ați intrat în procesul creator al vieții. [149]Inspirația însoțeşte acest proces ca o dinamică ce ne arată cum să ne manifestăm într-un fel sau altul şi cum să luăm decizii şi să acționăm ca atare. [150]Participarea voinței personale la această activitate creatoare îl ridică pe om la nivelul de semizeu, îl apropie de Dumnezeu şi Domnazâna. [151]În acest mod viața îi este sacralizată. [152]A trăi cu scop divin este singurul mod de a vieții cu adevărat, de a simți din plin că eşti viu".

[153]Gruiu, şi el unul dintre învățăcei, a întrebat: „Cât de vii putem spune că suntem, domnul nostru?" [154]Şi Zamolxe a răspuns: „Gradul de vitalitate este dat de sufletul, mintea şi trupul omului. [155]În esența ei vitalitatea este o realitate a gradului de conştientizare a existenței sufletului, nicidecum manifestarea materiei. [156]De reținut este şi faptul că înțelepciunea face legătura cu transcendența sufletului, pe când rațiunea şi experiența cu realitatea materială. [157]Veți învăța pe parcurs cum factorul material izvorăşte din cel transcendental, care practic creează şi transformă materia. [158]Treptat veți înțelege puterea spiritului asupra materiei. [159]Putem spune, prin urmare, că deşi vitalitatea este dată de suflet, ea se exprimă şi prin minte şi prin trup ca să fim zgriminteşi şi sănătoşi.

[160]Apoi Gruiu a zis: „Domnul nostru, aceste idei ni se par destul de greu de înțeles, dar cu timpul ne vom strădui să le pricepem".

[161]Învățătura înaltă a transformat în bine pe cursanți de la Sarmisegetuza. [161]În prezența Lui Zamolxe sufletele lor se manifestau în lumină. [162]Odată Zamolxe le-a spus: „Toate se trag din suflet. [163]Atât cele bune cât şi cele rele, ale ființei noastre întregi, se revarsă din suflet. [164]Cât priveşte îngrijirea de sine, a minții şi a trupului, trebuie să o dăm în primul rând sufletului şi atunci şi capul şi restul trupului deopotrivă or s-o ducă bine”.

[165]De multe ori Zamolxe le atrăgea învățăceilor atenția asupra importanței legăturii omului cu natura zicându-le: „Omul are cu natura un dialog continuu. [166]Natura este pentru om o călătorie spre perfecțiune. [167]În tot acest timp natura i se relevă omului din ce în ce mai profund. [168]Omul astfel echilibrat este parte din natură şi înțelege cel mai bine zeitățile”.

[169]Şi pas cu pas învățăturile pe care Zamolxe le deprinsese în cursul uceniciei Sale în Ionia, în Babilon şi în Egipt au fost deprinse de învățaceii Săi de la Sarmisegetuza.

[170]Uneori Bendisa, soția Lui Zamolxe, ținea câte o lecție aparte. [171]Vroia să le insufle cursanților respectul dintre bărbat şi femeie spunându-le: „Conştiința iubirii este înțelepciunea care-l apropie pe om de Dumnezeu. [172]Să țineți minte că iubirea este cea mai bună religie. [173]Ea începe cu simpatia pentru cineva, apoi se consolidează cu forța atracției care prin transmutare în iubire atinge apogeul în adorația persoanei iubite. [174]Cerul ne face să căutăm, pământul să iubim, soarele să trăim, luna să visăm”.

[175]Alteori Bendisa le-a vorbit învățăceilor despre zeități şi relația aparte bărbat-femeie şi despre psihologia sexelor astfel: „Zeitățile sunt în perechi de zâni şi zâne. [176]Bărbatul emulează cu perechea lui feminină spiritele lor. [177]Bărbatul este ca un vultur puternic vrând să domine spațiul. [178]Pentru măreția gloriei supreme el poate să zboare până la capătul pământului. [179]Bărbatul luminează mințile prin rațiune, căci poate gândi profund şi vorbi minții. [180]El se manifestă în primul rând cu mintea. [181]Femeia este ca mierla care cântă dorind să cucerească sufletul. [182]Pentru virtutea divină ea poate să zboare de acolo de unde începe cerul. [183]Femeia dă iubire inimii, căci poate intui adânc şi vorbi sufletului. [184]Ea se manifestă în primul rând cu inima”.

[185]Şi Bendisa le mai vorbea şi despre viața casnică armonioasă astfel: „Este foarte importantă existența permanentă în căminele voastre a focului sacru mai cu seamă în opaițe arzând continuu. [186]Vatra de gătit a casei nu poate fi considerată sacră. [187]Bărbatul aprinde focul sacru dacic într-un cămin nou şi femeia îl întreține. [188]Partenerii sunt egali şi complementari, comuniunea dintre ei este fondată pe iubire şi respect reciproc”.

[189]În ziua de Sânziene s-a încheiat la Sarmisegetuza anul de studiu al primului grup de tineri la învățătura preoției zamolxiene. [190]Cei cinci băieți şi trei fete au absolvit şcoala Lui Zamolxe. [191]Ca semn distinctiv al preoției ei vor purta veşminte albe, cingătoarea împodobită şi toiagul sacerdotal având sculptat, la

capătul de sus, capul de şarpe ca simbol al înțelepciunii.

[192]În cursul ceremoniei de inițiere şi hirotonisire toți absolvenții au primit nume preoțeşti. [193]Aceasta le va schimba destinul în noua lor calitate de preoți daci zamolxieni.

[194]Apoi absolvenții s-au pregătit să se întoarcă acasă. [195]Printre ei era şi Gruiu, tânărul venit de peste munții, dinspre răsărit, de la triburile carpilor.

[196]Şi Zamolxe l-a întrebat pe Gruiu: „Când pleci?” [197]„Poimâine, domnul meu. [198]Am trimis vorbă la tata. Vor veni câțiva oşteni de-ai noştri să mă ia acasă” a răspuns el. [199]„Ia spune-mi, unde locuieşti acolo la răsărit?” l-a mai întrebat Zamolxe. [200]Şi Gruiu a răspuns: „Noi avem pământuri multe în jurul unui vârf de munte pe care-l numim Toca”. [201]Şi se gândea Zamolxe: „Toca? Zeul Thoth mi-a spus despre un munte cu un nume asemănător cu al Lui”.

[202]Şi Zamolxe a mai vrut să ştie: „Se observă ceva deosebit acolo pe vârful Toca?” [203]Gruiu a răspuns: „Da, într-adevăr este ceva neobişnuit. [204]În fiecare an, la vreo cincizeci de zile după înflorirea sânzienelor, noi vedem aşa în văzduh o umbră ca o piramidă. [205]Nu ştim de unde vine, dar ne minunăm foarte tare. [206]Şi înainte de asta, chiar la răsăritul soarelui vedem Calea Cerului. [207]Noi spunem că este un drum pe care Dumnezeu ni-l deschide ca să arate sufletului încotro să se ducă spre lumină. [208]La acel timp este Sărbătoarea Muntelui când ne veselim şi încingem hore. [209]Cei care locuiesc la şes se închină muntelui Toca al nostru care este sacru, căci acolo au trăit oamenii urieşi. [210]Mai jos de Toca se află Jgheabul Urieşilor”.

[211]Atunci Zamolxe şi-a amintit de vorbele zeului Thoth şi a înțeles că s-au adeverit. [212]Şi i-a mai spus lui Gruiu: „Aş dori să văd şi Eu muntele acela şi să iau parte la sărbătoarea voastră”. [213]„Bucuros, domnul meu. Vino cu noi când îmi vor sosi însoțitorii” a răspuns tânărul preot.

[214]Şi Zamolxe, Marele Lup Alb şi alți doi tineri preoți, curioşi şi ei să vadă minunea de pe vârful muntelui Toca, s-au pregătit să meargă în vizită la arienii de la răsărit. [215]Gruiu era bucuros că părinții lui vor avea ocazia să-L cunoască pe înțeleptul de la Sarmisegetuza, cel care-l pregătise pe fiul lor pentru profesia de preot zamolxian.

[216]Şi când micul grup de la Sarmisegetuza a ajuns la părinții lui Gruiu toți a fost primiți cu drag. [217]La timpul potrivit s-a organizat urcarea lor la munte.

[218]Era dimineața, la răsăritul soarelui, când Zamolxe a putut să vadă cu ochii Lui Calea Cerului care arăta sufletului drumul spre Dumnezeu. [219]Pe cer se vedea piramida. [220]Zamolxe era uimit şi şi-a spus. „Mulțumescu-Ți Zeule Thoth că ne arăți calea spre cer nouă dacilor. [221]Această piramidă este făcută de Dumnezeu. [222]Şi este mai sacră decât toate piramidele Egiptului care sunt ieşite din mâini omeneşti”.

[223]Apoi Zamolxe s-a întors acasă la Sarmisegetuza.

CAPITOLUL 11

Zamolxe Marele Preot al dacilor. Se schimbă inimile dacilor. Venerarea vieții nu a idolilor. Zamolxe devine rege. A treia schimbare la față a Lui Zamolxe. Primirea Legilor Belagine de la Zâna Vesta. Reformele sociale la daci.

[1]Au trecut anii şi Lui Zamolxe I s-a dus vestea de mare înțelept. [2]La şcoala Lui veneau nu numai tinerii din triburile dacilor, dar şi din cele ale altor traci. [3]Sacerdoții medici, pregătiți la şcoala de la Sarmisegetuza, erau din ce în ce mai cunoscuți în lume sub numele de preoții Lui Zamolxe. [4]Se credea despre ei că trezeau sufletul, ascuțeau mintea şi învlăguiau trupul. [5]Şi a sosit timpul ca ei să-L numească pe Zamolxe, Marele Preot al dacilor.

[6]Se apropia ziua de Sânziene şi treptat s-au strâns la Sarmisegetuza peste cinci sute de sacerdoți daci de pretutindeni. [7]Va fi o mare adunare la vatra Zânei Vesta. [8]Şi când ziua a sosit a fost pregătită pe vatra focului o grămadă mare de lemne aduse din pădure. [9]După-amiază s-a format un grup de opt tineri care vor purta torțele de aprindere a rugului. [10]Un număr de doisprezece sacerdoți, şase bărbați şi şase femei, vor îndeplini ritualul focului sacru dacic. [11]Ei vor face invocații către toți zeii neamului.

[12]S-a lăsat seara şi torțele au fost aprinse rând pe rând ca să lumineze peste tot. [13]La focul sacru se aflau strânşi sacerdoții daci, iar în spatele lor era poporul de rând. [14]Întreaga adunare aştepta cu sufletul la gura ceea ce va urma.

[15]Şi Doştana, preoteasă şi Zână a Focului Sacru, a aprins lemnele rugului cu făcliile aduse de la vatra focului nemuririi de cei opt tineri. [16]Strigăte înălțătoare au erupt din sute de piepturi: Ave, ave, ave! [17]Grupul sacerdoților a invocat în cor puterea zeităților, pe Dumnezeu şi pe Domnazâna, să coboare în ființa primului Mare Preot al neamului dacilor, Zamolxe.

[18]Când totul s-a sfârşit a urmat un mare ospăț. [19]La despărțire de oameni Zamolxe a luat cuvântul de rămas bun spunându-le: „Munții noştri sunt toți sacri, sunt cogaioni. [20]Urcând pe munți ne apropiem de Dumnezeu şi Domnazâna. [21] Să ai drum în pace popor de la izvor!”

[22]După un timp s-a format la Sarmisegetuza Sfatul Înțelepților având douăzeci şi patru de bărbați şi femei. [23]Doisprezece dintre ei stăteau la Sarmisegetuza, iar ceilalți doisprezece, mai tineri, călătoreau neîncetat prin Dacia ca trimişi ai Marelui Preot să lumineze poporul.

[24]Şi Zamolxe, cu marea-I putere preoțească, dorea să facă reforme cu ajutorul tinerilor pe care-i învățase la Sarmisegetuza şi cărora le-a spus odată: „Încrederea unui singur om mişcă munții. [25]Eu am câțiva credincioşi şi cu ei voi schimba inimile dacilor ca ei să ajungă un popor mare şi înțelept. [26]Preotul dac trebuie să cunoască tainele cerului şi ale pământului”.

[27]Aşa Zamolxe a continuat să dea oamenilor învățătura sănătoasă, cea a

sufletului. [28]Şi îi îndemna pe daci să prețuiască pe bătrânii înțelepți.

[29]La acea vreme s-a răspândit şi mai mult obiceiul ofrandelor, când pe mese întinse gospodarii îşi ofereau prinosul, produse care apoi erau date la cei nevoiaşi de către preoți şi preotese.

[30]Se ştia şi despre calendarul dacic în care anul nou începea primăvara când ziua era egală cu noaptea.

[31]Şi Zamolxe, Marele Preot, a întemeiat ordine călugăreşti, pentru bărbații şi femeile care trăiau retraşi în peşteri şi prin munții sacri cogaioni. [32]Se ştia despre aceşti asceți că erau discipoli ai Marelui Preot, sihaştri celibatari, vegetarieni, oameni de o înaltă ținută spirituală care trăiau simplu, frumos şi drept în simbioză cu natura. [33]Aceşti pustnici purtau adesea Crucea Lui Zamolxe, crucea care avea în centrul ei floarea vieții reprezentând soarele ca simbol al Lui Zamolxe. [34]Asceții erau respectați de popor, căci ei deveniseră păstrători ai înțelepciunii şi ai Legilor Lui Zamolxe.

[35]Şi preoții şi preotesele care făcuseră şcoala zamolxiană la Sarmisegetuza reveneau adesea acolo să se mai scalde în puternica lumină a zeilor. [36]Aşa mai primeau îndumări de viață, vorbe de înțelepciune şi lumină în suflete. [37]Lor Zamolxe le spunea: „Religia noastră este ancorată în ritmurile naturii şi ale vegetației. [38]Religia noastră hrăneşte viața, căci noi nu avem zei plăsmuiți, ci pe cei care au menire în trăirile noastre. [39]Zeitățile noastre sunt principii de viață, fenomene ale naturii, legi ale evoluției, abstractizări, şi tot ce poate fi legat de creația din Dumnezeu şi Domnazâna, care-şi distribuie manifestările în forme multiple. [40]Nu există legătură între zeitățile noastre şi idolatria. [41]Noi nu ne închinăm la idoli, ci venerăm viața. [42]Suntem ființe conştiente, suntem conştiința zeilor! [43]Avem capacitatea de a fi parțial zei, adică semizei, deoarece acolo unde există conştiință se află şi identitatea acelei conştiințe".

[44]Mulți dintre nobilii de seamă, *tarabostes*, puternicii conducători ai dacilor, aflaseră de la preoțimea zamolxiană despre Marele Preot Zamolxe, înțeleptul de la Sarmisegetuza.

[45]Şi într-o zi, în marea sală de la Sarmisegetuza, s-au strâns multe căpetenii. [46]Toți ştiau ce va urma, Zamolxe va fi numit vicerege şi astfel va fi asociat la domnia regelui Scander. [47]Câțiva oşteni purtau totemul cap de lup dacic ca simbol al neamului. [48]În liniştea care a urmat, Scander, regele triburilor dacice din toată aria Sarmisegetuza, munții înconjurători şi ținuturile de la câmpie, a luat cuvântul. [49]Şi le-a spus celor prezenți: „Astăzi este un moment înălțător pentru neamul dacilor. [50]Ştiți prea bine că suntem oameni aspri şi ne războim des între noi. [51]De acum vrem ca să înceteze lupta dintre frați şi să avem la conducerea neamului nostru un om al Lui Dumnezeu. [52]El este învățat, a colindat lumea şi ne-a adus înțelepciune. [53]Dumnezeu s-a îndurat de noi. [54]De astăzi noi dacii de pe aceste locuri vom avea un vicerege, pe Zamolxe, Marele Preot. [55]Eu Scander, regele vostru, Îl chem să-mi fie alături la domnie".

[56]Mulțimea a izbucnit în urale, arcașii de afară au tras săgeți spre cer. [57]Iar căpeteniile de pe platforma unde se aflau Scander și Zamolxe și-au strâns fiecare pumnul mâinii drepte și l-au adus lângă inimă, ca semn de credință și supunere noului vicerege.

[58]Și după înălțarea Sa la domnie, alături de regele Scander, Zamolxe avea grijă în continuare de școala de la Sarmisegetuza. [59]De fiecare dată Zamolxe Își găsea timp să-i îmbărbăteze pe tineri cu spusele Lui. [60]Învățăceii le știau pe de rost ca metodă generală de tămăduire astfel: [61]„După cum nu trebuie să încercăm a îngriji ochiul fără să ținem seama de cap, [62]nici capul nu poate fi îngrijit neținându-se seamă de corp, [63]tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul. [64]Trebuie cunoscut întregul ca să poți vindeca partea și nu poți vindeca cu adevărat partea dacă întregul este bolnav. [65]Și cum sufletul este marele întreg pentru om, de la suflet se porneşte pentru a vindeca ce este mai jos de el, precum apa izvorului care curăță ceea ce i se iveşte în cale. [66]Și când sufletul se vindecă pot fi vindecate și mintea și corpul”.

[67]A trecut aproape un an de când Zamolxe era asociat la domnia regelui Scander. [68]Ca vicerege vizita des căpeteniile triburile dacilor și așa au încetat vrajbele dintre ele. [69]Ca Mare Preot, Zamolxe se gândea la aducerea pentru neam a unor legi frumoase, Legile Belagine, Legile Blajinilor. [70]Ca după aceste legi omul să-și trăiască viața simplu, frumos și drept, în frăție cu natura și în moderație, cumpătare și hărnicie. [71]Și așa spiritul creator al omului să năzuie la contopire cu cel al Lui Dumnezeu, pe timpul cât omul este încă din viață.

[72]Sosise timpul ca Zamolxe să primească legile sacre ale dacilor. [73]Și El i-a vorbit Marelui Lup Alb, astfel: „De astăzi vreau să fiu cât mai apropiat de Vesta, Zâna Focului Sacru. [74]Voi aprinde focul în fiecare seară și voi sta în meditație. [75]O voi consulta pe zeiță ca să-mi dea legile pentru acest neam. [76]Să nu laşi pe nimeni în preajma mea atunci când sunt la focul sacru dacic”. [77]„Prea bine, domnul meu. Așa voi face” I-a răspuns Marele Lup Alb.

[78]De atunci, în fiecare zi, dimineața și seara, Zamolxe se afla în meditație la focul sacru, câte o oră de fiecare dată. [79]Își lăsa gândurile libere să vină și să plece, astfel primea inspirație de la Vesta, Zâna Focului. [80]Pe zi ce trecea se schimba la față, care Îi devenea din ce în ce mai luminoasă. [81]Și așa Legile Belagine, Legilor Frumoase, pe care vroia să le dea poporului Său, I s-a limpezit în minte.

[82]Și după vreo zece zile Zamolxe i-a mărturisit Marelui Lup Alb: „La focul sacru dacic, în prezența Zeiței Vesta am primit, de la Dumnezeu și Domnazâna, Legile Frumoase. [83]Ele vor face să se nască înțelepciunea în poporul dacilor și ele vor aduce salvarea neamului nostru, a urmaşilor lui și a altor oameni care le vor folosi în lume”.

[84]La acea vreme Marele Lup Alb a scris Legile Lui Zamolxe în limba dacă pe foi de papirus aduse de ei de la Luxor

din Egipt. [85]Apoi aceste legi au fost gravate pe tăbliţe de aur.

[86]Şi primele vorbe de înţelepciune au fost zece porunci, care s-au numit Decalogul Lui Zamolxe. [87]Ele au fost scrise astfel: „Opune-te răului, respectă adevărul, caută dreptatea şi umple-te de lumină în suflet. Urmând acestea puterea întunericului scade (1). [88]Trăieşte în armonie cu oamenii, dar dacă ei nu sunt paşnici trebuie confruntaţi pentru că minţile le sunt stăpânite de întuneric (2). [89]Omul care greşeşte să-şi repare complet faptele rele, dacă mai este posibil, iar dacă nu să-şi primească pedeapsa pentru greşeli (3). [90]Respectă pe oricine, dar dacă cineva nu merită onoarea pe care i-o dai atunci ignoră acea persoană (4). [91] În tot ce faci urmează lumina Lui Dumnezeu (5). [92]Cei care dobândesc Spiritul Înţelepciunii merg în împărăţia Lui Dumnezeu şi sunt nemuritori (6). [93]Lui Dumnezeu sau zeilor nu le face niciodată sacrificii bazate pe omorârea fiinţelor şi pe distrugerea de flori şi fructe; [94]divinităţile nu au nevoie de ofertele materiale ale oamenilor. [95]Sacrificiul tău trebuie înţeles ca renunţarea la dezordine în gânduri, vorbe şi fapte (7). [96]Învaţă de la orice popor ceea ce are mai bun, astfel lumina neamului tău va străluci mai puternic (8). [97]Trăieşte simplu, frumos şi drept (9). [98]Să priveşti flacăra focului sacru, legătura ta cu Dumnezeu (10).

[99]Şi Zamolxe le-a mai spus oamenilor: Acestea sunt poruncile de bază, pentru omul care ar vrea să-şi salveze sufletul. [100]Am mai primit şi alte legi care vor fi treptat cunoscute, dar şi această rugăciune către Tatăl Nostru Dumnezeu şi Mama Noastră Domnazâna: „*Tatăl Nostru Dumnezeu, Mama Noastră Domnazâna,* [101]*Voi care trăiţi în lumină, înţelepţi sunteţi în cer şi pe pământ.* [102]*Aştept darul înălţării Voastre în mine.* [103]*Vreau să primesc harul Vostru în fiecare zi.* [104]*Lumina Voastră să-mi fie ca pâinea de zi cu zi. Să-mi dea înţelepciune sufletului care să-mi lumineze cu putere viaţa.* [105]*Tată Dumnezeu şi Mamă Domnazână rogu-Vă să-mi daţi binecuvântarea Voastră cu lumină, să pot trăi în înţelepciune, mulţumire şi har* [106]*şi focul din inimile voastre să fie şi în inima mea.* [107]*Aşa să fie, aşa să fie, aşa să fie, zău”*.

[108]Şi luptele cu triburile învecinate s-au rărit, dar nu au încetat. [109]Într-o bătălie cu agatârşii, un neam al galilor, undeva mai sus de râul Maris, regele Scander a fost ucis. [110]La Sarmisegetuza a fost jale mare şi în marea sală s-au strâns marile căpetenii ale dacilor. [111]Acolo a avut loc o ceremonie, condusă de un sobor de preoţi, în timpul căreia Zamolxe a fost recunoscut ca rege.

[112]Sosise acum timpul ca Zamolxe să aducă reforme neamului, norme care vor întări şi mai mult statul. [113]Ele vor fi temelie nu numai credinţelor şi instituţiilor religioase, ci şi celor trei clase de oameni – sacerdoţii, militarii şi producătorii în patru domenii principale: [114]Domeniul instituţiilor religioase (1). [115]Sacerdoţii zamolxieni, absolvenţi ai şcolii de la Sarmisegetuza, se vor ocupa de răspândirea în popor a preceptelor religioase. [116]Se interzicea complet practica jertfelor. [117]Se construiau noi temple şi sanctuare; [118]Domeniul sistemului de educaţie (2). [119]Preoţimea

zamolxiană era cea care va educa în şcoli tânăra generație; [120]Domeniul justiției (3). [121]Judecătorii comunităților erau aleşi dintre acei oameni care învățaseră arta conducerii la şcoala de la Sarmisegetuza sau la şcolile afiliate ei. [122]Sfatul bătrânilor îi va ajuta în judecarea cazurilor de dreptate socială şi în luarea deciziilor corecte; [123]Domeniul mijloacelor de informare în masă (4). [124]Se instituia funcția de trimis special regal având şi atribuția de crainic, olăcar al regelui. [125]Crainicii aveau misiunea de a anunța poruncile regale oriunde era necesar fiind ajutați la împlinirea lor de către conducătorii militari ai locului.

[126]Şi la Sarmisegetuza, Zamolxe a organizat inițieri pentru tineri ca fii sau fiice ale soarelui sau fii sau fiice ale lunii. [127]La temple au luat amploare ritualurile de trecere pentru generațiile de vârste diferite, la naştere, la pubertate, la adolescență, la maturitate şi la felurite alte ocazii din viața oamenilor.

[128]Şi într-o zi, la Sarmisegetuza, a sosit o delegație persană condusă de generalul Megabazos. [129]Grupul de douăzeci de persoane, nobili şi oşteni, vroiau să-L vadă pe Zamolxe, regele dacilor. [130]Purtau cu ei un mesaj din partea lui Darius, regele perşilor. [131]Oaspeții au fost invitați în sala mare să-L întâlnească pe regele Zamolxe care i-a întâmpinat în graiul persan zicând: „Bun sosit pe pământurile noastre. [132]Sunteți oaspeți şi după obiceiul nostru strămoşesc vă primim cu bucurie, cu pâine şi sare".

[133]Îndată au venit femei tinere care, de pe tipsii de aur, i-au servit pe oaspeți cu pâine şi sare. [134]Apoi li s-a dat apă în cupe de aur.

[135]Şi Zamolxe i-a vorbit generalului Megabazos, pe care îl cunoscuse cu ani în urmă în Babilon, întrebându-l: „Ce mai face măritul rege Darius?" [136]Generalul I-a răspuns: „Închinare domnul nostru Zamolxe, rege al geților şi preot al Lui Zaratuştra. [137]Măritul Darius, Regele Regilor, este bine. [138]Noi aducem un mesaj din partea lui. Iată-l!"

[139]Şi Zamolxe a luat scrisoarea ce I-a fost întinsă, a desfăcut-o şi a citit: *Către regele geților Zamolxe, preot al Lui Zaratuştra.* [140]*Eu, Darius regele perşilor, Îți transmit binețe de aici din capitala imperiului, Pharsa.* [141]*Poate Te întrebi de ce noi perşii nu am ajuns încă pe meleagurile voastre acum când suntem cea mai puternică împărăție din lume, stăpânind pământuri de la Marea Egee şi Egipt până la munții cei mari în țara inzilor.* [142]*Află dar că Mi-am ținut promisiunea pe care Ți-am făcut-O cu ani în urmă în Babilon, aceea că perşii nu vor încerca să vă cucerească.* [143]*Noi ştim că prin Tine neamul geților slujeşte lumina spiritului.* [144]*Şi mai află că în cursul campaniei pe care am organizat-o acum câțiva ani împotriva sciților a trebuit să luptăm cu grupuri de geți acolo între Istru şi Pontul Euxin.* [145]*Ei ne-au atacat pe noi perşii, care pornisem în campanie contra sciților, nicidecum a geților.* [146]*După ce am trecut fluviul Istru am fi putut să ne angajăm în lupte cu geții urcând pe valea fluviului Tyras, pe pământurile voastre,* [147]*dar am preferat să mergem doar împotriva sciților prin stepe trecând de fluviul Borysthenes, până la fluviile Tanais şi Atel.* [148]*Geții s-*

au convins că nu avem intenţii ostile faţă de ei, după care ne-au lăsat în pace. [149]*Rege Zamolxe, ca semn de preţuire pentru că eşti Om al luminii, al dreptăţii şi al adevărului, Îţi trimit din partea Mea un coif de aur.* [150]*Fie ca lumina Lui Ahura Mazdah să continue să strălucească în voi neamul geţilor.* [151]*Darius, Regele Regilor*.

[152]Şi Zamolxe a terminat de citit scrisoarea regelui persan Darius. [153]Apoi generalul Megabazos, conducătorul delegaţiei persane, a păşit în faţă însoţit de un nobil persan. [154]A scos coiful de aur împachetat într-o pânza fină şi l-a aşezat pe o tipsie de aur purtată de nobilul însoţitor.

[155]Şi generalul a luat coiful de aur şi s-a apropiat de Zamolxe. [156]Apoi ceremonios, cu un gest de respect deplin, I la aşezat pe cap zicând: „În numele marelui Darius, imperiul persan, cel mai puternic din lume, Îl recunoaşte pe Zamolxe Arianul ca rege al geţilor. [157]Drept pentru care primeşte Măria Ta acest coif de aur de la Darius, Regele Regilor”.

[158]Marele Lup Alb a tradus imediat, vorbele generalului, pentru toţi cei prezenţi. [159]Oamenii au izbucnit în urale strigând: „Ave! Ave! Ave!” [160]Apoi s-a făcut linişte şi Zamolxe le-a vorbit tuturor: „Măritul Rege al perşilor este foarte generos. [161]Cu adevărat Darius este Regele Regilor. [162]Iată că nu şi-a încălcat promisiunile”.

[163]Spre seară, în cinstea oaspeţilor persani, Zamolxe a pregătit un foc sacru, aşa cum se obişnuia la perşii zoroastrieni. [164]Şi, spre uimirea tuturor celor prezenţi, Zamolxe a făcut invocaţii în limba avestană. [165]În timpul acela, generalul Megabazos, conducătorul delegaţiei perşilor, se gândea cu uimire: „Iată pe unde poate străluci lumina Zeului nostru Ahura Mazdah! [166]N-aş fi crezut vreodată că voi vedea focul sacru al Lui Zaratuştra pe aceste meleaguri!”

CAPITOLUL 12

Zamolxe se retrage de la domnie. Dacii sunt poporul Lui Dumnezeu. Despre tradiţia străbună. Pitagora vine în Dacia. Profeţiile Lui Zamolxe. Plecarea la zei a Lui Zamolxe.

[1]La acea vreme atacurile armate ale agatârşilor asupra dacilor au făcut ca sarcinile regale ale Lui Zamolxe să fie mai dificile. [2]Trebuia să răspundă cu forţă şi asta a făcut ca în mintea Sa să se ducă o luptă între îndatoririle de rege şi cele de Mare Preot. [3]Şi Zamolxe S-a gândit adânc şi a înţeles că împlinise ceea ce-şi dorise pentru neamul dacilor. [4]A înţeles că trebuia să renunţe de a fi rege.

[5]Şi curând Zamolxe a strâns marile căpetenii ale dacilor, în sala mare de la Sarmisegetuza, şi le-a vorbit astfel: „Sunt un om al păcii, nu al războiului. [6]Dar un rege este uneori nevoit să facă război pentru a-şi apăra poporul. [7]Legământul meu cu Dumnezeu mă opreşte să dau ordine să fie omorâţi duşmanii. [8]Trebuie să aleg, ori să fiu un rege aşa cum e nevoie, ori un preot al Lui Dumnezeu. [9]Şi hotărârea Mea este luată, vă rog să o respectaţi. [10]Voi rămâne doar preot al Lui

Dumnezeu şi va trebui ca de astăzi să vă alegeți un alt rege”.

[11]S-a lăsat o liniște adâncă şi Zamolxe a părăsit demn sala. [12]Dacii au înțeles lupta care se ducea în sufletul Lui Zamolxe. [13]Şi în aceeaşi zi ei au hotărât ca rege să le fie marea căpetenie Gelu. [14]Ceremonia învestiturii noului rege a decurs exact ca cea făcută la încoronarea Lui Zamolxe. [15]A fost condusă de un sobor de preoți şi preotese în frunte cu Arian şi soția lui Rodia, preoteasă şi ea. [16]Mai târziu noul rege Gelu a mutat capitala regatului.

[17]După retragerea de la domnie, Zamolxe a avut mai mult timp să se ocupe de hrana spirituală a oamenilor. [18]Şcoala de la Sarmisegetuza s-a extins cu noi aşezăminte în principalele cetăți ale țării.

[19]Odată Zamolxe Şi-a amintit despre cele vorbite la Ierusalim cu profetul Zaharia. [20]Atunci Zaharia Îi împărtăşise Lui Zamolxe marele secret al iudeilor, taina luminii sacre aprinsă o dată pe săptămână în casele lor, obiceiul Sabatului. [21]Aşa Zamolxe a vrut să crească lumina în sufletele copiilor dacilor. [22]Şi a pregătit la Sarmisegetuza un rug sacru numai pentru copii ca să le deschidă sufletele către lumină. [23]De atunci, pe oriunde a mers prin Dacia, Zamolxe Şi-a găsit mereu timp să facă ruguri sacre anume pentru copiii rumânilor.

[24]Şi aşa aprinderea rugului pentru copii a devenit un obicei la daci şi a fost urmat veac de veac de neamul lor în casele celor cu râvnă pentru Dumnezeu. [25]Fie că era aprinsă în case cu lumânări, fie afară la focul dacic, lumina Lui Dumnezeu era cunoscută din copilărie de copiii dacilor. [26]Şi ei creşteau în înțelepciune din fragedă copilărie, tot aşa cum creşteau şi copiii iudeilor după obiceiul neamului lor. [27]Că dacii învățau de la orice popor ce era bun şi astfel lumina neamului lor strălucea şi mai puternic, aşa cum le spunea Decalogul Lui Zamolxe.

[28]Anii au trecut şi Zamolxe a reuşit să-şi facă învățătura cunoscută printre multe dintre triburile dacilor şi tracilor, de-o parte şi de alta a fluviului Istru, până la fluviul Borysthenes în est, iar în vest până peste fluviul Tibiscos.

[29]Cu timpul neamurile agatârşilor şi ale altor gali, s-au amestecat cu cele ale tracilor şi până la urmă au devenit un singur popor al rumânilor.

[30]Şi într-o zi Zamolxe a primit o epistolă, adusă de negustorii greci din insula Samos, de la Nestor, prietenul Său. [31]În ea se scria astfel: „*Mărite Preot şi prieten al meu, închinare.* [32]*Află că am fost la Croton şi m-am întâlnit cu înțeleptul Pitagora.* [33]*El este bine sănătos, dar are probleme cu concetățenii de acolo care se opun învățăturii lui.* [34]*Mi-a încredințat o scrisoare, pentru Tine Domnul meu, pe care o trimit aici cu a mea.* [35]*Află că anul acesta nu pot veni în Dacia, dar este sigur că voi fi acolo în cel următor.* [36]*Primeşte din partea mea, binețe şi urări de sănătate. Nestor*.

[37]Zamolxe era nerăbdător să afle veştile de la Pitagora. [38]Şi i-a deschis cu emoție scrisoare şi a citit: „*Binețe de la Pitagora, către Zamolxe.* [39]*Îți scriu*

discipolul meu de aici din Croton. [40]*La cei şaptezeci şi unu de ani ai mei mă simt încă bine.* [41]*Am noroc cu soţia mea Theano care, mai tânără fiind, are grijă de mine.* [42]*Am probleme aici la şcoala mea şi cu ordinul spiritual înfiinţat de mine.* [43]*Dar Îţi scriu mai ales din alte motive.* [44]*Am cercetat neamurile care se găsesc prin aceste părţi de lume unde, în afară de greci, s-au stabilit latini, etrusci şi alte triburi.* [45]*De curând a avut loc un moment aparte pe care Ţi-l transmit.* [46]*Regele etrusc Tarquinius Superbus, al aşezării numită Roma, a fost înlăturat de supuşii săi latini, romanii.* [47]*Află dar că aceşti latini sunt veniţi de pe acele meleaguri ale voastre din Tracia.* [48]*O legendă a latinilor vorbeşte despre eroul lor întemeietor, tracul Eneeas.* [49]*Latinii sunt oameni dârji şi disciplinaţi, au în sânge simţul libertăţii tot aşa ca şi voi geţii.* [50]*Regele etrusc era un tiran, romanii preferă acum să trăiască sub forma politică de republică.* [51]*Ei preţuiesc dreptatea,* iustitia *şi curajul,* virtus*, calităţi izvorâte din cunoaştere.* [52]*Latinii vor creşte în putere şi au mare viitor.*

[53]*Cunosc obiceiurile religioase ale romanilor şi latinilor, le-am aflat ritualurile şi comportamentul sacerdoţilor, preoţi, preotese şi vestale.* [54]*Mare parte dintre aceste practici sacre le aveţi şi voi geţii.* [55]*Romanii nu aduc zeilor ca jertfe fiinţe vii, ci înţeleg mult mai bine, chiar şi decât grecii, că sacrificiile către zeităţi sunt rele şi aducătoare de dezastre şi suferinţă.* [56]*Iar când aceşti latini se vor uni atunci şi soarta noastră a grecilor, de pe aceste locuri din lume, va fi pecetluită.*

[57]*Am ţinut să ştii detalii despre un trib de-al vostru care a ajuns pe aceste pământuri, pentru că vă seamănă.* [58]*Am cercetat şi scrierea pe care ei o numesc latină.* [59]*Este aceeaşi cu a voastră a geţilor pe care eu o cunosc de pe pergamentul scris de Tine în Samos cu ani în urmă, şi pe care l-am luat aici cu mine la Croton.*

[60]*Cât despre poporul Tău, geţii, Te îndemn să-l statorniceşti în* logos*,* justiţia*, cum spuneţi voi dreptăţii şi adevărului.* [61]*De dârzenie ştiu că aveţi parte de când lumea.* [62]*Tracii au fost odată cel mai civilizat neam din lume de la care şi noi grecii am învăţat, dar obiceiul jertfirii către zei i-a barbarizat.* [63]*Ca Mare Preot al poporului Tău, Tu poţi să-i aduci lumina înţelepciunii.*

[64]*Nu ştiu câte zile voi mai avea de trăit, dar când sufletul îmi va pleca la cer, la Zeus, să mi-l chemi să se întrupeze în neamul vostru.* [65]*Vei afla mai multe de la negustorul Nestor care vine adesea acolo în Dacia, cât şi aici în Croton.*

[66]*Fie ca zeii Tăi Dumnezeu, Domnazâna şi ceilalţi să-Ţi dea putere şi să Te însoţească în tot ce faci pentru neamul Tău. Pitagora din Croton".*

[67]Zamolxe a simţit cu sufletul cuvintele lui Pitagora. [68]Se gândea cu veneraţie la părintele spiritual care I-a deschis calea către înţelepciunea lumii. [69]Şi-şi spunea: „La vremea potrivită marele înţelept Pitagora va fi chemat în neamul dacilor şi va purta numele de Decezeu. [70]În viitor, voi face în aşa fel încât cei care Mă urmează să cheme la

nevoie sufletul lui Pitagora, căci în el se află zece zei".

[71]Adesea, la Sarmisegetuza, Zamolxe îi invita pe sacerdoții daci, bărbați şi femei, cărora dorea să le întărească învățătura. [72]Şi lor le vorbea astfel: „Înțelepciunea este frumusețea sufletului. [73]Să vă hrăniți din înțelepciunea întregii lumi. [74]Dând altora lumină nu pierzi din lumina ta. [75]Fericirea se trăieşte pe calea vieții nu la capătul drumului. [76]Voi preoții şi preotesele dacilor trebuie să fiți modele în viață. [77]Să trăiți simplu, frumos şi drept că aşa veți păşi pe Calea Cerului care va crea în voi dărnicia, bucuria, curajul, iubirea, virtutea, dreapta judecată şi trezvia sufletului. [78]Numai atunci oamenii vă vor urma. [79]Noi, neamul dacilor, suntem fiii şi fiicele soarelui şi ai luminii. [80]Şi de-a pururea să țineți minte că noi dacii suntem Poporul Lui Dumnezeu".

[81]Şi Zamolxe le-a dat îndrumări oamenilor cum să scape de frică şi de teama de necunoscut spunând: „Când vă veți simți însinguraţi şi neajutoraţi să chemați spiritele străbunilor, veghetorii nevăzuți ai focului sacru dacic. [82]Să nu vă temeți de moarte şi nimic să nu vă rupă de Dumnezeu. [83]Şi să nu glorificați suferința sub nicio formă, căci suferința omului este desprinderea sa de inima Lui Dumnezeu. [84]Noi oamenii suntem alcătuiți în natura noastră din frumusețe şi nesfârşire, iar natura întreagă este opera grandioasă a Lui Dumnezeu".

[85]Cu alte ocazii Zamolxe le-a vorbit dacilor despre legea strămoşească, temelia spirituală a neamului, zicând: „Aveți colinde ca să vă amintiți mereu de străbuni. [86]Înțelepții noştri zgriminteşii vor înfrunta veacurile cu poveţele lor de bine. [87]De aceea tradițiile străvechi trebuie să le transmiteți urmaşilor. [88]Să țineți păstrate în pâine semnele noastre sacre că aşa nu le veți uita niciodată în veacuri cum nu uitați să mâncați pâinea. [89]Învățăturile sacre neamului să vă rămână vii în minte şi să le scrieți iar şi iar pe tăblițe de aur".

[90]Când Zamolxe a împlinit şaizeci de ani, L-a vizitat prietenul Nestor care I-a adus veşti despre Pitagora spunându-I: „Află că înțeleptul, care are acum optzeci de ani, ar vrea să vină la Tine în Dacia, Domnul meu. [91]Pitagora are probleme serioase, de viață şi de moarte, acolo la Croton. [92]Unii l-au amenințat că-l vor omorî. [93]Ceva trebuie făcut cât se poate de repede". [94]Şi Zamolxe a spus: „Voi trimite oameni să-l aducă aici pe Pitagora".

[95]În două zile s-a format o echipă de salvare. Nestor va pleca la Croton însoțit de cinci bărbați daci care vorbesc şi greceşte. [96]Zamolxe le-a dat sarcina să-l aducă cu bine la Sarmisegetuza pe Pitagora.

[97]Planul le-a reuşit. [98]Şi aşa maestrul Pitagora L-a revăzut pe Zamolxe, fostul lui învățăcel, după optsprezece ani. [99]Întâlnirea lor a fost emoționantă. [100]Şi Zamolxe i-a spus lui Pitagora cu adâncă venerație: „Zeii sunt mereu cu tine domnul Meu. [101]Bun sosit pe pământul strămoşilor noştri, geții. [102]De acum îți va fi temelie căci aici vei trăi în siguranță. [103]Te primim cu pâine şi sare".

[104]Maestrul Pitagora a fost adânc mişcat de respectul pe care i-l acorda

Marele Preot spunându-I: „Dacă şi regii lumii ar venera înțelepciunea omenească, aşa cum o faci Tu Zamolxe, omenirea ar trăi în bună pace şi înțelegere”.

[105]Lui Pitagora i se pregătise o locuință, potrivită spiritului lui ascetic şi vârstei, unde putea sta retras şi gânditor. [106]Adesea Zamolxe îl consultă asupra unor teme spirituale şi sociale importante. [107]Înțeleptul era bucuros să-I fie de folos.

[108]Şi Pitagora s-a obişnuit cu viața de la Sarmisegetuza. [109]A cunoscut pe tinerii aspiranți la preoție. [110]Şi vroia să le predea lecții filosofice despre isihasm. [111]Zamolxe a fost foarte bucuros când a auzit despre dorința lui Pitagora. [112]Şi toți cursanții de la Sarmisegetuza au fost chemați să ia parte la lecțiile maestrului.

[113]Marele Lup Alb era interpretul lui Pitagora. [114]Încă de la prima lecție a lui Pitagora, Marele Lup Alb a adaptat termenii din limba greacă în cea dacă. [115]Şi aşa *hesychasmos* a devenit isihasm, iar *hesychia*, isihia.

[116]Maestrul Pitagora şi-a păstrat modul de predare. [117]Ținea trează atenția participanți care puteau să-i pună întrebări asupra temele prezentate. [118]Mai întâi Pitagora a expus originea şi principiile metodei isihaste. [119]Apoi a structurat conceptul la noile condiții spunând: „Isihasmul este o modalitate de liniştire a omului în cele trei planuri, cel al trupului, cel al minții şi cel al sufletului. [120]Metoda îşi are originea în Egipt. [121]Acolo practicanții retragerii se numeau anahoreți, în traducere „cei care-L urmează pe Horus”. [122]De menționat că zeul Horus reprezintă soarele la răsărit, astrul pe care pustnicii Egiptului îl venerau din deşerturile unde viețuiau. [123]Noi grecii Îl considerăm pe zeul Horus ca fiind acelaşi cu zeul Apollon. [124]Şi cred că vă este cunoscută credința grecilor în Apollon Likeios, Apollon Zeul Lupilor, un zeu primordial al locuitorilor ținuturilor tracilor”.

[125]Pitagora le-a vorbit despre evoluția în timp a isihasmului zicând: „Practicile anahoreților egipteni s-au răspândit şi printre grecii eremiți. [126]Metodele numite de noi isihaste, cuvântul *hesychia* însemnând liniştire, sunt o tradiție spirituală distinctă. [127]În Egipt, de unde îşi trage originea, isihasmul practica rugăciunea către zeul Horus. [128]Se stătea într-o postură comodă, însoțită de respirație controlată şi de meditație asupra inimii. [129]Atunci practicantul îşi imagina un soare strălucind. [130]Noi grecii am adaptat metoda, păstrăm intactă practica în sine, [131]dar facem rugăciunea către Apollon astfel: Zeule Apollon adu-mi soarele Tău în inimă. [132]Iată de ce această rugăciune se numeşte Rugăciunea Minții în Inimă”.

[133]Un tânăr dac, dintre cei prezenți, a spus: „Ne întrebăm dacă noi dacii o putem adapta pentru divinitatea noastră, Dumnezeu?” [134]Şi Pitagora a răspuns: „Fireşte. [135]Şi chiar aşa vom face. Vom spune: Doamne Dumnezeule adu-mi soarele Tău în inimă. [136]Şi haide să o practicăm chiar acum”.

[137]Învățăceii au urmat instrucțiunile maestrului. [138]Rugăciunea Minții în Inimă a durat timp de o jumătate de oră. [139]Pe timpul inspirului respirației, cuvintele erau pronunțate mental.

[140]Concomitent fiecare dintre participanți a vizualizat un soare răspândindu-şi razele din inima proprie.

[141]Şi la sfârşit Pitagora le-a explicat: „Această metodă este de o mare valoare. [142]Ea purifică trupul, mintea şi sufletul, creează ordine în viața omului care o urmează perseverent, căci mintea coboară în inima cea luminată. [143]Rugăciunea Minții în Inimă conduce omul la renaşterea în spirit, la transformare interioară şi la devenirea omului întru ființă conştientă de propria-i existență”.

[144]Au trecut trei ani de la venirea lui Pitagora la Sarmisegetuza. [145]Înțeleptul avea optzeci şi trei de ani. [146]Într-o zi sufletul i-a plecat la zei. [147]Şi Zamolxe le-a adus la cunoştință preoților daci ai sanctuarului spunându-le: [148]„Pentru marele înțelept Pitagora vom face un foc al nemuririi dacice cum nu s-a mai văzut vreodată. [149]Pregătiți toate cele necesare pentru mâine la ora prânzului!”

[150]A doua zi, la amiază, soarele strălucea perpendicular peste aşezarea Sarmisegetuzei. [151]Oamenii s-au strâns în număr mare să participe la momentul solemn. [152]În liniştea deplină Zamolxe a aprins rugul. [153]Şi le-a vorbit oamenilor despre Pitagora astfel: „Marele înțelept a strălucit ca soarele în timpul vieții sale. [154]Să-l vadă acum soarele Amen pe care el l-a venerat în Egipt. [155]A fost un Mare Preot al lumii. [156]Când neamul nostru va avea nevoie de un om al luminii, care să reformeze casta preoților, atunci să cheme sufletul lui Pitagora şi să-i spună Decezeu, căci avea în el spiritele a zece mari zei ai lumii. [157]El a plecat sus la zei, iar noi dacii am renăscut datorită acestui om al Lui Dumnezeu. [158]Şi de-a pururea țineți minte vorbele lui Pitagora: Respectă-te pe tine, respectă-i pe ceilalți, fii răspunzător pentru toate acțiunile tale”.

[159]Au trecut cincisprezece ani de la revenirea Lui Zamolxe în Dacia. [160]La cei şaizeci şi trei de ani, Zamolxe se simțea în putere. [161]Avea destul timp să întărească ceea ce întemeiase, se ocupa mai ales de cei care erau deja în preoție. [162]Călătorea mult prin Dacia participând la serviciile religioase şi la inaugurarea templelor.

[163]Şi Zamolxe a pus câțiva oameni să-i pregătească o locuință subterană la Apolovraci. [164]Vroia să stea acolo un timp ca ascet. [165]Se ştia din legende că în vechime trăise la Apolovraci chiar zeul Apollon Likeios, vindecătorul, vraciul. [166]Retras din lume, Zamolxe era cu sufletul mai aproape de Dumnezeu şi Domnazâna, de la care vroia să primească îndrumări.

[167]Şi au trecut trei ani, timp în care Zamolxe nu s-a întâlnit decât cu câțiva membri ai familiei Sale care-L îngrijeau. [168]Clipele şi Le petrecea cu gândul la zei şi ajunsese la adânci profunzimi ale spiritului. [169]Şi după timpul celor trei ani Zamolxe s-a arătat şi altor oameni spre bucuria tuturor. [170]În anii ce au urmat Zamolxe i-a învățat pe câțiva preoți daci marile taine ale nemuririi pe care le aflase de la Domnul în timpul cât stătuse retras de lume.

[171]Era iarnă, în ziua de Crăciun când Zamolxe împlinise optzeci şi opt de ani. [172]De mult timp toți Îl priveau cu

veneraţia dată unui zeu. [173]Zeul cu Tâmpla Ninsă simţea că I se apropia timpul când va pleca la Dumnezeu Fărtatul. [174]Soţia Sa Bendisa murise în iarna trecută, cu câteva zile după aniversarea zilei Lui de naştere. [175]Într-o noapte Bendisa I-a apărut în vis şi I-a spus: „Te aştept Domnul meu. [176]Toţi cei de aici, unde eu mă aflu, suntem nemuritori”.

[177]Se apropia primăvara şi s-a dus vestea că atunci când ziua va fie egală cu noaptea va avea loc la Sarmisegetuza o mare adunare a căpeteniilor neamului. [178]Le va vorbi Zamolxe Zeul. [179]Ştiau că vor primi poveţe pentru salvarea sufletelor.

[180]Şi în sala cea mare se adunase multă lume. [181]Nu lipseau regele, preoţii şi nobilii cei mai de vază. [182]Zamolxe le-a vorbit astfel: „Poporul Meu, popor de la izvor, oameni de la râuri, rumâni. [183]A sosit vremea ca Eu să merg la Dumnezeu Fârtatul şi să las preoţia de pe pământ Marelui Lup Alb. [184]El vă va fi Mare Preot. [185]Să-l ascultaţi căci neamul nostru are mare viitor. [186]Şi vă mai spun că dobândirea salvării sufletului este atunci când omul ajunge la înţelepciune. [187]Aceasta să vă fie menirea în viaţă, să ajungeţi înţelepţi. [188]Salvarea omului înseamnă omul care se divinizează, nu divinul care se umanizează. [189]Căci divinul care se umanizează doar ajută omului care se divinizează”.

[190]Într-o linişte adâncă Zamolxe le-a spus celor prezenţi despre un viitor posibil astfel: [191]„Toate în viitorul apropiat ar putea fi bune, păstrând în sufletul vostru lumina focului sacru dacic şi înţelepciunea străbunilor vie. [192]Dacă în numele Lui Dumnezeu şi al iubirii vor veni la voi oameni cu o învăţătură străină care vor să vă dezbine, să vă distrugă până în temelii templele sacre şi să vă şteargă scrierile sacre, să nu îi ascultaţi. [193]Ei vor să vă facă să pierdeţi calea cea dreaptă, să fiţi ca vitele înjugate, obidiţi, să căraţi în spinare o cruce pe care în locul soarelui nostru luminos se va afla corpul unui om mort. [194]Acei oameni ai întunericului, îmbrăcaţi în veşminte negre, vor pretinde că vin de la Dumnezeu, şi că Fiul Lui Dumnezeu s-a întrupat undeva în lume şi că ei aduc lumină sufletelor rumânilor. [195]Să nu îi credeţi! [196]Ei venerează sângele unui om mort şi vor încerca să vă dea să beţi simbolic, sub forma unei băuturi alcoolice, din acel sânge, ca să vă ia minţile. [197]Să-i alungaţi dintre voi, să fugiţi de ei! [198]Să nu uitaţi vreodată de focul sacru dacic şi de sufletele străbunilor. [199]Aşa inimile voastre nu vor fi cuprinse de lanţurile robiei. [200]Să păstraţi cultul strămoşilor, să respingeţi cultul morţilor”.

[201]„Nu, nu, nu vrem să se întâmple aceasta mărite zeu” au strigat oamenii. [202]Şi Zamolxe a continuat spunând: „Să Mă chemaţi mereu în minţile voastre, că acolo-Mi voi face cunoscută prezenţa. [203]Să aprindeţi focuri sacre pe oriunde veţi fi şi aşa vă veţi păstra sănătoşi şi însănătoşi, iar duhurile întunericului s-or duce înapoi în pustiurile unde hălăduiesc. [204]Şi ţineţi minte că ceea ce spuneţi în prezenţa focului sacru dacic Le spuneţi zeilor, Lui Dumnezeu şi Domnazânei”.

[205]Mulţimea adunată Îl asculta pe Zamolxe cu sufletul la gură. [206]Şi Marele

Lup Alb scria cuvânt cu cuvânt vorbele Lui Zamolxe care continua să le grăiască astfel: [207]„Nu uitați că natura, cu toți zeii şi zânele ei, este sacră, îngrijind-o vă îngrijiți de voi. [208]Aduceți-vă aminte mereu să vă bucurați la întâlnirile cu zeii şi aşa să ştiți că lumina există în inimile voastre. [209]Focurile sacre rituale să le păziți să fie mereu curate, fără sacrificii de orice fel. [210]De Mă veți avea în sufletele voastre, ca strămoş al vostru, veți păşi pe calea vieții ținând ca şi acum drumul vieții frumoase".

[211]Toți cei ce ascultau simțeau iubirea Lui Zamolxe pentru ei ca o pavăză în toate clipele vieții lor. [212]Şi Zamolxe le-a mai spus: „Dacă dați ca ofrandă Lui Dumnezeu, pâine, fructe, mâncare pe care în numele Lui Dumnezeu le oferiți oamenilor nevoiaşi, veți primi de la alți oameni ceea ce voi oferiți. [213]Şi ceea ce dați să fie însoțit de lumina focului sacru. [214]Pomana este bună, dar jertfa este rea. [215]Eu voi pleca curând dintre voi".

[216]Şi în liniştea adâncă Zamolxe a mai spus: „În viitor când veți putea auzi chemarea Marelui Lup Alb, dezbinarea va înceta între voi. [217]Şi când îi veți recunoaşte chipul în stâncile munților şi veți venera sufletul lui, şi-i veți auzi glasul cum vă cheamă, atunci să ştiți că puterea neamului va creşte şi doar atunci veți fi iarăşi lângă mine cu sufletele voastre".

[218]Zamolxe Arianul ştia că misiunea Lui pe pământ se apropia de sfârşit, aşa cum I-o menise tatăl său Crăciun, aceea a unui om născut din foc. [219]Şi le-a mai vorbit oamenilor astfel: „Casta preoțească este puternică în dreptate, *justiția*, [220]şi se va menține aşa prin chemarea la focul sacru spre întrupare a sufletului marelui înțelept Pitagora care se va numi Decezeu, căci are în el zece mari zei ai lumii. [221]Veți păstra vatra nemuririi dacilor arieni mereu aprinsă supraveghind aprinderea focurilor sacre la altarele zeilor. [222]Şi aşa întunericul se va împrăştia. [223]De veți păstra apele curate şi limpezi atunci frumosul vieții vă va rămâne în inimi. [224]Dacă urgiile istoriei ce va urma vor face ca flacăra sacră să nu vă mai lumineze calea spre Dumnezeu şi Domnazâna, urmaşii noştri să o reaprindă mereu şi mereu de la focul sacru făcut de preoți şi preotese. [225]Să aprindeți des focurile sacre, căci prin ele veți ține legătura cu spiritele străbunilor neamului".

[226]Şi dacii L-au întrebat cu speranță în glasuri: „Când vei veni din nou printre noi zeul nostru iubitor de oameni?" [227]Zamolxe a răspuns: „Eu sunt cel ce sunt, un om iubitor de oameni. [228]Când veți vedea chipul meu şi ale străbunilor noştri că vă privesc din stâncile munților sacri, cogaionii, să ştiți că ne gândim la voi. [229]Când vă veți apropia cu evlavie de chipurile noastre din piatră în măreția munților să ştiți că inimile voastre încep să se curețe. [230]Cu treizeci de ani înainte de a se împlini de douăsprezece ori câte două sute şaisprezece ani de la timpul când am venit Eu pe lume, o stea va străluci puternic mult timp pe cer. [231]Atunci să ştiți că spiritul meu s-a coborât în mijlocul neamului şi spiritele străbunilor se vor întrupa timp de treizeci de ani. [232]Şi când se vor împlini de douăsprezece ori câte două sute şaisprezece ani de la timpul când am

venit pe lume să ştiţi că sufletele neamului nostru au coborât în urmaşii noştri. [233]Şi abia după aceea esenţa sufletului Meu va reveni, înapoi la Dumnezeu şi Domnazâna, după ce le-a trezit pe cele care hălăduiau pe pământurile dacilor arieni. [234]Eu nu cobor în lume în trup, ci doar în suflet. [235]Nu veţi avea un salvator în carne şi oase, ci un spirit călăuzitor".

[236]Şi a doua zi Zamolxe le-a spune celor de aproape ultimele Sale cuvinte astfel: „Să Mă daţi focului de unde M-am născut în spirit. [237]Să-Mi ardeţi trupul mort deasupra peşterii de la Apolovraci. [238]Acolo sufletul Meu va mai reveni ca să stea de vorbă cu novacii şi să asculte susurul râului care curge mai jos". [239]Apoi suflarea i s-a rărit şi a încetat. [240]Omul zeificat de oameni a murit.

[241]Şi Marele Lup Alb a mers afară la oamenii care aşteptau şi le-a spus cu glas puternic. „Zeul cu Tâmpla Ninsă, Făuritorul de Inimi, a plecat la Dumnezeu Fărtatul şi la Mama noastră Domnazâna. [242]Sufletul I S-a eliberat din carne, dar o parte rămâne cu uriaşii, cu novacii rumânilor şi cu întregul Lui popor. [243]După măsura înţelepciunii, a faptelor şi a virtuţilor Sale noi spunem că Zamolxe Arianul, Zeu al Vieţii şi al Învierii, este Fiul Lui Dumnezeu".

[244]Trupul omului-zeu a fost pregătit pentru incinerare aşa cum şi-a dorit, deasupra peşterii de la Apolovraci. [245]Şi, după obicei, în timpul ritualului de înălţare a sufletului Lui la cer, un ciobănaş a cântat dintr-un fluieraş.

[246]Şi rugul s-a stins. [247]Apoi Marele Lup Alb, Mare Preot al dacilor, le-a vorbit celor prezenţi astfel: „De astăzi neamul nostru al rumânilor, al dacilor arieni va sărbători în fiecare an la sosirea primăverii, la învierea naturii, ridicarea la cer a sufletului Lui Zamolxe, trimisul ceresc. [248]Va fi Sărbătoarea Primăverii, Paştile, când ne înveselim de mai multă lumină şi mai puţin întuneric. [249]Atunci, la câteva zile după ce ziua este egală cu noaptea, vom serba Învierea Lui Zamolxe. [250]Chemăm astfel ca o părticică din sufletul Lui să învie în noi. [251]Ştim că El s-a dus acolo în cer şi sufletul Îi este viu alături de Dumnezeu, Domnazâna, de iubita Lui soţie Bendisa, de tătânele Crăciun şi de maica Lui Vetra. [252]Noi urmaşii lor vom face din întreaga Dacie, Grădina Maicii Domnului Zamolxe, Grădina Raiului Dac, care într-o zi va cuprinde sufletul întregii lumi. [253]În veci este cinstit Zamolxe nemuritorul, Făt-Frumos al neamurilor tracilor. [254]Aşa să ne ajute Dumnezeu! Zău!"

[255]La câteva zile de la plecarea Lui Zamolxe la zei, Marele Lup Alb a pregătit cioplirea unui obelisc. [256]O echipă de meşteri a făcut obeliscul de la Apolovraci, dintr-o piatră dură înaltă de câţiva metri, simbol al muntelui creaţiei. [257]Secole de-a rândul, generaţii de daci au venit neîncetat la obelisc, ca să reaprindă mereu focul sacru dacic. [258]Credincioşii chemau la focul viu prezenţa Spiritului Lui Zamolxe, un Făt-Frumos însoţit la dreapta de soare şi la stânga de lună sau apărând cu soarele în faţă şi cu luna în spate.

[259]După trecerea Lui Zamolxe la Dumnezeu, Marele Lup Alb, a scris istoria despre Zamolxe. [260]Şi a cuprins vorbele Lui de înţelepciune într-o carte a

învățăturilor, Legile Lui Zamolxe, o scriptură a iubirii de oameni, o lege a strămoşilor şi a obiceiului pământului. [261]Generațiile de oameni care au urmat au păstrat legile în suflete şi au rescris mereu pe plăcuțe de aur înțelepciunea pe care Zamolxe a lăsat-o pentru veşnicie poporului dacilor.

[262]Cu timpul au apărut în Dacia altarele Lui Zamolxe. [263]Lumina focului sacru trezea sufletul omului la adevărul sufletului Lui Dumnezeu. [264]Oamenii s-au deprins să-L venereze pe zeul Zamolxe. [265]Preoții zamolxieni oficiau îmbrăcați în alb. [266]Ei au menținut cu perseverență cultul focului sacru dacic, Focul Lui Zamolxe, Focul Viu. [267]S-a răspândit şi obiceiul botezului cu apă vie, foc sacru şi Spiritul Lui Zamolxe.

[268]Iar atunci când aveau prilejul, dacii aprindeau Rugul Lui Zamolxe, focul sacru de proporții mai mari, pentru folosul tuturor. [269]În preajma focului dacic se cântau balade şi se invocau Psalmii Lui Zamolxe, versete create şi folosite de Însuşi Zamolxe. [270]Sacerdoții zamolxieni le-au introdus treptat în serviciile rituale. [271]Ei foloseau crucea al cărui simbol solar din mijloc, floarea vieții, Îl reprezenta pe Însuşi Zamolxe, zeul solar.

[272]Şi cu timpul dacii, mai ales femeile, s-au deprins să O venereze ca zeiță pe Bendisa, soția Lui Zamolxe, zâna dragostei, a fertilității şi a elementelor naturii. [273]Ea urzea destinele oamenilor, iar căsătoriile rumânilor aveau loc în prezența Bendisei. [274]Şi Bendisei I s-au înălțat temple şi altare în toată Dacia. [275]Sărbătoarea Bendisei, numită *bendi deia*, avea loc în timpul lunii florilor. [276]Zeița era înfățişată purtând două cosițe blonde lăsate pe spate. [277]Cultul Bendisei a dat naştere legendelor şi miturilor cu Ileana Cosânzeana.

[278]Şi treptat preoția Lui Zamolxe s-a răspândit peste tot în ținuturile tracilor. [279]S-a dus vestea în toată lumea despre meşteşugul vindecării sufletelor, al minților şi al trupurilor ştiut de preoții zamolxieni, care erau medici cu renume. [280]Ei îi învățau pe oameni să urmeze dărnicia, bucuria, curajul, iubirea, virtutea, dreapta judecată şi trezvia sufletului. [281]Şi-i mai îndemnau să nu se teamă de moarte şi să ştie că sunt nemuritori.

[282]S-a răspândit şi obiceiul oferirii darurilor iarna la aniversarea naşterii Lui Zamolxe. [283]Despre daruri oamenii spuneau că vin de la Moş Crăciun, tatăl Lui Zamolxe, bătrânul care umbla pe cer într-un car tras de cerbi şi apoi cobora prin sate cu sacul plin de daruri. [284]Şi mai credeau că şi cu uşile închise moşul tot le intra noaptea pe coşul sobei în casă, ca să lase din prețioasa lui sarcină şi din bucuria de a împărtăşi cu alții iubirea pentru fiul său Zamolxe. [285]Anual, în ziua de Crăciun, dacii serbau atât naşterea Lui Zamolxe cât şi pe Moş Crăciun cel darnic.

☼☼☼